

பழநி காவடி மலர்

Acc. No. 26971

Δ 2111

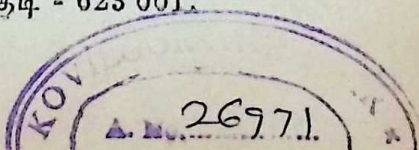
வேண்டுதல் வேண்டாமை இலாபம் சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல.

பழநி காவடி மலர்

நாச்சம்மை சிவராமன்

பாபை நிலையம்

26, திருவள்ளுவர் திருநகர் இரண்டாம் வீதி,
காரைக்குடி - 623 001.

பழநி காவடி மலரைப் பற்றி...

படிக்கப் பயன்தர,
பயிலச் சுவைதர,
இறையருள் சித்திக்க,
இம்மலர் நான்காவதாண்டாக மலர்கிறது
அன்பர் வரவேற்பிற்கு மகிழ்ந்து,
இம்மலரைத் தொடர்ந்து வெளியிடுகிறோம்.
குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்க
பழனிக்கு நடந்து செல்லும்
காவடியானருக்கும்
அடியவருக்கும்
இம்மலரைக் காணிக்கையாக்கி
வணங்குகிறோம்
இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க!
அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க!

— பாவை நிலையத்தார்

மலரின் உள்ளுறை

இந்துமதம்
 ஆன்மாக்கள்
 உயிர்கள்
 மனிதப்பிறவி
 யுகங்கள்
 நகரத்தார்
 வரலாற்றுச் செய்தி
 மார்கழி மாதம்
 அட்டமத்துச் சனி
 குழந்தைகளுக்கு
 தினசரி ஜபிக்க
 சாகாக்கலை
 திருவருட்பா
 இராமாயணம்
 காசி
 விபூதி வாங்கும் முறை
 ஆதிசங்கரர்
 கையில் உள்ள கோல்
 பைரவர் சண்டிசர்
 வேங்கடேசசுப்பரபாதம்
 நிவேதனச் சிறப்பு

ஆடி அமாவாசை
 ஏழுதாண்டவங்கள்
 கோயில்கள்
 மணிவிளக்கம்
 வில்லவிருஷம்
 ஆழ்வார்களும்
 அவதாரசந்திதிகளும்
 வெள்ளெருக்கு
 காஞ்சியில் 71
 ஆறுநாமாக்கள்
 சின்முத்திரை
 அருமையிலும் அருமை
 கல்னியும் செல்வமும்
 சுவீகார முரி விபரம்
 ஐந்தெழுத்தின் ஆற்றல்
 கண்பாதுகாப்பு
 அடுப்பில்லா உணவு
 சதுர்யுகம்
 நம்பிக்கை
 இறையருட் பாடல்கள்

மலர்—1

இதழ்—4

பதிப்பு—21-1-1994

செய்ந்நன்றி

- ☼ பழநி காவடி மலர் நான்காவது ஆண்டு நிறைவாக மணம் பரப்ப மலர்ந்துள்ளது.
- ☼ இம்மலரில் ஆன்மீகக் கருத்துக்கள் நிறைந்துள்ளன.
- ☼ இம்மலர் மணம் பரப்ப அருளாளர் பலரும் அன்புடன் பொருள்தந்து சிறப்பித் திருக்கிறார்கள்.
- ☼ அருட்செல்வர் அனைவருக்கும் மகிழ்ந்த உள்ளத்துடன் நன்றியறிதலைப் புலப்படுத்தி வணங்கி மகிழ்கிறோம்.

— பாவை நிலையத்தார்

இது ஒரு அன்பளிப்பு வெளியீடு

உலகில் எல்லா மனிதர்களுக்கும் இன்ப துன்பம் இயற்கையாகவே காணப்படுகின்றன. இவ்வுலக இன்பங்கள் யாவும் நிலையற்ற சிற்றின்பங்களாகும். ஆரறிவுபெற்ற அரிய மானிடப் பிறனியில் அறிஞர் யாவரும் பேரின்பம் அடையவே முயற்சிக்கிறார்கள். அவ்வாறு பேரின்பம் அடைய அறிவுடையோர் சார்கின்ற வழிமுறைகளே மதங்களாகும்.

மதங்கள் இந்துமதம், பௌத்தமதம், கிறிஸ்துவமதம், இஸ்லாமியமதம், யூதமதம் முதலிய பலவாம். இவற்றில் இந்துமதம் சைவம், வைணவம், காண்பத்யம், வைரவம் கௌமாரம், வாமம் ஆகிய பிரிவுகளடங்கியதாகும்.

இந்திய நாட்டினரின் மதமாதலால் இந்து மதம் என்றும் சிந்து நதிக்கரையில் ஆரியர்கள் வாழ்ந்ததனால் அவர்கள் இந்துக்கள் எனப் பெயர் பெற்றனர் என்றும் கூறுகிறார்கள். இவை சிறிதும் பொருத்தாதவையாகும்.

பிறையிர் வருந்துவதைக்கண்டு துன்பப்படுகிறவனே இந்து என்பதாகும். “எவ்வுயிரும் பராபரன்றன் சந்நிதியாகும் ; இலங்கும் உயிர் உடலனைத்தும் ஈசன்கோயில்” என்று எவ்வுயிரிடத்தும் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாகக்கொண்டமதமே இந்து மதமாகும். அன்பே கடவுள் ஆகவே இந்து மதம் அன்பு மதம் எனப் பொருளாகும்.

இந்துமதம் மற்ற மதங்களுக்கெல்லாம் காலத்தால் மிகப் பழமையானது, முற்பட்டதாகும். “மத நூல்களில் மிக முற்பட்டது இந்துமத ரிக் வேதமாகும்” என்பது மாக்ஸ் முல்லர் முடிவாகும்.

மற்றேனய மதங்கள் உண்டாக்கியவர் பெயர்களால் விளங்குவதை அறிவோம். இந்து மதத்தில் தான் அதன் பிரிவுகள் யாவும் இறைவன் பெயரைக் கொண்டு விளக்கம் பெறுகின்றன.

சைவம் — சிவத்தையடையும் மார்க்கம்.

வைணவம் — விஷ்ணுவையடையும் மார்க்கம்.

சிவம் என்றால் ‘‘பெருஞ்சகம்’’ எனத் தேர்பாவணி எனும் கிறிஸ்தவ நூல் தெரிவிக்கிறது. ‘‘மங்களம், நன்மை’’ எனவும் பொருள்படும்.

‘‘முத்தியடைவதற்கு ஏற்றது தங்கள் மதமே’’ என்று பறைசாற்றுவது தவறாகும். எப்பெயரில் எங்கிருந்து வழி பட்டாலும் அவையனைத்தையும் இறைவன் ஏற்றுக்கொள்ளும் சமரசம்.

‘‘யாதொரு தெய்வங் கொண்டார் அத்தெய்வமாகி யாங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர்’’ எனும் சிவஞான சித்தியார் விளக்குகிறது.

இந்து மதத்தின் தத்துவங்கள்

1. பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள் உண்மையை உணர்த்தும்.

2. ஆண், பெண் தன்மையை இறைவனிடம் காட்டிப் பெண்மையை உயர்த்திக் கூறுவது.

3. ஆண்டான் — அடிமை அல்லது தாச மார்க்கம் ; தந்தை — மகன் அல்லது சத் புத்திர மார்க்கம் ; தோழன் அல்லது சக மார்க்கம் ; தலைவன் தலைவி அல்லது சன்மார்க்கம் என்ற முறைகளில் கடவுள் வணக்கத்தை இயல்புக்கும் தகுதிக்கும் ஏற்ப உலகுக்கு வகுத்துக் காட்டுவது.

4. ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மல முறையை விளக்குவது.

5. இருபத்து நாலு தத்துவங்களோடு பிற மதங்கள் நிறுத்தும். இந்துமதம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

6. அருவ, உருவ, அருவுருவத் திருவுருவங்களாக இறையை வழிபடச் செய்வது.

7. எல்லா மதங்களையும் அவற்றின் முடிவுகளையும் தன்னுள் அடக்கிக் காட்டி ஒரு மதத்தையும் மாசுற இகழாது அவற்றிற்கு மேலும் திகழ்ந்து விளங்குவது.

8. திருக்கோயில் வழிபாடு, நித்தியகர்மம் முதலிய வற்றால் உடலையும், உள்ளத்தையும் தூய்மையாக்கி மனோவாக்குக் காயத்துனையெல்லாம்கடவுள் வழிபாட்டில் ஈடுபடுத்தி மக்களை மாயையினின்றும் அகலச் செய்வது.

9 முத்திநிலையை உலகில் இல்லற ஒழுக்கத்தில் இன்பத் தோடு இணைத்து மேற்செல்ல வழி காட்டுவது.

10. இல்லறமும், துறவறமும் இறைவனையடைய முடியும் என்று கூறுவது.

11. மனிதர்களைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் உட்படுத்தாது சுதந்திரமாக இறைவனை வழிபடச் செய்வது.

12. நாஸ்திகன் முதல் ஆஸ்திகன், ஞானிவரை தன்னுள் இருப்பதற்கு இடங்கொடுப்பது

13. பெரியோர் அவதரித்தல் அல்லது திருஅவதாரிகள் என்றென்றும் உலகில் உண்டு என்று கூறுவது

‘‘ஒதுசமயங்கள் பொருள் உணரும் நூல்கள்

ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமல் உளபலவும் அவற்றுள் யாது சமயம் பொருணூல் யாது இங்கு என்னில்

இதுவாகும் அது அல்லது என்னும் பிணக்கதுஇன்றி நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண

நின்றதுயா தொருசமயம் அதுசமயம் பொருணூல் ஆதலினால் இவையெல்லாம் அருமறையா கமத்தே

அடங்கியிடும் இவையெல்லாம் அனாடிக் கீழ்

அடங்கும்’’.

— சிவஞான சித்தியார்

ஆன்மாக்கள்

எல்லாம் வல்ல இறைவனால் படைக்கப் பெற்று ஒரு உடம்போடு இணைந்து தாம் செய்த வினைகளுக்கு ஏற்ப அனுபவம் உடையவராய், சிற்றறிவினால் சிற்றின்பங்களை நுகர்ந்து தமக்கொரு கடவுளை உடையவராய் இருக்கும் உயிர்களே ஆன்மாக்களாவர்.

ஆன்மாக்கள் எடுக்கும் உடம்பு ஸ்தூல உடம்பு சூக்ஷ்ம உடம்பு என இரண்டாகும்.

ஸ்தூல உடம்பென்பது பஞ்ச பூதங்கள் கூடிப் பரிணமித்ததாகும்.

சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற ஐந்தும் மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்ற மூன்றும் சேர்ந்து ஆன்மாக்கள் உலக போகங்களை அனுபவிப்பதற்குக் கருவியாக இருந்து மரணகாலத்தில் ஸ்தூல உடம்பை விட்டுப் பிரியும் அருப உடம்பிற்கு ஸூக்ஷ்ம உடம்பு என்று பெயர்.

உயிர்கள்

முட்டையில் பிறக்கும் அண்டஜம், வியர்வையிலே பிறக்கும் சுவேதஜம், வித்து, வேர், தடி, கொடி, கிழங்கு இவற்றில் பிறக்கும் உத்பிஜம், கருப்பையிலே பிறக்கும் சராயுஜம் என்று நான்குவகை உயிர்களாம்.

மரணத்தின் பின்

நல்வினை செய்த உயிர்கள் இறந்தவுடன், தெய்வீக ஸூக்ஷ்ம உடம்போடு உயர்த்தப்படுகின்றன. அவை மேல் உலகத்தில் சென்று இன்பம் அனுபவிக்கின்றன. பாவம் செய்த உயிர்கள் பாவ ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தோடு தாழ்த்தப்பட்டு நரகம் முதலிய கீழ் உலகங்களில் சென்று துன்பம் அடைகின்றன.

சுவர்க்கத்திற்குச் சென்ற உயிர்கள் தாம் செய்த நல்வினைகளுக்கேற்ப இன்பம் அனுபவித்துத் திரும்பவும் உலகில் உயர் பிறவிகளாய் வாழ்கின்றன.

நரகத்திற்கு சென்ற உயிர்கள் தாம் செய்த தீவினைகளுக்கேற்ப துன்பம் அனுபவித்துத் திரும்பவும் உலகில் வந்து இழிந்த பிறவிகள் எடுக்கின்றன.

பாவ புண்ணியங்களின்றி முத்தியைப் பெறும் உயிர்களும் உள்ளன.

எழுவகைப் பிறப்புகள்

தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீந்துவன, தாவரம், முதலியனாம்.

மனிதப் பிறவி

அரிதரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது என்பது சிந்திக்கத்தக்கதாகும்.

உண்பது உறங்குவது, மக்களைப் பெறுவது, பேசுவது, பகுத்தறிவுடையது ஆகியவற்றால் மனிதப்பிறவி உயர்வன்று. இவை மற்றய உயிர்க்கிடத்தும் திகழ்கின்றன.

சரியை, கிரியை, போகம், ஞானமாகிய மார்க்கங்களால் இறைவனை உணர்ந்து வழிபாடு செய்து மோட்சத்தை அடைதற்குரிய இறைஞானம் மனிதர்க்கு மட்டும் உள்ளதால் மனிதப் பிறவி மாட்சிமையுடையதாகும்.

யுகங்கள்

பகவான் சொல்கிறார் : ‘‘நல்லோரைக் காப்பதற்காகவும் தீயோரைச் சாய்ப்பதற்காகவும் நான் அவ்வப்போது ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதாரம் செய்கிறேன்’’.

யுகங்கள் என்பது. நான்கு. க்ரேதயுகம், த்ரேதாயுகம், த்வாபரயுகம், கலியுகம் எனும் இந்நான்கு யுகங்களில் தற் பொழுது நடைபெறுவது கலியுகம்.

முதல்யுகம் என்னும் க்ரேதயுகத்தில் பகவான் எடுத்த அவதாரங்கள் ஐந்து. 1 பரமபக்தனான சத்ய விரதனின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்து, நான்கனான பிரம்மாவின் ஆணவத்தை அடக்கி அரக்கன் பரிமுகனை சம்ஹாரம் செய்வ தற்காக மச்ச அவதாரம் எடுத்தார்.

2 தூர்வாச முனிவரின் சாபத்தால் தேவேந்திரனும் தேவர் களும் இழந்துவிட்ட சிறப்பையும் வலிமையையும் செல்வத் தையும் மீண்டும் அமிர்தத்தைக் கொடுத்து மீட்டுக் கொடுக் கும் பொருட்டு தேவர்களும் அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபோது மந்தாரமலையை நிலைபிறழாமல் காப்பதற் காக கூர்ம அவதாரம் எடுத்தார்.

3. ஹிரண்யாட்சகனைக் கொன்று தேவர்களின் இன்னல் களைத் தனைவதற்காக வராக அவதாரம் எடுத்தார்.

4. பிரஹலாதனுக்கு அருள்பாலித்து “தூணிலும் இருப் பேன் துரும்பிலும் இருப்பேன்” என்பதை அறிவித்து ஹிரண் யனைக் கொன்று வதம் செய்வதற்காக நரசிம்ம அவதாரம் எடுத்தார்.

5. பலிச்சக்கரவர்த்தியின் செருக்கை வீழ்த்தி அவன் அறியாமையை உணர்த்துவதற்காக மூன்றடி மண்கேட்டு “வாமன” அவதாரம் எடுத்தார்.

அந்நேரத்தில் மச்சாவதாரம், கூர்மாவதாரம், வராக அவதாரம், நரசிம்ம அவதாரம், வாமன அவதாரம் என ஐந்து அவதாரங்களை எடுத்தார்.

இரண்டாவது யுகமான திரோதா யுகத்தில் 1. நீதி தவறிய மன்னர்களுக்கு தகுந்த பாடத்தைப் புகட்டி, கார்த்த

வீரிய அர்ஜுனனி மிருந்து காமதேனுவை மீட்டி, அவனைக் கொன்று அதன்பின்னரும் நீதி தவறிய 21 மன்னர்களை அழிப்பதற்காகவும் பரசுராம அவதாரம் எடுத்தார்.

2. தன்மனை வியைக் களவாடிச் சென்ற இராவணனுக்குப் பலமுறை நல்ல விதமாகத் தூது அனுப்பியும் அவன் நியாயம் தவறியதால் அவனை வதம் புரிந்து, ஏகபத்தினி விரதனாக வாழ்ந்து உலகிற்கு மாபெரும் மகோன்னத நீதையைப் போதனை செய்வதற்காக இராம அவதாரம் எடுத்தார். ஆக திரேதா யுகத்தில் இரண்டு அவதாரங்களாகும்.

மூன்றாவதாக த்வாபர யுகத்திலும் பகவான் இரண்டு அவதாரங்கள் எடுத்தார். 1. உழவுத் தொழிலின் மேன்மையையும் சிறப்பையும் உலகிற்கு எடுத்துக் காட்ட "பலராம்" அவதாரம் எடுத்தார். 2. கம்சனை அழித்து, சராசந்தனை வதைத்து பின்னர் பாரதப் போரில் பாண்டவர்களுக்குத் துணையாக, அர்ஜுனனுக்கு கீதாபதேசம் செய்து, உலக மக்கள் உய்யுமாறு கிருஷ்ணாவதாரம் எடுத்தார்.

நான்காவதாக நாம் வாழும் கலியுகத்தில் பகவான் எடுக்கும் அவதாரம் கல்கி அவதாரமாகும்.

கலியுகத்தின் முடிவில் கலி புருஷனின் கொடுமைகளும் அட்டுழியங்களும் சொல்லிலடங்காமல் தலைவிரித்தாடும். மக்கள் எல்லாம் தரங்கொணர் அபதிக்குள்ளாவார்கள்.

அந்த நேரத்தில் தான் பகவான் கல்கி அவதாரம் எடுக்கப் போகிறார். "சப்பனா" என்னும் கிராமத்தில் எளிய குடும்பத்தில் அவதரித்து குதிரை முகத்தோடும் மனித உடம்போடும் கூடி கலிபுருஷனின் கொடுமைகளை நீக்குவதற்காகக் குதிரை மேல் அமர்ந்தவாறும் துளசி மாலையை அணிந்தவாறும் கையில் வாளை ஏந்தியவாறும் வருவார்.

அப்படி வரும் போது துளசியின் மணத்தை நுகர்வோர்களும், அதன் காற்றப்படுபவர்களும் காப்பாற்றப்படுவார்கள் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

மேற்கண்ட அவதாரங்களால் கீதையில் சொல்லி யுள்ளதைப் போல அதர்மத்தை அழித்துத் தர்மத்தை நிலை நாட்டவும் தீயோரைச் சாய்த்து நல்லோரைக் காப்பதற்காக வுமே என்பது நன்றாக விளங்குகிறது.

கலியுகத்தில் பகவான் இனிமேல் தான் அவதாரம் எடுக்கப்போகிறார் என்றாலும் இதுகாறும் மானுட வடிவில் எடுத்துள்ள அவதாரங்கள் எண்ணிலடங்கா.

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர், ஸ்ரீ ராமானுஜர், ஸ்ரீ மத்வாச்சாரியார், ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண பரம ஹம்சர், ஸ்ரீ ராகவேந்திரர், ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி, ஸ்ரீ பத்ராசல ராமதாஸர் என்று எண்ணிக் கொண்டே செல்லலாம்.

நாம் இவர்களையெல்லாம் மகான்கள் என்றும் ஞானிகள் என்றும் சித்தர்கள் என்றும் அவதார புருஷர்கள் என்றும் கொண்டாடுகிறோம்.

யுகங்களில் முக்தி

1. கிரேத யுகத்தில் ஞானத்தினால் முக்தி
2. த்ரேதாயுகத்தில் தானத்தினால் முக்தி
3. துவாபரயுகத்தில் யாகத்தினால் முக்தி
4. கலியுகத்தில் பக்தியினால் முக்தி

வருடங்கள்

1. கிரேதாயுகத்திற்கு 17 லெட்சத்து 28 ஆயிரம் வருடங்கள்
2. த்ரேதாயுகத்திற்கு 12 லெட்சத்து 96 ஆயிரம் வருடங்கள்
3. துவாபரயுகத்திற்கு 8 லெட்சத்து 64 ஆயிரம் வருடங்கள்
4. கலியுகத்திற்கு 4 லெட்சத்து 32 ஆயிரம் வருடங்கள்

இப்படிப்பட்ட சதுர்யுகம் 2 ஆயிரம் கொண்டது பிரம்மா விற்கு ஒரு நாள் என்று சொல்லப்படும்.

நகரத்தார் வரலாற்றுச் செய்தி

ஆதியில் நகரத்தார் நாகநாட்டிலிருந்து கலியுகம் 204ல் காஞ்சீபுரம் வந்து அங்கிருந்து மேற்படி வருடம் (2312ல் காவிருப் பூம்பட்டினம் வந்து அங்கிருந்து மேற்படி வருடம் 3808ல்) பிலவங்க வைகாசி 21. சுக்கிர வாரம் பாண்டிய தேசம் வந்து சேர்ந்தனர்.

கலியுக வருடம் 3808ல்	இனையாற்றக்குடிக் கோவிலும்
,, ,, 3813ல்	மாத்தார்க் கோவிலும்
,, ,, 3813ல்	வைரவன் கோவிலும்
,, ,, 3815ல்	இலுப்பைக்குடிக் கோவிலும்
,, ,, 3815ல்	இரணியூர்க் கோவிலும்
,, ,, 3815ல்	பிள்ளையார்பட்டிக் கோவிலும்
,, ,, 3819ல்	நேமம் கோவிலும்
,, ,, 3819ல்	சூரைக்குடிக் கோவிலும்
,, ,, 3819ல்	வேலங்குடிக் கோவிலும்

ஆக ஒன்பது கோவில் நகரத்தார் எனப் பெயர் வழங்குகிறது, இப்பொழுது கலியுகம் 5092, பாண்டியநாட்டுக்கு நகரத்தார் வந்து 1284 வருடம் ஆகிறது.

மார்கழி மாதம்

காருற்ற ஆணவக் கருவறையில் கண்ணில்லாக் குழந்தையைப்போல் கட்டுண்டு கிடந்த ஆன்மாக்களுக்கு, கருணைக் கடலாகிய இறைவன் தரு கரண புவன போகங்களை அருளி, ஐம்பெரும் தொழில்களை இயற்றுகிறான். அவை இறைவனுக்கு விளையாட்டுப் போலே ஆயாசமின்றி நடைபெறுகின்றன. 'காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி' என்பார் மாணிக்கவாசகர்,

திருக்கேரயில்களில் நாள்தோறும் நடந்து வரும் வழி பாடுகள் இந்த ஐம்பெரும் தொழில்களையே உணர்த்தி நிற்கும்.

1. வைகறையில் பள்ளியறையின் திருக்காப்பு நீக்கித் தரிசிக்கப் பெறுதலாகிய 'திருவனந்தல்' என்று சொல்லப் பெறுகின்ற திருப்பள்ளியெழுச்சி அருளலை (அருக்கிரகத் தை)க் குறிக்கும்.

2. பின்னர் அபிஷேகம் முதல் நடைபெறும் வழிபாடு படைத்தல் என்ற சிருட்டியைக் குறிக்கும்.

3. அதற்குப் பின் அடுத்த காலம் முதல் அர்த்தயாமப் பூஜைக்கு முன் நிகழ்கின்ற வழிபாடுகள் யாவும் காத்தல் என்ற நிலையைக் குறிக்கும்.

4 அர்த்தயாம வழிபாடு அழித்தல் என்ற சங்காரத் தைக் குறிக்கும்.

5. பள்ளியறை வழிபாடு திரோபவம் என்ற மறைத் தலைக் குறிக்கும்.

இவ்வாறு ஆண்டவன் அருளால் இயற்றும் ஐம்பெரும் தொழில்களின் குறிப்பே கோயில் வழிபாடுகள் என உணர்க.

இனி, தேவர்களுக்கு ஒருநாள் நமது ஒரு வருடமாகும் தை முதல் ஆனிவரை பகல் ; ஆடி முதல் மார்கழிவரை இரவு ஆகும். இந்த முறையில் மார்கழி மாதம் விடியற்காலமாகும். ஆண்டு முழுவதும் அந்தந்த மாதங்களில் செய்யும் விழாக்களும் இந்த ஐம்பெருந் தொழில்களையே உணர்த்தும்.

1. மார்கழி மாதம் விடியற்காலையாதலினால் அந்த மாதத்தில் நிகழும் திருவாதிரை விழா அருக்கிரகம் என்ற அருளல் ஆகிய இனிய தொழிலை உணர்த்தும்.

2. தை மாதம் நிகழும் விழா படைப்பு (சிருஷ்டி)

3. மாசி மாதம் முதல் ஐப்பசி மாதம்வரை நிகழும் விழாக்கள் காப்பு (ஸ்திதி).

4. கார்த்திகை மாதத்தில் நிகழும் விழா அழித்தல் (சம்மாரம்).

5. கார்த்திகை மாதத்தில் உத்சவ முடிவாகிய திருக் கார்த்திகையின் மறுதினம் முதல் மார்கழி மாதத்தின் திருவாதிரைத் திருவிழா கொடியேற்றத்தின் முன்னாள் வரையிலுள்ள நாட்கள் திரோபவம்வற்றைத் தருவதே காத்தல் தொழிலாகும். இதனைப் பற்பல நிவேதனம் செய்வது உணர்த்தும்.

6. கிருஷ்ணகந்தம்—ஏழாம் திருநாளன்று நடராஜ மூர்த்திக்குச் சாத்தப்படுகின்ற கருநிறமுள்ள மை.

ஆன்மகோடிகளைக் கட்டுப்படுத்திய பாசத்தை ஞான நோக்கினால் ஒடுக்குதலை இது உணர்த்துவதனால் சம்மாரம் எனப்படும்.

7. தேர்விழா — துன்பமயமான உலக வியாபாரங்கள் யாவும் கீழ்ப்பட மேற்கொள்வது தேரேறுதல். இது மறைத் தலாகிய திரோபவம் ஆகும்.

8 தீர்த்தவாரி - இறைவனது கருணைமயமான தண்ணீரிலே ஆன்மாக்கள் முழுகி, ஆசாரியனுடைய திருவருளால் மலநீக்கம் பெற்று, சக்தி பதிந்து உய்வு பெறுதலாம். இது அநுக்கிரகமாகும்.

எனவே, நித்திய நைமித்திக வழிபாடுகளும் திருவிழாக்களும் இறைவனுடைய ஐம்பெருந் தொழில்களை உணர்த்தும் பொருட்டு நடைபெறுகின்றன.

ஆகவே, இவற்றுள் மார்கழியில் நிகழும் விழா அநுக்கிரகமாகும் என்று கூறினோம். இது ஏல்லா விழாக்களிலும் மிக மிகச் சிறப்புடையதாகும்.

கிழமைகளில் சோமவாரம் சிவபெருமானுக்கு உரியது. நட்சத்திரங்களில் திருவாதிரை சிவபெருமானுக்கு உரியதாகும்.

திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் தீர்த்தவாரியாகக் கொண்டு மார்கழியில் திருவிழா நிகழும்.

தோற்றத்தை உடுக்கையாலும், காத்தலை அபயத்திருக் கரத்தாலும், அழித்தலைக் கரத்தில் ஏந்திய அக்கினியாலும், மறைத்தலை ஊன்றிய திருவடியாலும், அருளைத் தூக்கிய குஞ்சிதபாதத்தாலும் காட்டியருளும் நடராஜமூர்த்தியின் விழா இந்தத் திருவாதிரையிலே நிகழும். பூலோக கைலாய மாகிய சிதம்பரத்திலே கனகசபாபதிப் பெருமானுடைய இந்த நல்விழா மிக உயர்ந்த முறையில் நடைபெறும். ஆ! ஆ! அடியவர்களின் திருக்கூட்டம் 'அர அர' என்று முழக்கம் புரிந்து ஆனந்தமுறும்.

சேந்தனார் இறைவனுக்கு நிவேதித்த பரிகலசேடமே உண்ணும் நியதியுடைவர். ஒரு மார்கழித் திருவாதிரை நாளிலே அவருக்குப் பிட்டும் களியுமே அமையப்பெற்றன. மனவருத்தத்தோடு அவற்றை இறைவனுக்கு நிவேதித்தனர். அவருடைய மெய்யன்பை விளக்கும்பொருட்டு, நடராஜமூர்த்தி தமது சிற்சபையிலே பிட்டும் களியும் உதிர்ந்து கிடக்குமாறு செய்தருளினார். இதனைக் கண்ணுற்ற தில்லை மூவாயிரம் அந்தணர்களும், ஏனைய அடியார்களும் எல்லை யில்லாத மகிழ்ச்சியுற்று, இறைவனுடைய திருவருளின் எளிமையையும், சேந்தனாருடைய அன்பின் அருமையையும் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார்கள். அன்று தொட்டு இன்றுவரை மார்கழித் திருவாதிரை தோறும் பிட்டும் களியும் எம்பெருமானுக்குச் சிறந்த நிவேதனங்களாக அமைந்து வருகின்றன.

மார்கழித் திருவாதிரைத் திருவிழா முழுவதும் அநுக்கிரக வடிவமாதலால், அநுக்கிரகத்தைக் குறிக்கும். தீர்த்த ஸ்நானம் முக்கியமாதலால், அந்த மார்கழி நித்திய பூஜாநுக்கிரக

மாகிய விடியற்காலையில் தீர்த்தத்தில் முழுகி, திருவடி தரிசனம் புரிவது ஆன்றோர் ஆசாரம்.

இதனால், திருவடியிணையில் எழுந்தருளியிருந்த நமது நான்சாவது குருமூர்த்திகளாகிய மணிவாசக அடிகளார் மார்கழி விடியற்காலை தீர்த்தமாடப் போக வேண்டும் என்று ஒரு பெண் மற்றொரு பெண்ணை எழுப்புவதாகவும் சிவமய மாகிய நீரில் முழுகுவதாகவும், திருவடியைத் தரிசிப்பதாகவும் அமைந்திருக்கும் திருவெம்பாவையை அருளிச் செய்தனர்.

இந்தத் திருவெம்பாவையை அன்பர்கள், மார்கழி மாதத்தில் விடியற் காலையில் முழுகி, திருநீறு பூசி, ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் ஒதி வழிபடுவாராயின், துன்ப நீக்கமும் இன்ப ஆக்கமும் பெற்று உய்வர்.

— திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

அட்டமத்துச் சனி

மிக்க முதுமையுடையவர் ஒளவையார். அவர் முறையே இல்லறத்தில் வாழ்ந்து முதுமை பெற்றவர் அல்லர்; இளமையிலே முதுமை பெற்றவர். அந்தக் கிழவியின் இனிய சொற்களில் சிலவற்றை இங்கே சிந்திப்போம்.

அஷ்டமத்துச் சனி என்கிறார்களே, அது அவரவர் ஜாதகத்திலே அமைகிற எட்டாமிடத்துச் சனி என்று மட்டும் எண்ணக்கூடாது. உலகிலே எட்டாமிடத்துச்சனிகளாக மூன்று பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யார்?

ஒருவனுக்கு இருபத்தைந்து வயதுக்குமேல் முப்பது வயதுக்குள் மூத்த மகன் ஒருவன் பிறக்கிறான். அப்படிப் பிறந்த மகன் இளமையில் நன்கு கல்வி பயின்று சமர்த்தனாக ஆவானாயின், தத்தைக்கு ஐம்பது ஐம்பத்தைந்து வயதில்

ஆலமரத்தில் இறங்கிய விழுது தாய்மரத்தைத் தாங்கிக் கொள்வதைப் போல் குடும்பத்தைத் தாங்கிக்கொள்வான். அப்படிஇன்றி, வீட்டிலும் படியாமல் பள்ளியிலும் படியாமல் தடிமாடாகத் திரிவானாயின், அவனுக்கு உரிய வயது வந்த பின் கல்யாணமும் செய்துவைத்து, அவன் மனைவி, அவர்கள் பெறுகிற குழந்தைகள் அத்தனை பேர்களுக்கும், தந்தை உள்ளவரை உழைத்து உழைத்து உணவுதர வேண்டியதாக வந்து அமையும் ஆகவே, இளமையில் படியாத மூத்த மகன் அஷ்டமத்துச் சனி.

பகைவர் யாவருக்கும் இருப்பார்கள். குணக்குன்றமாகிய மூர் சாமருக்குங்கூடப் பகை ஏற்பட்டது. அஹிம்சா மூர்த்தி யாகிய காந்தியடிகளுக்குங்கூடப் பகை ஏற்பட்டது. ஆனால் பகை தொலைவில் இருக்கலாம். அடுத்த வீட்டில் எதிர்வீட்டில் இருக்கக்கூடாது. இருந்தால் அது நமக்கு அஷ்டமத்துச் சனி; மிக்க ஆபத்தைத் தரும். சமாதானம் செய்துகொண்டு ஒற்றுமைப்பட வேண்டும்.

ஒரு குடும்பத்தில் அறுபது ரூபாய் வருவாய் என்றால் ஐம்பது அல்லது ஐம்பத்தைந்து செலவழித்துப் பத்து அல்லது ஐந்து மிச்சம் வைக்கும் மனைவியால் தான் குடும்பம் முன்னுக்கு வரும். அறுபது ரூபாய் வருவாய் என்றால் எண்பது ரூபாய் செலவழிக்கிற மனைவி எட்டாமிடத்துச் சனி என்று உணர்க. எனவே, படியாத மூத்த மகனும், பக்கத்தில் உள்ள பகைவனும், வரவுக்கு மிஞ்சிச் செலவழிக்கிற மனை யாளும் அஷ்டமத்துச் சனிகள் என்று ஒளவையார் கூறுகிறார்.

காலையிலே பல்கலைநூல் கல்லாத் தலைமகனும்
ஆலையெரி போன்ற அயலானும் - சால
மனைக்கட் டழிக்கு மனையாளும் இம்மூவர்
தனக்கட் டமத்துச் சனி

இதனால் மூத்த புதல்வர்களாக இருப்பவர்கள் நன்கு படிக்க வேண்டும் என்பதும், மனைவியர் அதிகம் செலவு

செய்யக்கூடாது என்பதும் அடுத்துள்ளவர்கள் பகையாக இருக்கக்கூடாது என்பதும் விளங்குகின்றன.

சிலர் வறியவர்க்கோ உறுவினர்க்கோ நல்ல உணவு தருவார்கள். ஆனால் இன்முகம் காட்டி இன்னுரை கூறி இடுவதில்லை. அதிரசம், வடை, லட்டு, பாயசம், மோர்க் குழம்பு முதலிய நல்லுணவுகளை நன்றாகப் படைப்பார்கள். அவர்கள் உண்ணும்போது, “உலக்கை போலே இருக்கிறானே? உழைத்துச் சாப்பிடக் கூடாதா? நாணமில்லாத மனிதன்; மூட்டை தூக்கினால் முக்கால் ரூபாய் வருமே? ஏரடித்தால் எட்டணா வருமே? கிழங்கு மாதிரி இருக்கிறானே?” என்று வைவர், இப்படி வைது வைது நல்லுணவு தருவதைவிடத் தராமல் இருப்பதே நல்லது என்று ஒளவையார் அருளிச் செய்கிறார்.

“ஏசி யிடலின் இடாமையே நன்று”

கீழ் வரிக்கு நான் பொருள் சொல்ல வேண்டாம்.

அந்த வரியை மட்டும் கூறுகிறேன்—

“ஏசி யிடலின் இடாமையே நன்றெதிரில்

பேசும் மனையாளிற் யேய் நன்று”

எவ்வாறு கூறினார்? “எதிரில் பேசும் மனையாளில் பேய் நன்று” பேயே நல்லது என்கிறார். கணவனாருடன் எதிர்த்துப் பேசுவது அத்துணைப் பிழை என்று தெரிகிறது. “பெண்டிர்க்கழகு எதிர்பேசாதிருத்தல்” என்கிறார் அதி வீரராம பாண்டியர்.

எதிர்த்து எதிர்த்துப் பேசுகிற மனைவியுடன் வாழ்வது அவ்வளவு துன்பம். அந்த வாய்ப்புள்ளவர்கள் வருந்த வேண்டாம். என்ன செய்வது? வந்ததை அனுபவித்துத்தானே தீர வேண்டும்?

உள்ளே பகை வைத்துக்கொண்டு நடப்புப்போல் நடக்கிறானே. அவனைக் காட்டிலும், வலிய பகைவன் நல்லவன்;

— திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்

குழந்தைகளுக்கு ...

குழந்தைகளே!

நம் உடல் நிலையானதல்ல. அது எந்த வினாடியும் அழிந்து போகக் கூடியது. மனிதப் பிறவி எத்தனையோ பிறவிகளுக்குப் பிறகு கிடைப்பதாகும். விலங்குகளைப்போல் வாழ்ந்து இதைப் பாழாக்கினால் மீண்டும் புழு, பூச்சிகளாகப் பிறக்க நேரிடும்.

இக்காலத்தில் நம்மிடம் எண்ணற்ற ஆசைகள் மட்டுமே இருக்கின்றன. அந்த ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக முயற்சி செய்து இறுதியில் அவை நிறைவேருதபொழுது துன்பப்படுகிறோம். இவ்வாறு காலத்தையும், ஆரோக்கியத்தையும் விரயம் செய்வதனால் ஒரு பயனுமில்லை மன அமைதியே நமக்குத் தேவையானது. அது தான் மிகப்பெரிய செல்வம்.

குழந்தைகளே! செல்வத்தால் மன அமைதி அடையலாம் என்று கருத வேண்டாம். குளிர் சாதன வசதியுள்ள அறையில் வாழ்பவர்கள் அதற்குள்ளேயே தற்கொலை செய்து கொள்வதில்லையா? மேலைநாடுகளில் உலகாயதச் செல்வங்களும், அனைத்து சுகபோகங்களும் இருந்தும் மக்களுக்குச் சிறிதும் நிம்மதி இல்லை. இன்பமும், துன்பமும் நம் மனதைப் பொறுத்திருக்கின்றன. அவை புறப் பொருட்களைச் சார்ந்ததல்ல. சொர்க்கமும் நரகமும் இந்தப் பூமியிலே இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் கொடுக்கவேண்டிய மதிப்பையும், உபயோகத்தையும் உணர்ந்து அதற்கேற்றாற்போல் வாழ்ந்தால் நாம் துன்பப்பட வேண்டியதில்லை. இவ்வுலகில் எப்படி வாழவேண்டும், பிரச்சினைகளை எப்படி எதிர்கொண்டு திருப்தியாக வாழ்க்கை நடத்துவது என்று கற்றுத்தரும் கல்வியே ஆன்மீகம். இது மனதிற்கு தேவையான கல்வியாகும். இதைத் தான் முதலில் பெற வேண்டும். இவ்வுலகிலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளினுடைய நன்மை, தீமைகளை அறிந்து நிலையான இன்பத்தை அளிக்கும் வழியை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

ஆன்மீக லாபத்திற்காக முயற்சித்தால் மட்டுமே நிலையான ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க முடியும்.

அறுபது அல்லது எண்பது வருடங்கள் வாழ்ந்துவிட்டோம் என்பதால் நம் பிறவி முற்றுப் பெறுவதில்லை மீண்டும் எத்தனையோ பிறவிகள் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்கு வங்கியில் பணம் சேமித்து வைப்பதுபோல, ஆரோக்கியமும், நல்ல அறிவும் இருக்கும் காலத்தில் இறைவன் நாமத்தை ஜபிப்பதாலும், அறச் செயல்களில் ஈடுபடுவதாலும் அழியாத அருட்செல்வத்தை அடைய வேண்டும்.

பெற்றோரும், குழந்தைகளும், உறவினரும் நமக்கு எப்போதும் துணை என்று எண்ணிவிட வேண்டாம், அதிக பட்சம் நாம் இறக்கும்வரை தான் அவர்கள் கூட இருப்பார்கள்.

நாம் நூறு நல்ல செயல்களைச் செய்திருந்தாலும், ஒரு தவறு செய்துவிட்டால் மனிதர்கள் நம்மை அறவே ஒதுக்கி விடுவார்கள். ஆனால், நூறு தவறுகள் செய்து ஒரே ஒரு நல்ல செயல் செய்தாலும் கடவுள் நம்மை அன்போடு ஏற்றுக்கொள்வார். குழந்தைகளே! அதனால், கடவுளிடம் மட்டுமே பற்றுவையுங்கள். அனைத்தையும் அவனிடம் ஒப்படைங்கள். நமது குழந்தைகள் வளர்ந்து, தங்களது சொந்த பலத்தில் வாழ ஆரம்பித்து, அவர்களுக்குத் திருமணமும் முடிந்தபின் நாம் இறைச் சிந்தனையிலும், அறச்செயல்களிலும் முழுகி வாழவேண்டும். முடிந்தால் ஆசிரமங்களிலோ அல்லது குரு குலங்களிலோ எஞ்சிய நாட்களைக் கழிக்கலாம். குழந்தைகளை நினைத்து வருந்துவதால் நமக்கும் பலனில்லை; அவர்களுக்கும் பலனில்லை. மாறாக, இறைவனை எண்ணி நாமஜபம் செய்தபடி நாட்களைக் கழிந்தால் நமக்கும், நம் குழந்தைகளுக்கும் மட்டுமின்றி ஏழு தலைமுறைகளுக்கும் நிச்சயம் பலனுண்டு.

குழந்தைகளே, கடவுளிடம் முழுமையான சரணாகதியுடன்

பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும், இறைத் தத்துவங்களைப் புரிந்துகொண்டு வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். இறைவனை அடையும் நோக்கத்துடன் அவனை அடைக்கலம் அடைந்தால் நமக்குத் தேவையானவை அனைத்தும் நம்மை வந்தடையும். ஒன்றுக்கும் குறைவு ஏற்படாது. அரண்பனைக் கருவூலத்தின் காவலனை வசப்படுத்தினால் ஒரு பூசணிக்காய் கிடைக்கலாம். ஆனால், அரசனின் அன்புக்குப் பாத்திரமாகிவிட்டால் கருவூலத்தின் பொருளனைத்தும் நமக்குக் கிடைக்கும். பால் கிடைத்தால் அதிலிருந்து தயிர், மோர், வெண்ணெய் அனைத்தும் கிடைக்கும். அதுபோல இறைவனைத் தஞ்சமடைந்தால் ஆன்மீக முன்னேற்றமும், லௌகீக முன்னேற்றமும் ஏற்படும் இறைச்சித்தனையோடு கூடிய அறவாழ்க்கையால் நமக்கும், நம் குடும்பத்திற்கும், சமூகத்திற்கும் நலனுண்டாகும்.

வாழ்க்கையில் ஒழுங்கும், கட்டுப்பாடும் வேண்டும். அப்படியிருந்தால் மட்டுமே மற்ற எந்தப் பொருளின் உதவியும் இல்லாமல் நம்முள் இருக்கும் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க இயலும். ஒரு தேர்வில் வெற்றிபெறுவதற்காகவும், ஒரு வேலை கிடைக்கவும் எவ்வளவோ கஷ்டப்படும் நாம் அழியாத ஆனந்தத்திற்காக, நமது ஆத்ம சொருபத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக இதுநாள்வரை முயலவில்லை. இனி மீதமுள்ள காலத்திலாவது இதற்காகப்பாடுபடவேண்டும். குழந்தைகளே! எப்பொழுதும் மந்திர ஜபம் செய்யவேண்டும். தினமும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தனிமையிலிருந்து சாதனை செய்ய வேண்டும். இடையிடையே ஆசிரமங்களுக்கும், குருகுலங்களுக்கும் சென்று, மௌனமாக இருந்து ஜபம் தியானம் செய்துவர வேண்டும். நேரம், சூழ்நிலைகளுக்கேற்றற்போல் உலக நலனுக்காக முடிந்த அளவு சுயநலமற்றசேவை செய்ய வேண்டும்.

இவ்வுலகம் நிலைத்து நிற்பது அன்பினாலாகும். நமது உள்ளம் அன்பின்றி வறண்டு விட்டால் சுற்றுப்புறச் சூழலும் வறண்டுவிடும். அதனால் முனைக்க வேண்டிய பயிர்களுக்கும் வளர வேண்டிய மரம் செடிகளுக்கும், உயிரினங்களுக்கும்

தூய்மையான காற்று கிடைக்காது. அறுவடை குறையும் ; நோய்கள் பெருகும் ; மழை இல்லாது போகும். எனவே, ஒருவரையொருவர் நேசிக்க வேண்டும். அறம், அன்பு போன்ற நற்குணங்களை உலகிற்கு நல்க வேண்டும். எவர் மீதும் கோபமோ, பொறாமையோ கொள்ளக்கூடாது. பிறரிடம் உள்ள நற்பண்புகளை மட்டும் காண முயலவேண்டும். ஒருபொழுதும் யாரையும் குறைகூறக் கூடாது. அனைவரையும் ஒருதாய் மக்களாக எண்ணி சகோதர பாவத்துடன் நேசிக்க வேண்டும் நல்ல செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். கஷ்டப் படுபவர்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும். நம் செயல்களை யெல்லாம் இறைவனிடம் அர்ப்பணம் செய்து, 'எல்லாம் அவன் விருப்பம்போல் நடக்கட்டும்' என்று எண்ண வேண்டும்.

குழந்தைகளே! நீங்கள் இவ்வாறு வாழ்வதைப்பற்றி யாராவது ஆட்சேபம் செய்தால் அவர்களிடம் இவ்வாறு கூற வேண்டும்; “ஒவ்வொருவரும் செயல்படுவது அவரவர் களது நிம்மதிக்கும், அமைதிக்கும் அல்லவா? நாங்கள் இவ் வழியில் நிம்மதியும், அமைதியும் பெறுகிறோம். எங்களது உரிமையை நீங்கள் எதற்காக எதிர்க்க வேண்டும்? நீங்கள் சுகத்தைத் தேடி எங்கெல்லாம் அலைகிறீர்கள்! போதைப் பொருட்களுக்காகவும், ஆடம்பரத்திற்காகவும் எவ்வளவோ பணம் செலவிடுகிறீர்கள். நாங்கள் குருகுலத்திற்குச் செலவ தாலும், ஆன்மீக விஷயங்களில் ஆர்வம் காட்டுவதாலும் நீங்கள் ஏன் மனச்சஞ்சலப்பட வேண்டும்?” இவ்வாறு வெளிப் படையாகக் கூறுவதற்கான தைரியம் ஏற்பட வேண்டும். பலவீனர்களாக இருக்கக் கூடாது. தைரியசாலிகளாக இருக்க வேண்டும். நமது பண்பாட்டை உணர்ந்து அதன்படி வாழ வேண்டும்.

பிறர் முன்னிலையில் தற்பெருமையாக நடந்துகொள்வ தால் நாம் பெறுவது ஒன்றுமில்லை. அது நமக்கு நஷ்டமே ஆகும். மனம் திறந்து பேசுங்கள். “நாங்கள் இவ்வழியைத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பது குருட்டு நம்பிக்கையினால் அல்ல; எங் களது மன அமைதிக்காகவே, வீடு கட்டுவது, திருமணம்

புரிவது, வேலை செய்வது எல்லாம் நிம்மதியான வாழ்க்கை வாழ்வதற்காக அல்லவா? எங்களுக்கு இந்த வழியில் நிம்மதி கிடைக்கிறது ; ஆனால், உங்களுக்கு நிம்மதி கிடைக்கிறதா? எங்களது குறிக்கோள் மன அமைதியேயன்றி இறந்தபின் கிடைக்கும் முக்தியோ, சொர்க்கமோ அல்ல, ''

அனைத்தையும் ஆண்டவனிடம் ஒப்படைத்து அர்ப்பண மனப்பான்மையுடன் வாழவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் கவலைப்பட வேண்டியிருக்காது. அவர் நம்மை எப்பொழுதும் காத்து அருள்வார்.

— ஸ்ரீமாதா அமிர்தநாதநாயகியேவி

தினசரி ஜபிக்கத் தகுந்த மந்திரங்கள்

இஷ்ட தேவதையின் மந்திரத்தை ஜபிப்பவர்கள் எந்நேர மும் அந்த மந்திரத்தை மட்டும் ஜபித்தால் போதுமானது. மன ஒருமைப்பாட்டுடனும், பக்தியுடனும் செய்யும் இம் மந்திர ஜபத்தின் மூலம் ஆன்மீக முன்னேற்றமும், உலகியல் முன்னேற்றமும் அடையலாம். வேறு மந்திரங்கள் தேவையில்லை.

இருப்பினும், ஆசார அனுஷ்டானங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பவர்கட்கு அன்றாடம் பல வேளைகளில் ஜபம் செய்யத்தக்க சில மந்திரங்கள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன.

இந்த மந்திரங்கள் பலவிதமான விஷயங்களில் அலைந்து கொண்டிருக்கும் மனதை இறைவனிடம் திருப்புவதற்கும், இறை எண்ணம் இடையருது நிலைநிற்கவும் உதவியாக இருக்கும். நமது முன்னோர்கள் கடைப்பிடித்துக் காண்பித்த இந்த ஆசாரங்கள் நம் இயல்புகளைத் தூய்மைப்படுத்தும் நோக்கம் கொண்டவைகளாகும். ஒருவரது நற்குணமே அவரது பண்பாட்டின் அஸ்திவாரம் ஆகும்.

காலை வணக்கம்

(அதிகாலையில் எழுந்தவுடன் படுக்கையில் இருந்தபடியே சொல்ல வேண்டிய மந்திரம்)

உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் எனது நாவு, கை, கால், கரது, தோல் முதலிய இந்திரியங்களையும், பிராணன்களையும், எல்லா சக்திகளுடனும் என்னுள்ளே புகுந்து உமது மகிமையினால் விழித்து உணர்வடையச் செய்யும் இறைவா, பரமபுருஷனாக இருக்கும் உமக்கு நமஸ்காரம்.

கர தரிசனம்

(மேலே கூறிய மந்திரத்திற்குப்பின் வலது உள்ளங்கையைப் பார்த்தபடி சொல்லவேண்டிய மந்திரம்).

விரல்களின் நுணியில் லக்ஷ்மியும் உள்ளங்கையில் சரஸ்வதியும், மணிக்கட்டில் கோவிந்தனும் வசிக்கும் கையைத் தரிசனம் செய்கிறேன்.

பூமியை வணங்குதல்

(கரதரிசனத்திற்குப் பிறகு நிலத்தில் கால்களை வைக்கும்முன் சொல்லவேண்டிய மந்திரம்)

கடலை ஆடையாக அணிந்தவளும், மலைகளை ஸ்தனங்களாகக் கொண்டவளும், விஷ்ணுவின் மனைவியுமாகிய பூமி தேவியே! உனக்கு நமஸ்காரம். எனது கால்கள் உன்மேல் படுவதைப் பொறுத்துக் கொள்வாயாக.

சப்தநதிப் பிரார்த்தனை

(குளிப்பதற்கு முன் தண்ணீரைக் கைகளால் தொட்டுக் கொண்டு கீழ்வரும் மந்திரத்தைச் சொல்லியபின் குளிக்கவும்.)

ஈங்கை. யமுனை, கோதாவரி, சரஸ்வதி, நர்மதை, சிந்து,

காவேரி ஆகிய நதிகளே. இந்தநீரில் உங்களது சாந்தித்தியம் விளங்குவதாகுக.

பஸ்ம தாரணம்

(விபூதி இட்டுக் கொள்ளும்பொழுது சொல்ல வேண்டிய மந்திரம்)

உலகிலுள்ள மனிதர்களுக்குத் தினமும் சுகத்தைத் தரக் கூடிய அமிர்தமும், நோய்களை நீக்குவதும், மோட்சத்தை அளிக்க வல்லதும், கங்கையில் ஸ்நானம் செய்வதற்கு ஒப் பானதும் அனைத்து விஷங்களுக்கும் முறிவானதும், பாவங்களைப் போக்குவதும், புனிதமானதும், பேய், பிசாசு, யட்ச கிரகங்களின் தொல்லைகளை அகற்றுவதும், ஆரோக்கியத்தையும், ஆனந்தத்தையும் அளிப்பதும், முவுலகங்களையும் வசீகரிக்க வல்லதுமாகிய விபூதியை அணிந்து பார்வதி நாதனை (சிவபெருமானை) வணங்குகிறேன்.

காலே தீபம்

(காலையில் பூஜை அறையில் விளக்கு ஏற்றும் பொழுது சொல்லக்கூடிய மந்திரம்)

அறிவுக் கதிர்களைப் பரப்பி ஒளிர்விடும் சூரியனாகிய தீபமே, உன்னை வணங்குகிறேன். இந்த நானே நன்னாளாக்கு வாயாக.

மங்கள ஸ்லோகம்

பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், சிவனும், சரஸ்வதியும், பார்வதியும், லட்சுமியும், வினாயகரும், முருகப்பெருமானும், எல்லா தேவர்களும், மஹரிஷிகளும் எனக்கு மங்களத்தை அருளட்டும்.

சூரிய மந்திரம்

(காலையில் சூரியனைக் கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லி வழிபட வேண்டும்)

உலகிற்குக் கண்ணாகவுந், ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் இவைகளுக்குக் காரணமாகவும். வேதவடிவாகவும். முக்குணங்களைக் கொண்டவனாகவும், பிரம்மா, விஷ்ணு சிவ வடிவாகவும் இருக்கும் சூரியனுக்கு நமஸ்காரம்.

கஸ்யபரின் மகனாக, செம்பருத்திப் பூவிற்கு ஒப்பான பெரும் ஒளியுடையவனாக, இருளின் எதிரியாக, அனைத்துப் பாபங்களையும் ஒழிப்பவனாக இருக்கும் சூரியனை வணங்குகிறேன்.

துளசி மந்திரம்

(துளசி மாடத்தை மூன்று முறை வலம் வந்து இம்மந்திரத்தை ஜபிக்கவும்)

மங்களத்தை அளிப்பவனும், விஷ்ணுவுக்குப் பிரியமானவனும், நன்மையைத் தருபவளுமாகிய துளசியே, நமஸ்காரம். மோக்ஷத்தை அளிப்பவளே, நமஸ்காரம். செல்வங்களைத் தருபவளே உனக்கு நமஸ்காரம்.

கோமாதா மந்திரம்

(பசுவைத் தரிசனம் செய்யும்பொது சொல்ல வேண்டிய மந்திரம்)

எல்லா விருப்பங்களையும் பூர்த்தி செய்பவளும், எல்லா தீர்த்தங்களாலும் அபிஷேகம் செய்யப்படுபவளும் மங்களமானவளும் பெருமை பொருந்தியவளுமாகிய கோமாதேனுயே, உனக்கு நமஸ்காரம்.

வில்வ மந்திரம்

(வில்வ மரத்தைத் தரிசனம் செய்யும்பொது சொல்ல வேண்டிய மந்திரம்)

வில்வ மரத்தைத் தரிசிப்பதும், கைகளால் தொடுவதும்

பாவங்களைப் போக்கும். ஒரு வில்வ இலையைச் சிவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்தால் கொடிய பாவங்களும் அழிந்துவிடும்.

அரச மரம்

(அரச மரத்தைத் தரிசனம் செய்யும்போது சொல்ல வேண்டிய மந்திரம்)

அடிப்பாகம் பிரம்ம ஸ்வரூபமாகவும், மத்திய பாகம் லிஷ்ணு ஸ்வரூபமாகவும் மேல் பாகம் சிவ ஸ்வரூபமாக விளங்குபவனும், மரங்களுக்கு அரசனாகவும் உள்ள உனக்கு நமஸ்காரம்.

எனக்கு நீண்ட ஆயுளையும், புகழையும், பலத்தையும், குழந்தைச் செல்வத்தையும், பசுக்களையும், செல்வத்தையும், பிரம்மஞானத்தையும், நல்லறிவையும் தருவாயாக.

உண்ணும்போது கூறும் மந்திரம்

அர்ப்பணம் செய்தல் பிரம்மம். (நெய்முதலிய) ஹவிஸும் பிரம்மம். பிரம்மமாகிய நெருப்பில் பிரம்மத்தால் அர்ப்பிக்கப் படுகிறது. பிரம்மமாகிய செயலில் ஈடுபட்டுள்ளவரால் பிரம்மமே அடையப்படுகிறது.

சந்தியா தீபம்

(மாலையில் பூஜை அறையில் விளக்கேற்றிய பின் சொல்ல வேண்டிய மந்திரம்.)

மங்களம் உண்டாகவும். ஆயுளும், ஆரோக்கியமும் பெருகவும் எனது எல்லாத் துன்பங்களும் அழியவும் நான் ஸந்தியா தீபத்தை வணங்குகிறேன்.

குரு மந்திரம்

(எந்தப் பிரார்த்தனையின் போதும் குருவை மானஸீகமாக ஆராதித்துச் சொல்ல வேண்டிய மந்திரம்)

குருவே பிரம்மா; அவரே விஷ்ணு; சிவனும் அவரே; இவ்வுலகம் முழுவதும் வியாபித்திருப்பவர் அவரே; அத்தகைய குருவை வணங்குகிறேன்.

சரணுகதி மந்திரம்

(மேலே கூறிய மந்திரத்திற்கு அடுத்துச் சொல்லக்கூடிய மந்திரம்)

எனது அன்னையும், பிதாவும் நீயே; சுற்றத்தினரும், தோழனும் நீயே; நீயே கல்வியும், செல்வமும்; தேவர் களுக்கும் தேவனான நீயே எனக்கு அனைத்தும்.

மன்னிக்க வேண்டுதல்

(பூஜை முதலிய வழிபாடுகள் முடிந்ததும் சொல்ல வேண்டிய மந்திரம்)

கருணைக் கடலாகிய பஹாதேவ சம்போ! கை, கால் களாலோ, உடலாலோ, காது, கண் இவைகளாலோ, உள்ளத்தாலோ, வேதங்களுக்கு அனுசரித்தோ, புறம்பாகவோ செய்த கர்மங்கள் மூலம் ஏற்பட்ட தவறுகள் அனைத்தையும் பொறுத்தருள்வாயாக!

சமர்ப்பண மந்திரம்

(மேலே கூறிய மந்திரத்திற்குப்பின் கூற வேண்டிய மந்திரம்)

ஹே ஜனார்தனா! என்னால் செய்யப்பட்ட பூஜையில் மந்திரம், கிரியை, பக்தி இவைகளில் ஏற்பட்ட குறைகளைப் பொறுத்து, அப்பூஜையைப் பரிபூர்ணமானதாகக்குவாயாக.

சாந்தி மந்திரங்கள்

(பூஜை, அர்ச்சனை போன்ற வழிபாடுகளின் முடிவில் கூற வேண்டியவை)

இறைவா, எங்களைப் பொய்மையிலிருந்து மெய்யான நிலைக்குக் கொண்டு செல்வாயாக. இருட்டிலிருந்து (அக்ஞானம்) வெளிச்சத்திற்கு (ஞானம்) எடுத்துச் செல்வாயாக. இறப்பிலிருந்து இறவாநிலைக்கு அழைத்துச் செல்வாயாக.

அனைவரும் சொக்கிப் பமாக இருக்கட்டும், அனைவருக்கும் சாந்தி (அமைதி) ஏற்பட்டட்டும். அனைவருக்கும் நிறைவு உண்டாகட்டும். அனைவருக்கும் மங்களம் பெருகட்டும்.

அனைத்து உலகங்களும் சுகமாக இருப்பதாகுக.

பிரம்மம் பூர்ணமானது. சிருஷ்டியும் பூர்ணமானது. பூர்ணத்திலிருந்து பூர்ணம் வந்துள்ளது. பூர்ணத்திலிருந்து பூர்ணம் வந்த பின்னர் எஞ்சியிருப்பதும் பூர்ணமே.

ஓம் தத் சத்

— ஸ்ரீ மாதா அமிர்தானந்த மயிதேவி

சாகாக்கலை

பெற்ற உடம்பு சாகடிப்பதற்காக அல்ல என்பது சத்தர்கள் கண்ட முடிவு. “இதற்குச் சாகாக்கலை” என்று பெயர்.

நந்தவனத்தி லோர் ஆண்டி — அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டி
கொண்டு வந்தான் ஒரு தோண்டி — அதைக்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத்தாண்டி.

என்பது ஒரு சாகாக்கலைப் பாடல். நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி—உலகத்தில் ஒரு ஆன்மா, நாலாறுமாதமாய்—நாலும் ஆறும், பத்துமாதமாய்த் தாய் வயிற்றிலிருந்து,

குயவனா வேண்டி—பிரம்மாவை வேண்டி, கொண்டு வந்தான் ஒரு தோண்டி—இந்த உடம்பு. இதைப் பாதுகாக்கத் தெரியாமல் உலக இன்ப துன்பங்களில் உழன்று, கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத்தாண்டி—சாகடித்தாண்டி என்பது இதன் பொருள். இந்தக் கலையெல்லாம் கற்றவர் நம் வள்ளலார்.

திருவருட்பா

அருட்பாவின சிறப்பு

தமிழகத்தில் நான்கு நூல்களுக்குத் தனித்தனியான சிறப்புகள் உன்ன. முதல் சிறப்பு பகவத்கீதைக்கு ; அது மனிதன் கேட்க கடவுள் சொன்னது என்பதால். இரண்டாவது சிறப்பு திருவாசகத்திற்கு. இது கடவுள் கேட்க மனிதன் சொன்னது என்பதால். மூன்றாவது சிறப்பு திருக்குறளுக்கு ; அது மனிதன் கேட்க மனிதன் சொன்னது என்பதால். நான்காவது சிறப்பு அருட்பாவிடம். இது மனிதரிலும் அருளாளர் கேட்க அருளாளன் கூறியது என்பதால், இச்சிறப்பு அருட்பாவிடம் பெருஞ்சிறப்பைத் தருவதாகும்.

பெயர்ச் சிறப்பு

தமிழ் நூல்களில் ஐந்து நூல்கள் தன்பெயரையே தமக்குச் சிறப்பாகப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

1. மந்திரங்கள் பல. திருசேர்ந்த மந்திரம் ஒன்றே ஒன்று ; அது, திருமந்திரம்.

2 வாசகங்கள் பல, நானும் நீங்களும் பேசுவதெல்லாம் வாசகம் தான், ஆனால் திரு சேர்ந்த வாசகம் ஒன்றே ஒன்று. அது, திருவாசகம்.

3. கோவை பல, தஞ்சைவாணன் கோவை, திரு வெங்கைக் கோவை, திருவாரூர்க் கோவை என்பவை. ஆனால் திரு சேர்ந்த கோவை ஒன்றே ஒன்று. அது திருக்கோவை,

4. குறள்களும் பல. அவை ஒளவைக்குறள் முதலியன. ஆனால் திரு சேர்ந்த குறள் ஒன்றே ஒன்று. அது திருக்குறள்.

5. அருட்பாக்களும் பல. அருளாளர்கள் பாடிய பாக்கள் அனைத்தும் அருட்பாக்களே. ஆனால் திரு சேர்ந்த அருட்பா ஒன்றே ஒன்று; அது திருவருட்பா,

திருவருட்பா

ஆறு திருமுறைகள், அதாவது ஆறு பகுதிகள், 399 பதிகங்கள் 5818 பாடல்கள்.

இதில் அருட்சோதி அகவல் ஒரு மலை போன்றது. அதன் ஒவ்வொரு அடியும் அதன் படிகளைப் போன்றவை.

இவையே அருட்பாவின் அமைப்பு, இறைவனை முன்னிறுத்தி 5818 பாடல்களைப்பாடிய ஒரேபுலவன், ஒரே துறவி, ஒரே ஞானி, வள்ளலார்.

வியப்புக்குரியவை

1. ஓராண்டுப் பருவத்திலே தில்லையில் திரை தூக்கத் தரிசித்தது.

2. திண்ணையிலிருந்து புரண்டு கீழே விழுந்தபோது விழாமல் தடுத்து இறைவி காப்பாற்றியது.

3. ஐந்து வயதில் பள்ளிக்குச் சென்றும் படிப்பில் கவனமில்லாது இறை நினைவே கொண்டிருந்தது.

4. ஒன்பது வயதில் அவரது ஆசிரியர், ஓதாமல் ஒரு நாளும் இருக்க வேண்டாம், ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம், மாதாவை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம், வஞ்சனைகள் செய்வாரோடு இணங்க வேண்டாம்

என உலக நிதியைச் சொல்லச் சொல்லியும் இவர் சொல்லா திருந்தார். “ஏன் சொல்லவில்லை?” என்று ஆசிரியர் கேட்டபோது, “இறைவனிடத்திலே வேண்டாம், வேண்டாம்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பானேன். “ஏதாவது வேண்டும், வேண்டும்” என்று எதை வேண்டலாம் என எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன் என்றார்.

“நீ வேண்டுமானால் வேண்டும் வேண்டும் எனப்பாடு” என்று ஆசிரியர் கட்டளையிட, உடனே “ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்; உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவோர் உறவு கல்வாமை வேண்டும்” என்ற பாடலைப் பாடியது.

5. பட்டினியோடு திண்ணையில் படுத்து உறங்கிய போது, அண்ணியார் வடிவில் வந்து இறைவி அவருக்கு உணவளித்தது.

6. சிறு வயதிலேயே துறவு பூண்டு, மீண்டது.

7. இளமையில் அண்ணன் சொற்பொழிவுக்கு ஏடு படிக்கத் தொடங்கி, அவர் ஒப்புக் கொண்ட சொற்பொழிவுக்கு நோய்வாய்ப்பட்டுப் போக முடியாதிருந்த போது, தான் சென்று அச்சொற்பொழிவை நிகழ்த்தி, மக்களின் பாராட்டைப் பெற்றது.

8. பிறகு ஊர் மக்கள் அவர் தமையனிடம் சென்று இனித் தம்பியையே சொற்பொழிவுக்கு அனுப்புங்கள் என்று கேட்கும் நிலை வந்தது.

9. திருவொற்றியூரில் வள்ளலார் நடந்து சென்றபோது, “இதோ ஒரு மனிதன் போகிறான்” என்று ஒரு ஞானி மகிழ்ந்து கூறியது.

10. தண்ணீரில் விளக்கு எரித்தது.

11. ஒரே இரவில் 1596 வரிகளையுடைய அருட்பெருஞ் ஜோதி அகவலைப் பாடி முடித்தது.

12. பொருளாசை சிறிதும் கொள்ளாது “பணத்திலே சிறிதும் ஆசை ஒன்றிலேன், நான் படைத்த அப்பணங்களை பலகால் கிணற்றிலே எறிந்தேன், குளத்திலும் எறிந்தேன், கேணியில் எறிந்தனன் எந்தாய்” என்று கூறிப் பணத்தை எறிந்து வந்தது.

காராலும், கனலாலும், காற்றாலும், ககனக் கலை தடுக்கப் படுதலிலாத் தனி வடிவம் அளித்தாய்!

எனவும்,

‘இறவா வரம் அளித்து என்னை மேல் ஏற்றினாய்’

‘சாகா நிலை இது தந்தனம் உனக்கே’ என்றாய்,

‘எல்லாம் வல்ல சித்து எனக்கு அளித்தாய்’

‘அற்புதம் இயற்று! அதிசியம் இயற்று!’ என்றாய்

எனவும். அவரே இறைவனிடம் கூறி மகிழ்ந்தது.

இவை அனைத்தும் நம்மை வியப்படையச் செய்வன.

13. சீர்திருத்தக்காரர்

1. ஏழை, பணக்காரர், மேல்சாதி, கீழ்சாதி முறைகளைக் கண்டித்தவர்.

2. சமய வேற்றுமைகளைச் சாடியவர்.

3. புராண இதிகாசங்களை வெறுத்தவர்.

4. கோவில் கட்டியவன் கோவிலுக்குப் போகாத நிலையையும், குளம் வெட்டியவன் தண்ணீர் எடுக்க முடியாத நிலையையும் தாக்கி, ஒரு பெரும் புரட்சியைச் செய்தவர்.

5. மாயூரம் முனிசிப் வேதநாயகம்பிள்ளை பாடிய நீதி நூலுக்குச் சாற்றுக்கவியும் வழங்கி மகிழ்ந்தவர்.

14. அவரது வரலாற்றை அறியத் துணை புரிவன :

1. திருவருட்பாவில் காணப்பெறும் அகச்சான்றுகள்.
2. தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் பாடிய “திரு அருட்பா” வரலாறு.
3. அவர் பிறும்ம ஞான சங்கத்தாருக்கு 1882-ல் கொடுத்த வாக்கு மூலம்.
4. தென்னாற்காடு மாவட்ட கெஸ்ட் 1906-ம் ஆண்டு.
5. பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை பதிப்பித்த அருட்பாவில் காணப்படும் சில குறிப்புக்கள்.
6. ஊரன் அடிகளார் பதிப்பித்த அடிகளார் வரலாறு ஆகியவைகளால் அவரது வரலாற்றை இன்னும் விரிவாகக் காணலாம். இதுகாறும் கூறியவை மிகவும் சுருக்கமானவை.

15. சன்மார்க்கம் என்பதன் பொருள்

1. சன்மார்க்கம் என்பது நல்வழி எனவும், நன்னெறி எனவும் பொருள்படும்.
2. சுத்த சன்மார்க்கம் என்பது தூய்மையான நல்ல வழி எனவும், சத்திய சன்மார்க்கம் என்பது உண்மையான நல்ல வழி எனவும் பொருள்படும். இவையே இறைவனை அடையும் எளிய வழிகள் என்பது வள்ளலார் கருத்து.
3. “தங்கமே யனையார் கூடிய ஞான சமரச சுத்த சன் மார்க்கம்” என்பது பிள்ளைச்சிறு விண்ணப்பத்தில் ஒரு அடி. இது சன்மார்க்கத்தினருக்கும் மற்ற மார்க்கத்தினருக்கும் வேற்றுமையைக் காட்டுவதாகும். செர்பும் தங்கமும் ஒரே இனம், ஆனால் செம்பில் களிம்பு உண்டு; தங்கத்தில் களிம்பு இல்லை என்பதுதான் வேற்றுமை. செம்பிலே உள்ள களிம்பு நீங்கிவிட்டால் அது தங்கமாகி விடுகிறது. சன்மார்க்கிகள்

மனஅழுக்கு நீங்கியவர்கள் ஆதலால், அவர்கள் “தங்கமே அனையார்” ஆகின்றனர் என்று தெரிய வருகிறது.

16. வள்ளலாரது கொள்கைகள்

இளமையில் முருகனைக் கடவுளாகவும், திருஞான சம்பந்தரைக் குருவாகவும், திருவாசகத்தை வழிபடும் நூலாகவும் கொண்டு, பின்னர் ஒற்றியூரில் சிவபக்தராகவும் தில்லையில் நடராஜ பக்தராகவும், முடிவில் அருட்பெருஞ் சோதி அடியாராகவும், விளங்கினார். “கடவுள் ஒருவரே அவர் அருட்பெருஞ் சோதியர்! சிறு தெய்வ வழிபாடு கூடாது. உயிர்ப்பலி கூடாது, புலால் உண்ணலாகாது, சாதி சமய வேறுபாடுகள் கூடாது, எவ்வுயிரும் தன்னுயிர் போல் எண்ண வேண்டும், ஏழைகளின் பசியைப் போக்க வேண்டும், எதிலும் பொதுநோக்கம் வேண்டும். இறந்தவர்களை எரிக்காமல் புதைக்க வேண்டும், ஜீவ காருண்ய ஒழுக்கமே பேரின்ப வீடு பெற உதவும்” என்பன அவரது கொள்கைகள்.

17. சன்மார்க்கத்தினரின் வேண்டுகோள்

எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ் சோதி அற்புதக் கடவுளே! இது தொடங்கி எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கியத் தடைகளாகிய சமயங்கள், மதங்கள், மார்க்கங்கள் என்பனவற்றின் ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்களும், வருணம், ஆசிரமம் முதலிய உலக ஆசாபாசங்களும் எங்கள் மனத்தில் பற்றாவண்ணம் அருள் செய்யல் வேண்டும்.

“சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய இலட்சியமாகிய ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை எங்களுக்குள் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எள்ளளவும் விலகாமல் நிறைந்து விளங்கச் செய்வித்தருளல் வேண்டும். எல்லாமாகிய தனிப்பெருந் தலைமை அருட்பெருஞ் ஜோதி ஆண்டவரே! தேவரீர் திருவருட்பெருங்கருணைக்கு வந்தனம்! வந்தனம் என வேண்டிக்கொள்வது.

— கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம்

இறைவனது திருப்பெயர்கள்

1. அடை மொழிகளுடன் சில :- அவை "அம்பலத் தரசு, ஆனந்தத் தேன், புலவரெல்லாம் புகழ்க் கண்ணியன், மலை தரு மயில், மடமயில், மதிமுக அமுது, உண்ணாரமுது, சித்த சிகாமணி, ஞானப் பெருங் குன்று, ஞான தேசிகமாமணி, கண்ணாளிக்கும் கண், களிப்பருளும் களிப்பு, மாற்றறியாத செழும் பசும்பொன் என்பன.

2. உறவின் முறையில் சில :- அவை ஐயன், அப்பன், அண்ணன், அத்தன், தந்தை, தாய், காதலன் என்பன.

3. சுவைக்கும் பொருள்களாகச் சில :- அவை, கற்பகக் கனி, கற்கண்டு. அமுது, தேன், பால், சர்க்கரை, கரும்பு, பாகு, பழம், கனிரசம் முதலியன.

4 காணக் கூடியவை யாகச் சில :- அவை, அரசு, அமைச்சு, இளம்பிறை, மான், மயில், குயில், குன்று, மலை, கடல், மயிர், சுடர், கண், சோலை, தரு, விளக்கு, சோதி, குரு, அழகு, அக்கரை, இக்கரை முதலியன.

5. கண்காணாப் பொருள்களாகச் சில :- அவை, சிவம் தவம், அருள், அன்பு, கருணை, நாதம், ஒலி, ஒளி, வெளி மதி, கதி, நலம், பரம், உயிர் முதலியன.

6. செல்வப் பொருள்களாகச் சில :- அவை, பொன், மணி, முத்து, மாணிக்கம், இரத்தினம், நிதி, செல்வம், நன் மணி, நவமணி, சிவமணி, பொன்மணி முதலியன. இவ்வாறு இறைவனுக்கு ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பெயர்களை அருட் பாவில் மட்டுமே காண முடிகிறது.

திருமறை :- இது "அருட் பெருஞ்சோதி தனிப் பெருங் கருணை" என்பது. இதை மகா மந்திரம் என்பர் வடமொழியினர். இதன் பொருள் 'இறைவன் ஒளிமயமானவன், அதுவும் பேரொளியினன், அதுவும் அருள் நிறைந்த பேரொளி

யினன் என்பதும், இறைவி கருணை வடிவினள், அதுவும் பெருங்கருணை வடிவினள், அதுவும் ஒப்பற்றபெருங் கருணை வடிவினள்' என்பதுமாகும். இது மணிவாசகப் பெருமான் இறைவனை "அம்மையே அப்பா" என்றழைத்த வழி முறையைப் பின்பற்றியது போலும்,

7. ஒளி வணக்கம்

(அ) தொல்காப்பியர் தன் நூலில் கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இம் மூன்றும் திரி, எண்ணெய், அகல் என்பவற்றைக் குறிப்பன என்று பசுமலை டாக்டர் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார். இது பழந்தமிழ் மக்களின் ஒளி வணக்கத்தைக் காட்டுவன வாகும்.

(ஆ) தமிழகத்தில் மிகப் பழமையான கோவில்கள் மூன்று, அவை, சிதம்பரம், திருவொற்றியூர், திருவாரூர், இம்மூன்றிலும் கடைசியாகத் தோன்றியது திருவாரூர்க் கோவில், இது தோன்றிய காலத்தை நமது சமயாச்சாரியார் களில் ஒருவர், 'திசை எட்டும் திரிவதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாரூர்க் கோயிலாக் கொண்ட நாளே' என ஐயத்தோடு கூறியிருக்கிறார். இதுவும் இன்று நேற்றுக் கூறியதல்ல. 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூறியது. கடைசிக் கோயில் தோன்றியதே தெற்கு, வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு என்ற திசைகள் அமைவதற்கு முன்னோ பின்னோ என்று ஐயப்பாடு கொள்ளும் பொழுது. அதற்கு முன்தோன்றிய இரு கோயில் களின் காலத்தை எவ்வாறு அறிவது? இந்த மூன்று தொன்மையான கோயில்களிலும் கருவறையில் அதாவது மூலத் தானத்தில் உருவங்கள் ஒன்றுமே இல்லை. இம்மூன்றிலும் அக்காலந்தொட்டு இன்றும் ஒளி வணக்கமே நடைபெற்று வருகிறது.

(இ) திருக்கோயில்

இன்றுங்கூட கோயில்களில் மக்கள் வழிபடும் பொழுது

உருவ வண்ணக்கத்தின்முன் கற்பூர வழிபாடும், அடுக்கு விளக்கு வழிபாடும் நடைபெறும் பொழுதுதான் இறைவழிபாடு உச்ச நிலையை யடைகிறது.

(ஈ) தைப்பூச விழா

தமிழ்மக்களின் விழாக் காலமெல்லாம் நிலாக்காலத்திலேயே நடைபெற்று வருகிறது. சித்திரைமாதம் சித்திரை நட்சத்திரம் முழுநிலா, வைகாசி விசாகம் முழு நிலா, ஆனி மூலம் முழுநிலா, ஆடி உத்தராதம் முழுநிலா, ஆவணி அவிட்டம் முழுநிலா, புரட்டாசி கலைவிழா பத்து நாட்களும் வளர்நிலா, கார்த்திகை மாத கார்த்திகை முழுநிலா, மார்ச்சு திருவோதிரை முழுநிலா, தைப்பூசம் முழுநிலா, மாசி மகம் முழுநிலா, பங்குனி உத்தரம் முழுநிலா, ஆக தமிழ் மக்களின் விழாக்காலமெல்லாம் நிலாக்காலத்திலேயே நடைபெற்று வருகின்றன.

வடலூரில் தைப் பூசத்தன்று முழுநிலாக் காலத்தில் சோதி வழிபாடு நடைபெறுகிறது. அங்கு சத்திய ஞானசபை தெற்கு நோக்கி இருப்பதால் மக்கள் வடக்கு நோக்கி நின்று சோதி வழிபாடு செய்கின்றனர் அப்போது மாலை நேரத்தில் அவர்களுக்கு வலதுபுறம் நிலவு ஒளியும் இடது புறம் ஞாயிறு ஒளியும், எதிர்ப்புறம் சோதி ஒளியும், தோன்றும். அன்று காலை நேரத்தில் ஒளி வணக்கம் செய்கிறவர்களுக்கு, வலது புறம் ஞாயிறு ஒளியும், இடதுபுறம் நிலவொளியும், எதிர்ப்புறம் சோதி ஒளியும் கிடைக்கும். இது இறைவனை முக்கண்ணனாக வழிபடும் முறையாகவும் அமையும். இக் காட்சி தைப்பூசத்தன்று கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். இதை வடலூரில் அன்றி பிற இடங்களில் காண இயலாது.

ஆக இந்த அருட்பெருஞ்சோதி ஒளிவணக்க வழிபாடு கூட பண்டைய பழந்தமிழ் மக்களின் ஒளிவணக்க மரபைச் சேர்ந்ததே யாகும்.

7 சுகத்திலும் பயன்

திருநாவுக்கரசரை சுண்ணாம்புக் காளவாயில் போட்டுப் பூட்டியபின், அவர் சாகாமல் வெளிவந்தபோது அவர் பாடிய பாடல் “மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும் வீசுதென்றலும் வீங்கிள வேனிலும் முசுவண்டறை பொய்கையும் போன்றதே ஈசன் எந்தை இணையடி நிழலே” என்பது. இப்பொருள் களைப் போலவே இறைவனது திருவடியும் எனக்குக் குளிர்ச்சியாக இருந்தது, அதனால் எனக்கு எவ்வித இடையூறுமில்லை என்பது இதன் பொருள். இதன் உள்ளே மற்றொரு புதை பொருளும் உண்டு. சிந்தித்தால் அதுவும் விளங்கும். அது ஐம்புலன்களுக்கும் குளிர்ச்சியைத் தருகிற ஐந்து பொருள்களை அடக்கியிருப்பது. மாசில் வீணை காதுக்குக் குளிர்ச்சி, மாலை மதியம் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி, வீசு தென்றல் மூக்குக்குக் குளிர்ச்சி, வீங்கிளவேனில் உடலுக்குக் குளிர்ச்சி, முசுவண்டறைப் பொய்கையின் நீர் நாவுக்குக் குளிர்ச்சி என்பது எப்படி அவர் ஐம்புலன்களுக்கும் குளிர்ச்சியைத் தருகிற இவ்வைந்து பொருள்களைத் தேடிச் குறிப்பிட்டது!

வள்ளலார் தமது அருட்பாவில் 6-ம் திருமுறையில் அருள் விளக்க மாலையில் ஒரு பாடலைப் பாடியிருக்கிறார். அது,

கோடையிலே இளைப்பாறிக் கொள்ளும் வகை
கிடைத்த குளிர் தருவே! தரு நிழலே, நிழல்
கனிந்த கனியே

இப்பாடலிலும் திருநாவுக்கரசர் பாடலில் உள்ளது போல ஒரு புதைபொருளைக் கண்டு மகிழலாம்.

அது, கோடையிலே இளைப்பாறிக்கொள்ளும் வகை கிடைத்த குளிர் காதுக்குக் குளிர்ச்சி, நிழல் கனிந்தகனி கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி, கோடையிலே ஊறுகின்ற தீஞ்சுவைத் தண்ணீர் நாவுக்குக் குளிர்ச்சி, உகந்த தண்ணீரிடை மலர்ந்த

சுகந்த மணமலர் முக்குக்குக் குளிர்ச்சி, மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லிய பூங்காற்று உடம்புக்குக் குளிர்ச்சி என வள்ளலாரும், தமது அருட்பாவில் இறைவனை நம் ஐம்புலன்களுக்கும் குளிர்ச்சியைத் தருகின்ற ஐந்து பொருள்களாகக் காட்டி மகிழ்கிறார். எப்படி அருட்பா !

இந்த அளவுக்கு மட்டுமல்ல, வள்ளலார் இன்னும் ஒரு படி தாண்டி, இறைவனை, இவ்வைந்து பொருள்களால் விளைகின்ற சுகமாகவும் அதற்கு மேல் அடைகின்ற முக்திப் பேற்றைச் சுகத்திலுறும் பயனாகவும் கூறி மகிழ்கிறார்.

— கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்.

இராமாயணம்

- 1 கி. மு. 3—ஆம் நூற்றாண்டில் வால்மீகி சமஸ்கிருதத்தில் எழுதினார்.
- 2 கி. பி. 12—ஆம் நூற்றாண்டில் கம்பர் தமிழில் எழுதினார்.
- 3 கி. பி. 14—ஆம் நூற்றாண்டில் எழுத்தச்சன் மலையாளத்தில் எழுதினார்
- 4 கி. பி. 14—ஆம் நூற்றாண்டில் மாதவ் கஸ்குனி அஸ்ஸாமியில் எழுதினார்
- 5 கி. பி. 15—ஆம் நூற்றாண்டில் துளசிதாசர் ஹிந்தியில் எழுதினார்
- 6 கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் கரகின் தொர்வே தண்டை மொழியில் எழுதினார்
- 7 கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் பவராம்தாஸ் ஒரியாவில் எழுதினார்

துளசி

துளசிதளம் தரித்து ஹரிநாமம் ஜபிப்பவர்களை யமதூதர் என் நெருங்கவே கூடாது என்பது எமதர்மன் கட்டளை.

தானதர்மம்

எவன் தானதர்மம் செய்யவில்லையோ அவன் மறுஜன் மத்தில் பிறரை அண்டிப் பிழைக்கவேண்டி வரும்.

இல்லற வாழ்வில் நான்கு

- 1 காசிவாசம், 2 சத்சங்கம், 3 கங்காஸ்நானம்,
- 4 சிவபூஜை.

காசி

யார் காசியில் மணிகர்ணிகா கட்டத்தில் நீராடி நிறைய தானம் செய்கிறார்களோ. அவர்கள் பூர்ண போகம் அனு வித்து கல்பகாலம் வரை பிரம்ம லோகத்தில் வாசம் செய்வார்கள்.

எவர்கள் புராண சிரவணம், கங்காதீரவாசம், பெரியோர்களை உபசரித்தல் ஆகியவற்றைச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குப் பிரம்மலோக வாசம் கிடைக்கிறது.

காசிக்ஷேத்திரத்தின் மகிமை அறிந்தோ. அறியாமலோ அங்கே இறக்கும் ஜீவன்கள் யாவும் மோட்சமடைகின்றன. இதில் சந்தேகமே இல்லை.

விபூதி வாங்கும் முறை

கோயிலில் விபூதிப் பிரசாதம் வாங்கும்போது ஒற்றைக் கையை மாத்திரம் நீட்டி வாங்கக் கூடாது

வலது கையின் கீழ் இடக்கையைச் சேர்த்து விபூதியை வாங்க வேண்டும்.

வாங்கிய விபூதியை இடக்கையில் கொட்டி அதிலிருந்து மறுபடி எடுத்துத் தரித்தல் கூடாது. வலக்கையில் பெற்றுக் கொண்ட விபூதியை அப்படியே நெற்றியில் தரிப்பது நலம்,

அவ்விதம் செய்ய இயலாவிட்டால் ஒரு சிறு தாளில் விபூதியை இட்டு அதிலிருந்து எடுத்துத் தரிக்கலாம்.

வயதில் நம்மைவிட இளையவர் கைகளிலிருந்து விபூதி எடுத்துத் தரித்தல் கூடாது. விபூதியை நம் கையில் இடச் செய்து அதிலிருந்துதான் எடுத்துத் தரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

குங்குமத்தை இளையவர் கைகளிலிருந்து எடுத்துத் தரிப்பதில் தவறில்லை.

ஆதிசங்கரர் கையில் உள்ள கோல்

இதற்குப் பெயர் ஏகதண்டம். இதற்குப் பிரம்மதண்டம் என்றும் பெயர். இதனை வைத்திருப்பதானால் இதன் உச்சியில் காவித் துணியால் சுற்றி கட்டியிருக்க வேண்டும். இது கொடியல்ல; அது கோடரியைக் குறிக்கும். சம்சாரம் என்ற மரம் அந்தக் கோடரியால் வெட்டி வீழ்த்தப்படுவதாக உணர்த்தப்படுகிறது.

த்ரிதண்டம் என்பது எப்போதும் கையில் வைத்திருக்க வேண்டும். இது முக்கரணங்களையும் அதாவது உடலையும் உள்ளத்தையும் பேச்சையும் கட்டுப்படுத்தியிருப்பதைக் குறிக்கிறது. இதனை ஹம்ச சந்நியாசிகள் வைத்திருப்பார்கள்.

த்ரிதண்டம் கையில் வைத்திருக்க இயலாத காலங்களில் சுவரிலோ, மரக்கிளையிலோ தொங்கவிட வேண்டும். சிவலிங்கத்தைத் தொடுவதினாலுங்கூட கையில் தொடாமல் த்ரிதண்டத்தினால்தான் தொடவேண்டும் என்ற வகையினாலான அநேக நியமங்களைத் த்ரிதண்டம் ஏந்திய துறவிகள் கைக் கொள்ள வேண்டும்.

பைரவர், சண்டீசர்

சிவன் கோயிலின் காவல் தெய்வம். பைரவர் அதனால் தான் கேஷத்திர பாலகன் என்று அவர் அழைக்கப்படுகிறார்.

பாலித்தல் என்பதற்குப் பாதுகாப்பு என்பது பொருள்,

சிவன் கோயில்களில் கணக்கு வழக்குகளைப் பார்ப்பது, ஈசுவர ஆராதனைக்குக் குந்தகமில்லாமல் பரிபாலிப்பது ஆகியவை சண்டிசரின் பணியாகும். மேலும் இவர் பெரும் பான்மையான நேரம் தியானத்தில் அமர்ந்து விடுகிற மூர்த்தியாவர். ஆதலின் இவர் காவல் தொழிலை மேற்கொள்ளவில்லை.

ஸ்ரீ வேங்கடேச சுப்ரபாதம்

வைணவப் பெரும் ஆசாரியார்களில் மணவாள மா முனிகள் என்பவரும் ஒருவர். அவர் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அவரது சீடராகிய 'பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன்' என்பவரே இன்று பிரபலமாக வழக்கிலுள்ள 'கௌசல்யா சுப்ரஜா ராமா' எனத் துவங்கும் ஸ்ரீ வேங்கடேச சுப்ரபாதத்தை இயற்றினார்.

நிவேதனச் சிறப்பு

பஞ்சாமிர்தத்திற்கு பழநி திருத்தலம்.
பிட்டுக்குத் திருச்செந்தூர் திருத்தலம்.
அர்த்தஜாமப் பூஜையில் வழங்கும் பாலுக்குத் திருவரங்கம் திருத்தலம்.
திருக்கண்ணமுதுக்கு திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி திருக்கோயில் திருத்தலம்.
வங்கார தோசைக்க ஆழ்வார் திருநகரி திருத்தலம்.
உப்பிலா அரிசிப் பொங்கலுக்கு ஒப்பிலியப்பன் திருக்கோயில் திருத்தலம்.
இட்டலிக்குக் காஞ்சி வரதராசப் பெருமாள் கோயில் திருக்கோயில் திருத்தலம்.
திருவாதிரைக் களிக்குத் தில்லை நடராசர் திருக்கோயில் திருத்தலம்.

— தமிழர் உணவு நூல்

ஆடி அமாவாசை

ஆடி அமாவாசையை நாம் சிறப்புடன் கொண்டாடுகிறோம். அதற்குக் காரணம் உண்டு. ஆடி மாதத்தில் சூரியன் கடக ராசியில் சஞ்சரிக்கிறான். கடகம் சந்திரனின் ஆட்சி பெற்ற வீடு. சூரியன் சிவ அம்சமாகும். சந்திரன் சக்தி அம்சமாகும். ஆடி அமாவாசையின் போது சிவ அம்சமான சூரியனும் சக்தி அம்சமான சந்திரனும் ஒன்று சேர்வதால் சந்திரனின் ஆட்சி பலமடைகிறது. இதுவே ஆடி அமாவாசையின் சிறப்பாகும்.

முருகனின் பக்தர் மூவர்

வள்ளி, தெய்வயானை, வீரவாகுத் தேவர் ஆகமூவராகும். ராம நாமம் சொல்லப்படும் இடங்களில் எல்லாம் ஆஞ்சநேயர் இருக்கிறார். ஆஞ்சநேயர் ஒரு இராமபக்தர். அது போல் முருகன் நாமம் சொல்லப்படும் இடங்களில் எல்லாம் வீரவாகுத் தேவர் இருக்கிறார்.

ஆகம விதிப்படி சிவப்பெருமானின்

ஏழு தாண்டவங்கள்

திருநெல்வேலியில் ஆடியது 'முனி தாண்டவம்'
திருப்பத்தூரில் ஆடியது 'கௌரி தாண்டவம்'
மதுரையில் ஆடியது 'சந்தியா தாண்டவம்'
திருவாலங்காட்டில் ஆடியது 'சம்ஹார தாண்டவம்'
திருக்குற்றாலத்தில் ஆடியது 'திரிபுர தாண்டவம்'
சிதம்பரத்தில் ஆடியது 'ஆனந்தத் தாண்டவம்'
பேரூரில் ஆடியது 'ஊர்த்துவ தாண்டவம்'.

கோயில்கள் 24605

தென்னாட்டில் 24605 ஆலயங்கள் உள்ளன. அதில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 2121 சிவாலயங்களும்

633 டீஷ்ணு ஆலயங்களும், மாரியம்மன் போன்ற பல தெய்வங்களின் 1497 ஆலயங்களும் உள்ளன. இவ்வளவும் சேர்த்து 4251 ஆலயங்களாகும்.

மணி விளக்கம்

வெண்ணெய் திருடித் தின்பது கண்ணனின் லீலைகளில் ஒன்று. இந்தத் தொல்லையைத் தாளமுடியாத கோபியர் கண்ணனைக் கையும் களவுமாகப் பிடிக்கத் திட்டமிட்டு வெண்ணெய் வைக்கும் உறியின் மேல் மணிகளைக் கட்டிவைத்தனர்.

வெண்ணெய் உண்ண ஒரு கோபியின் வீட்டில் நுழைந்தான் கண்ணன். மணிகட்டியிருப்பதைப் பார்த்தான்; புன்முறுவல் பூத்தான். மணியை நோக்கி “ஏ மணியே!” என்று அழைத்தான். கண்ணன் மேற்கொண்டு எதுவும் சொல்வதற்கு முன்னால் “அடியேன்” என்று இருபொருள் படக் கூறியது மணி.

மகிழ்ச்சியுடன் கண்ணன் கைநிறைய வெண்ணெயை அள்ளி எடுத்தான்: மணி அடிக்கவில்லை. எடுத்த வெண்ணெயை வாயினுள் போட்டுச் சாப்பிட ஆரம்பித்தான். “கண கண” வென்று மணி அடித்தது. சப்தம் கேட்டுக் கோபியர் பலர் ஓடிவந்து கண்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

மணியைப் பார்த்து “மணியே! அடியேன்” என்று கூறி விட்டு நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யலாமா?” என்று கேட்டான் கண்ணன்.

“மணிவண்ணா! நீ வெண்ணெயை எடுக்கும் போது அடித்தேனா? நீ உண்ணும் போதல்லவா அடித்தேன்! ஆண்டவனின் நிவேதனத்தின் போது மணி அடிக்காமலிருந்தால் என் கடமையில் தவறியவனாக அல்லவா ஆகிவிடுவேன்” என்று பதிலளித்தது மணி.

மணியின் பதிலைக்கேட்டு மாயவன் மெய் உருகினான். கோபியர் கைகூப்பிக் கண் கலங்கினார்.

வில்வ விருஷத்தின் மகிமைகள்

சிவபெருமானுக்குப் பிரியமான வில்வ மரத்தில் மகாலெட்சுமி வாசம் செய்கிறாள். ஒரே ஒரு வில்வத்தளம் மட்டுமே நூற்றிரம் தங்கப் பூக்களுக்குச் சமமானது, ஒருவில்வ தளத்தை ஈசனுக்கு அர்ப்பணித்தால் சகல பாவங்களும் நீங்கி, நன்மைகள் யாவும் பெறமுடியும். வில்வமரம் வளர்ப்பதால் அசுவமேதயாகம் செய்த பலன் கிடைக்கும். ஆமிரம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்த புண்ணியம் கிடைக்கும். கங்கை முதலான புண்ணிய நதிகளில் நீராடிய பலன் கிடைக்கும். காசி முதல் இராமேசுவரம் வரையுள்ள சிவஸ்தலங்களை வழிபட்ட பலன் கிடைக்கும்.

வில்வம் பறிக்கக் கூடாத நாட்கள் : மாதப்பிறப்பு, சோமவாரம், அமாவாசை, பெளர்ணமி, சதுர்த்தி, அஷ்டமி நவமி ஆகிய நாட்களாகும்.

ஆழ்வார்களும் அவதார சந்நிதிகளும்

1 பொய்கை ஆழ்வார்	— ஸ்ரீ காஞ்சி யதோக்தகாரி
2 பூதத்தாழ்வார்	— திருக்கடல்மலை
3 பேயாழ்வார்	— மயிலைப்பெருமாள்
4 திருமிழிசை ஆழ்வார்	— திருமிழிசை
5 நம்மாழ்வார்	— திருக்குருகூர்
6 மதுரகவி ஆழ்வார்	— திருக்கோளூர்
7 குலசேகர ஆழ்வார்	— மலைநாடு, (சேரநாடு)
8 பெரியாழ்வார்	— ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்
9 தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்	— திருமண்டங்குடி
10 திருப்பாணாழ்வார்	— உறையூர் நாச்சியார்
11 திருமங்கை ஆழ்வார்	— திருவாலி திருநகரி
12 ஆண்டாள்	— ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்

வெள்ளெருக்குவேர் விநாயகர்

வெள்ளெருக்கின் வேர் குணம் மிக உயர்ந்தது. இதை சாதாரணமாக வீடுகளில் வைத்திருந்தாலே தோஷங்கள் நீங்கி சுபிட்சம் பெருகும்.

இந்த வெள்ளெருக்கு வேரில் விநாயகர் சிற்பம் செய்து வீட்டில் வைத்து பூஜை செய்து வந்தால் நீண்ட நாட்களாகத் தடைப்பட்டு வரும் திருமண முயற்சிகள், வேலைவாய்ப்பு முயற்சிகள், தொழிலபிவிருத்தி, வீடுகட்டுதல் முதலிய அனைத்திற்கும் தடைகள் நீங்கி காரிய சித்தி உண்டாகும். மேலும் பில்லி, குனியம், மற்றும் திருஷ்டி பொருளைய முதலியவை நெருங்காமல் சகலநலன்களும் பெற்று மன மகிழ்வுடன் வாழ்வார்.

காஞ்சியில் எழுபத்தொன்று

காஞ்சிபுரத்தில் எழுபத்தொரு கோயில்கள் உள்ளன. மிகப்பிரபலமான கோயில்கள் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் சந்நதி, உலகளந்த பெருமாள் சந்நதி, குமரக்கோட்டம், ஏகாம்பரேஸ்வரர், திருக்கச்சி மயானம், ஸ்ரீ கைலாசநாதர், வரதராஜப் பெருமாள் ஆகியவையாகும்.

குமரக்கோட்டம் முருகப் பெருமான் பிரமணைச் சிறையில் அடைத்து திதித் தொழிலைச் செய்வதற்கு சேனா பதீஸ்வரரை வழிபட்டு அமர்ந்த இடம். இங்கே முருகப்பெருமான் ஒருகையில் கமண்டலமும் மற்றொரு கரத்தில் ஜபமாலையும் அபயவரத் திருக்கரங்களுடன் எழுந்தருளியிருப்பது ஒரு தனி அற்புதம்.

இங்குதான் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கந்த புராணம் பாடி அரங்கேற்றிய பதினாறு கால் மண்டபம் பழமையுடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆறு நாமாக்கள்

பொன்னம்பலம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருணாசலம்
மஹாதேவ
மஹாலிங்க
மத்யார்ஜுனேசா.

இந்த ஆறு நாமாக்களையும் ஒருமுறை சொன்னால் 2000 'சிவ' நாமாக்கள் சொன்னபலன் உண்டு. ஆகவே நாம் அனைவரும் தினசரி குறைந்தது ஐந்து முறையாவது மேற்கண்ட நாமாக்களை ஜபித்தல் மிக அவசியம்.

சின் முத்திரை காட்டும் தத்துவம் !

ரிஷிகள், யோகிகள் போன்ற மகா தபஸ்விகள் தவம் செய்யும் போது பெருவிரல் நுனியுடன் ஆள்காட்டி விரல் நுனியைச் சேர்த்தும், நடுவிரல், மோதிரவிரல், சுட்டுவிரல் முன்றை நீக்கியும் முத்திரை காட்டுகின்றனர்.

சபரிமலை ஸ்ரீ ஐயப்பஸ்வாமி வலதுகரத்தில் சின்முத்திரை காட்டி அருளாசி வழங்குவதையும் காண்கிறோம்.

இதன் தத்துவம் என்ன ?

பெருவிரல் நுனி — இது பிரம்மத்தைக் குறிக்கும் ஆள்காட்டிவிரல் — ஜீவனைக் குறிப்பதாகும்.

பிரம்மத்திலிருந்து தோன்றுவதே ஜீவன், ஜீவன் தன் பணியை முடித்து முடிவில் ஒருங்குமிடம் பிரம்மம் ஆகும். பிரம்மம் இல்லையேல் ஜீவன் இல்லை ; ஜீவர்கள் உற்பத்தி மில்லையேல் பிரம்மத்துக்கு வேலையில்லை ; பிரம்மம் வெறும் பிரம்மமாகவே தனித்தியங்கும். அதனால் சிருஷ்டி ஏற்பட வழியே கிடையாது. இவையிரண்டு காரியங்களைக் குறிக்கவே

பெருவிரல் நுணியையும், ஆள்காட்டி விரல் நுணியையும் சேர்த்து நமக்கு உணர்த்துகின்றனர். ஆன்றோர்.

ஆனால் இந்தக் காரியம் ஒழுங்காக நடைபெற விளக்கப் பட வேண்டியவை ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகும். ஏனைய மூன்று விரல்களும் இம்மூன்றையுமே குறிப்பன வாகும்.

இதுவே, தபஸ்விகளிடமிருந்தும் ஞானாசிரியர்களிடமிருந்தும் நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய உவமையாகும்.

உலகத்தில் அருமையிலும் அருமையான ஐவர்

1. தன்னுடைய சரக்கின் கெடுதலைக் கூறும் வியாபாரி
2. புகழை விரு பாத கொடையாளி
3. மாற்றைக் குறைத்துக் கூறாமல் பொன் வாங்கும் வாரணிபன்
4. எவ்விதத்திலும் லஞ்சம் வாங்காத உத்தியோகஸ்தன்
5. தண்டனையை நியாயம் என்று ஒப்புக் கொள்ளுகிற குற்றவாளி

கல்வியும் செல்வமும்

1. செல்வத்தை வெள்ளம் கொண்டு செல்லும். கல்வியை வெள்ளம் கொண்டு செல்லாது.
2. செல்வத்தை உடன் பிறந்தார் பங்கு கொள்வர். கல்வியை உடன்பிறந்தார் பங்கு கொள்ள இயலாது.
3. செல்வத்திற்கு அரசு வரி உண்டு. கல்விக்கு வரியிட முடியாது.
4. செல்வமும் நெருப்பில் கெடும். கல்வி நெருப்பிலும் நலம் செய்யும்.
5. செல்வம் செலவு செய்யக் குறையும். கல்வி செலவு செய்ய வளரும்.
6. செல்வத்தைக் கள்வர் கொள்வர். கல்வியைக் களவு செய்ய முடியாது.
7. செல்வத்தைக் காப்பது அரிது. கல்வியைக் காப்பது எளிது.

உ
சிவமயம்

நகரத்தார் சுவீகார முரி விபரம்

_____வருஷம் _____மாதம் _____தேதி
கேரள சிங்கவள நாடாகிய பிரம்பூர்நாட்டில் மாற்றாரான
வீரபாண்டியபுரத்தில் உரையுருடையான் அளகப்பசெட்டி
வீரப்பனுக்கு இந்தாட்டில் இவ்வுருடையா _____செட்டி _____
மகன் _____ஐ, மஞ்சநீர் புத்திரனாக கூட்டிக்கொண்டதி
னாலே வீரப்பன் ஆஸ்தி. பொன், காணி, பூமி, தேவஸ்தானம்,
டிரஸ்டு தேட்டு, மண்ணுமை மரியாதை, ஆட்டு, சீட்டு,
பெட்டி, கோவில், குளம், மடம், தடம், வீரப்பன் பெண்சாதி
லெட்சுமி ஸ்ரீதனம், சீர்முறை, சகலமும் _____என்ற _____னே
மஞ்சநீர் புத்திரனாக அடைந்து அனுபவித்துக் கொள்கிறது.
_____என்ற _____மஞ்சநீர் புத்திரனாக வந்த நிமித்தம்
சகோதரன் ஏற்பட்டால் பிள்ளை பங்காக அனுபவித்துக்கொள்
கிறது. மாமச்சடங்கும் _____செட்டி உள்ளிட்டார் _____
செய்யவேண்டியது இந்த முரி எழுதினேன் இந்நாட்டில்
இவ்வுருடையான் _____செட்டி.

பெற்ற தகப்பனார் _____பெற்ற தாய்மாமனார் _____
சுவீகார தகப்பனார் _____சுவீகார தாய்மாமனார் _____

குறிப்பு: — இதேமாதிரியாகவும் அவரவர்கள் வழக்கப்
படிக்கும் தங்கள் தங்கள் பிரிவுகளையும் பெயர்களையும் அந்தந்த
இடத்தில் எழுதுவார்களாக. சுபம் சுபம் சுபம்

உ
திருச்சிற்றம்பலம்
நமசிவாய

ஐந்தெழுத்தின் ஆற்றல்

திருஐந்தெழுத்தின் ஆற்றல் அளவிடற்கு அரியது. அது எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் துணையாய் இருப்பது.

அது கூற்றுவனை அஞ்ச உதைக்கும் தகைமையது.

அது வேதத்தின் மெய்ப்பொருளாக உள்ளது.

அது குண்டலினியை எழுப்ப வல்லது.

அது வானவரை ஆளும் தகைமையது.

அது செந்தழல் ஒப்பிய செம்மை வேதியர்க்கு அந்தி மந்திர மாவது.

அது ஐந்தொழிலைச் செய்யும் தகைமையது.

அது ஆண்டவனின் திருக்கூத்தாய்த் திகழ்வது.

அது ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது.

அது படைக்கலமாக இருந்து நம் இடர்களைப் போக்குவது.

அது ஐந்து புதங்களாய் (நீர், நெருப்பு, காற்று, மண், ஆகாயம்) உள்ளது.

அது நாவிற்கு ஒப்பற்ற ஆபரணமாக உள்ளது.

அது நாக்கினைத் திருத்தும் தகைமையது.

அது மக்கட்கு மங்காத செல்வத்தை நல்குவது.

அது மறுமைக்கும் துணையாய் வருவது.

அது ஆதி மந்திரமாய் விளங்குவது.

அது நமக்கு வரும் நடுக்கங்களைப் போக்குவது.

அது தெப்பமாக இருந்து பிறவிக் கடலைக் கடக்க உதவுவது,

அது ஆண்டவனின் விரல்களாய் உள்ளது.

அது உலகில் பயின்ற பாவங்களை அழிக்கவல்லது.

அது இயமன் தூதரையும் அஞ்ச வைப்பது.

அது சங்க நிதி, பதும நிதி யாவற்றையும் குறைவற அளிப்பது.

அது பண்டை இராவணன் பாடி உய்ந்த மந்திரம் ஆவது.
அது நம் பந்த பாசங்களை அறுக்க வல்லது.

சொற்களினால் விளக்க முடியாத அருமை பெருமை களையுடைய இப்பஞ்சாக்கத்தை (சிவாய நம) நாம் இடரினும், தளரினும் நனவிலும், கனவிலும், தும்மலோடு அருந்துயர் தோன்றிடினும், வெப்போடு விரவியோர் வினை வரினும், வெந்துயர் தோன்றியோர் வெருவுரினும் பேரிடர்ப் பெருகியோர் பிணி வரினும். உண்ணினும், பசிப்பினும், அமரும் பொழுதும், எழும் பொழுதும், வாங்குதல், எடுத்தல், கொடுத்தல், எழுதுதல், தோண்டுதல், துலக்குதல், நடத்தல், குளித்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்யும் பொழுதும் நாவினால் நவிலப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். இதனால் அபாயம் யாவும் அற்று, இம்மையில் செல்வமும் மறுமையில் முத்தியும் எளிதே எய்தலாம் என்பது திண்ணமாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கண் பாதுகாப்புக்கு யோக நெறியில் ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறை

“ யாவர்க்குமாம் ”

யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போது ஒருகைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க் கின்னுரைதானே.

— திருமூலர், திருமந்திரம்.

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே.

— திருமூலர், திருமந்திரம்.

இதில் சொல்லப்பட்டதில் பெரும்பாலானவை உங்களுக்குத் தெரிந்த கருத்துக்களே. அவற்றைக் கடைபிடிக்கத் தூண்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

கண் மிகவும் விலையுயர்ந்த கருவி. பாதுகாப்பு விதிகளை அனுசரித்தும், பயிற்சிகள் செய்தும் கண்ணைப் பாதுகாக்க வேண்டும். நல்ல பழக்கவழக்கங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும், நமது திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும் உதவுகிற நூல்களையும், ஏடுகளையும் மட்டுமே படிக்க வேண்டும். மேற்கண்ட வகையில் உதவுகிற படங்களையும், நாடகங்களையும் மட்டுமே பார்க்க வேண்டும். தேவையான போது கண்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு அப்போதுதான் இயலும்.

உடல் நலம்பெற வேண்டும், கண்ணைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற திண்ணிய எண்ணமும், எப்படிப் பாதுகாத்துக் கொள்வது என்ற விஷய ஞானமும், நாள் தோறும் எப்படி அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பது என்ற விழிப்புணர்ச்சியும் இருந்தால் நிச்சயம் நம்மால் சிறிது நேரத்தை ஒதுக்கியும் வாழ்க்கைமுறையை மாற்றியமைத்தும் அன்றாடக் கடமைகளோடு பின்னிப்பிணைத்தும், கண் பாதுகாப்புக்கான பயிற்சிகளைக் செய்ய இயலும்.

வாயு அடுப்பிலுள்ள பர்னரைத் திசைசரி சுற்றிவிட வேண்டும் என்ற விஷய ஞானம் பெற்றவுடன் அடுப்பைக் காலையில் பற்ற வைக்குமுன் ஞாபகத்தோடு பர்னரைச் சுற்றி விடுவது எளிதான செயல்தான். நேரம் ஒன்றும் ஆகாது. அது போலக் கண் பயிற்சிகளை அன்றாட அலுவல்களோடு சேர்த்தே செய்யலாம்.

கழுத்துப் பயிற்சிகளையும் திராடகாலையும் (கண்பயிற்சி) பேருந்து அல்லது தொடர்வண்டியில் பயணம் செய்யும் போதோ, எங்காவது காத்திருக்கும் போதோ செய்யலாம்.

கண்பிழிதலை எப்போது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். நாற்காலியில் உட்கார்ந்து மேஜை மீது முழங்கைகளை வைத்து ஏதாவது யோசிக்கும் போது கண் பொத்துதலைச் செய்யலாம்.

ஆசனங்களையும், பிராணாயாமத்தையும் காலையிலோ அல்லது மாலையிலோ அரைமணி நேரத்தில் செய்யலாம்.

வீட்டில் உட்கார்ந்திருக்கும்போது பத்மாசனத்திலோ வஜ்ராசனத்திலோ அமர்ந்திருக்கலாம்.

உட்டியானா பந்தத்தை நாளில் 2 வேலை (வயிறு பாரமாய் இல்லாத போது) எப்போது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

நாள்தோறும் 10 நிமிடங்கள் மாலையில் சாந்தியாசனத்தில் இருக்கலாம்.

பேருந்து அல்லது தொடர்வண்டியில் பயணம் செய்யும் போது அல்லது யாருக்காகவாவது காத்து நிற்கும் போது இளஞ்சூரியனைப் பார்த்துச் சூரியஒளிச் சிகிச்சை பெறலாம்.

காலையில் எழுந்தவுடனோ, குளிக்கும்போதோ குளிர்ந்த நீரில் கண்ணைக் கழுவலாம். இரவு படுக்கும்முன்னும் கண்ணைக் கழுவலாம்.

வரம் ஒருநாள் மூக்கைக் கழுவலாம். மூக்கடைப்பு உள்ளவர்கள் தினசரி கழுவலாம்.

மலச்சிக்கல் இருக்கும்போது தினமும் அல்லது இருமுறை எனிமா எடுத்துக் கொள்ளலாம். மூலநோய், மூட்டுவலி, வாயுத்தொல்லை, புளித்த ஏப்பத்தொல்லை உள்ளவர்கள் தினசரி எனிமா எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாதம் ஒருமுறை ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் வமன தோதி (வாமன தெளிதி) செய்யலாம்.

படிக்கும்போது ஒருவரி படித்தபிறகு கண்களைச் சிமிட்டிப் பிறகு அடுத்த வரியைப் படிக்கத் தொடங்கலாம். டி. வி. பார்க்கும்போது சற்று நேரத்துக்கு ஒருதடவை கண்ணைச் சிமிட்டிப் பார்க்கலாம். படிக்கும் போதும். டி. வி. பார்க்கும் போதும் 20 நிமிடங்களுக்கு ஒருதடவை தூரத்திலுள்ள பொருள்களைப் பார்க்கலாம். வீட்டில் உள்ளவர்களோடு பேசிக்கொண்டே பந்து விளையாடும் பயிற்சியைச் செய்யலாம்.

தூங்கச் செல்லும்போதும் சாந்தியாசனம் செய்யும் போதும் கண்ணைக் குளிவிக்கும் கண் பட்டியைப் போட்டுக் கொள்ளலாம்.

கண் எரிச்சல் உள்ளவர்கள், கண்ணில் நீர்வடிபவர்கள் காட்ராக்ட் (cataract) தொடக்க நிலையில் உள்ளவர்கள். பி. எஸ். வாரியாரின் தயாரிப்பான 'நயனாமிர்தம்' என்ற அருமையானதொரு மருந்தில் இரண்டு மூன்று சொட்டுகளை காலை யிலும், இரவு படுக்குமுன்பும் கண்ணில் போட்டுக் கொண்டால் குணம் பெறலாம். கண்ணிற்குக் குளிர்ச்சி தரும் மருந்து (ஆயுர் வேத மருந்துக் கடையில் கிடைக்கும்) நீர், ஒளி, காற்று, மண், ஆகாயம் என்ற பஞ்ச பூதங்களைப் பயன் படுத்தி உடல்நலனைப் பெறுவது சாத்தியமானதே.

இரவு படுக்குமுன் திரிபலா சூர்ணம் என்ற காயகல்பப் பொடியைத் தண்ணீரில் கலக்கிச் சாப்பிட்டு வந்தால் மலச் சிக்கலும் நீங்கும். இரத்தமும் சுத்தம் பெறும்.

அதிகாஸையில் 6 தம்ளர் நீர் அருந்தக் காசு செலவாகாது, 6 தம்ளர் நீரோ, இளநீரோ, எலுமிச்சம் பழச்சாறோ, தேன் கலந்த எலுமிச்சம் பழச்சாறோ அருந்தலாம். (வேப்பிலை ஒரு கைப்பிடி 6 தம்ளர் நீர் அருந்திவரக் கண்பார்வை தெளிவடைந்து கண்ணாடியில்லாமல் படிக்க முடிந்ததாக மேற்பார்வைப் பொறியாளர் திரு. மயில்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள்)

அருகம்புல், வல்லாரை, வேப்பிலை, கருவேப்பிலை, வில்வ இலை, மாவிலை, அரச இலை, மாதாளை இலை, கீழாநெல்லி, துளசி, குப்பைமேனி, அம்மன் பச்சரிசி இலை, முள்ளுமுருங்கை, தாதுவளை மனத்தக்காளி. முருங்கைக்கீரை, செம்பருத்திப்பூ, ரோஜாப்பூ இவற்றில் ஒன்றை ஒரு கைப்பிடி காலையில் வெறும் வயிற்றில் மென்று தின்னலாம். அல்லது சாறு எடுத்து 3 மடங்கு தண்ணீர் கலந்து சாப்பிடலாம் அல்லது வெண்பூசனிச்சாறு, வாழைத்தண்டு சாறு, இளநீர், எலுமிச்சம் பழச்சாறு, தேன்கலந்த எலுமிச்சம் பழச்சாறு இவற்றில் ஏதாவது ஒன்று ஒரு தம்ளர் சாறு அருந்தி உடல்நலம் பெறலாம். அமிலத்தன்மை நீங்கிக் காரத்தன்மை பெற அல்சர் நீங்க மேற்படி சாறுகள் மற்றும் இலைகள் உதவும்.

நொறுங்கத் தின்றால் 100 ஆண்டு; உண்ணும் உணவை நன்றாக மென்று உமிழ்ந்தேரோடு கலந்து சாப்பிட்டு வரப் பல நோய்கள் அணுகாது

காலையிலும் இரவு படுக்கும் முன்னும் தியானம் 5 நிமிடங்கள் செய்து வரலாம். அதனால் இரத்த அழுத்தம் சமனாக இருக்கும். மன நி மதி கிடைக்கும்.

உப்பு, பால், தயிர், நெய், புளித்தமாவு (பழைய மாவில் செய்த இட்லி, தோசை, பிரட், ரொட்டி) இவை சளியை உண்டாக்கும். இவற்றைக் குறைத்துக் கொள்வது எல்லோராலும் முடியக் கூடியதே.

உண்ணாநோன்பு உயரிய மருந்து, மாதம் ஒரு நாளோ இரு நாளோ நாள் முழுவதும் திரவ உணவு, அதாவது தேன் கலந்த எலுமிச்சம் பழச்சாறு, அல்லது இளநீர், அருந்தி உண்ணா நோன்பு இருக்கலாம். அப்படி இருக்க முடியாதவர்கள் மாதம் ஒருநாள் முழுவதும் பழ உணவு மட்டுமே உண்டு உடல் நலம் பேணலாம்.

மருந்தை மணி பார்த்துச் சாப்பிடுவதுபோல் நாளொன்றுக்குப் பத்துக் குவளை குடிநீரை மணிபார்த்து அருந்தி உடல் நலம் பெறலாம். சழிவுப் பொருள்கள் வெளியேற உதவியாய் இருக்கும்.

உண்ணும் உணவின் அளவையும் தரத்தையும் விட அந்த உணவு உடலில் எவ்வளவு சாருகிறது என்பதே முக்கியமானது. அதற்கு ஒரு நாளுக்கு இருவேளை உணவு என்ற விதி துணை செய்கிறது. இதைக் கடைப்பிடிப்பதால் ஜீரண சக்தி அதிகரிக்கிறது.

நாம் எதிர்பார்ப்பது ஒன்று, நடப்பது ஒன்று என்றிருக்கும்போது நமது எண்ணத்திற்கும் நடக்கும் நடப்பிற்கும் இடைவெளி அதிகமாகும் போது கோபம் வருகிறது. அப்படி இல்லாமல் எதையும் எதிர்பார்க்காமல் வாழ்ந்து பழகலாம்

நமது மனப்பான்மையை மாற்றிக் கொள்ளலாம், போக்கு வரத்து நெரிசல், மின் தடங்கல், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி நடக்கும் போது தடங்கல் இவையெல்லாம் அன்றாட நிகழ்ச்சிகள்தான். எனவே அவற்றைக் கண்டு எரிச்சல் படாமல் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்க. நம்மால் முடிந்தவற்றைச் செய்யவேண்டும். முடியாதபோது அப்படியே அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவம் வேண்டும்.

தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த கௌதம புத்தர் தமது சீடர்களுக்குப் பின்வரும் ஐந்து தியானங்களையும் உபதேசித்தார்

அன்பு :

அதாவது உங்கள் விரோதிகளுடைய ஷேமம் உள்பட எல்லா உயிர்களுடைய ஷேமத்தையும் தன்மையையும் நீங்கள் விரும்பும்படியான விதத்தில் உங்கள் சுகத்தைச் சீர்படுத்தி வைத்துக் கொள்ளுதல்.

இரக்கம் :

அதாவது எல்லா உயிர்களிடத்தும் உங்களுக்கு ஆழ்ந்த

இரக்கம் உண்டாகும் படியான விதத்தில் அவ்வுயிர்களெல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருத்தலை நினைத்து அவ்வுயிர்களுடைய கவலைகளையும் துக்கங்களையும் தெளிவாக மனோபாவனை செய்தல்.

சந்தோஷம் :-

அதாவது நீங்கள் மற்றவர்களுடைய சம்பத்தை நினைத்து அவர்கள் சந்தோஷங்களுடன் நீங்கள் சந்தோஷித்தல்,

அசுத்தம் :-

அதாவது அயோக்கியதையின் தீய பலன்களையும் பாவத்தினுடையனவும் வியாதியினுடையனவும் பயன்களையும் நிமிஷத்தில் கழியக்கூடிய சிற்றின்பம் எவ்வளவு ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியவையென்பதையும் சிந்தித்தல்.

சாந்தி :-

அதாவது நீங்கள் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கும் வருந்துதல் வருத்துதல்களுக்கும் செல்வம் வறுமைகளுக்கும் மேற்பட்டு உங்கள் ஊழைப் பட்சபாத மற்ற அமைதியோடும் பூரண சமாதானத்தோடும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல்.

சாந்திக்கு மார்க்கம் — வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை

இன்று :-

கீழ்க்கண்டவைகளைக் கடைப்பிடிக்க முயன்றால் அது உங்களது மனதுக்கும் பயிற்சியாக அமையும்.

இன்று மட்டும் வாழ்க்கையில் என்ன அமைகின்றதோ, என்ன நடக்கின்றதோ, என்ன இருக்கின்றதோ அதற்குத் தக்கபடி இசைந்து நான் வாழ்வேன். இன்று நடப்பவையெல்லாம் என் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நடைபெற வேண்டும் என்று எண்ணமாட்டேன். என்னுடைய குடும்பம் தொழில் அதிர்ஷ்டம் ஆகியவற்றை அவை அமைவதற்குத் தக்க என்னைப் பொருத்திக் கொள்வேன்.

இன்று மற்றவர் அறியாமல் யாருக்காவது உதவி செய்வேன்.

இன்று இசைவாணனாக இருப்பேன். தாழ்வான குரலில் மெதுவாகப் பேசுவேன். பிறர் செய்யும் நல்ல செயல்களைப் பாராட்டுவேன். பிறர் தீமைகளைச் சொல்லமாட்டேன். யாரையும் திருத்த முயற்சிக்க மாட்டேன்.

ஞானம் பெறத் தேவையான நூல்களைப் படிக்கலாம். கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ. சிதம்பரனார் எழுதிய சாந்திக்கு மார்க்கம், மார்க்கஸ் அரேபியர் எழுதி முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் மொழிபெயர்த்த ஆத்ம சிந்தனை, பட்டினத்தார் பாடல்கள், யோகவாசிஷ்டம், திருக்குறள், ஜேம்ஸ் ஆலன் புத்தகங்கள், டால்ஸ்டாய் எழுதிய 'இனி நாம் செய்யவேண்டுமது யாது?' பேராசிரியர் டாக்டர் பொற்கோ அவர்கள் எழுதிய எண்வகை யோகமும் எண்வகைச் சித்தியும் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ள 'நல்ல உடல், நல்லமனம்' இது போன்ற நூல்களை ஆழ்ந்து படிக்கலாம்.

யோகாசனம் பயில சில பொது யோசனைகள்:

தினசரி யோகப் பயிற்சியைச் சிரத்தையுடனும், ஆத்மீக பாவத்துடனும், தொடங்குங்கள். படிப்படியாக முன்னேற்றம் அடையுங்கள். உங்கள் பயிற்சி முறைகளிலும் ஆசனநிலைகளிலும் முழு கவனத்தைச் செலுத்துங்கள். மனதை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருங்கள்.

யோகப் பயிற்சி செய்யும் இடம் எப்பொழுதும் துப்புரவாகவும் ஒழுங்கானதாகவும் இருக்கட்டும்.

பயிற்சியின்போது அணியும் ஆடைகளையும் தரை விரிப்புகளையும் மற்ற காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

ஆரோக்கியம், அனுமதி, ஆராஇன்பம் ஆகியவைகளை நல்கும் இப் பயிற்சியை மேற்கொள்ளும் சாதகர்கள் பாக்கியவாள்கள்.

தினசரி தொடர்ந்து குறித்த காலத்தின் பயிற்சியை மேற்கொள்ளுங்கள் சிறிதே செய்தாலும் செய்மையாய்ச் செய்யுங்கள்.

பயிற்சியைச் செய்வதற்குப் போதிய நேரம் கிடைக்காவிட்டால், அதிகாலையில் ஒருமணி நேரம் முன்னதாகவே எழுந்து கொள்ளுங்கள். இந்த நேரம் உங்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமானது. அந்த நேரத்தை மகிழ்ச்சியுடன் பயிற்சிகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

எந்த ஒரு ஆசன நிலையின் உச்சத்தையும் உடனே அடைய முயற்சிக்காதீர்கள். அதனால் உடல் வருத்தம் அடைய நேரிடும், சிறிது சிறிதாக முழுமையை அடைவதே சிறந்த வழி.

தகுந்த குருவின் கண்காணிப்பில்தான் பயிற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பது, ஹடயோகம் அல்லது குண்டலினி யோகத்தை முழுநேர சாதனையாக மேற்கொள்ள விரும்புவர்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். மற்ற சாதனையாளர்களுக்குப் பொருந்தாது.

தினசரி அரை அல்லது ஒருமணி நேரம் குறிப்பிட்ட பயிற்சிகளை சாதாரண உடல் ஆரோக்கியத்தில் உள்ள எந்த ஒரு வரும் எந்தவிதமான அச்சம் அல்லது ஐயம் அல்லது தயக்கம் இன்றிச் செய்யலாம், எந்த ஒரு தீங்கும் உண்டாகாது. மாறாக நல்ல ஆரோக்கியத்தையும் மன நலத்தையும் அடைவீர்கள்.

1. இடது வலது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வயதினர் ஆண் பெண் எவரும் யோகப் பயிற்சிகளைச் செய்யலாம். சிரசாசனம் சர்வாங்காசனம் போன்ற பயிற்சிகளை 14 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள்தான் செய்யவேண்டும்.

2. நீண்டகாலமாக கண்ணோய்களில் கஷ்டப்படுபவர்கள் காத்தில் சிழ் வடிபவர்கள் உயர்ந்த ரத்தஅழுத்தம் உடையவர்

கள், இருதயநோய் உள்ளவர்கள் முதலானோர் யோகப்பயிற்சிகளைச் செய்யக் கூடாது. இருப்பினும் அவர்கள் சவாசனத்தைச் செய்து கஷ்டத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

3. விடியற்காலை 4 அல்லது 4-30 மணிக்கு எழுதல் வேண்டும். 4-30 மணி முதல் 6-00 மணிக்குள் சூரிய நமஸ்காரமும், யோகாசனமும் செய்ய வேண்டும்.

4. வெதுவெதுப்பான நீரிலோ குளிர்ந்த நீரிலோ உங்கள் வசதிக்கும் சக்திக்கும் ஏற்பகுளிக்கலாம். குளிப்பதற்கு முன்போ, பின்போ ஆசனங்கள் செய்யலாம். ஆனால் அந்நேரமணி இடைவெளி விடுவது நல்லது.

5. லங்கோடு அல்லது ஜட்டியை அணிந்து கொள்ளலாம்.

6. துப்பட்டியைச் சில மடிப்புகளைச் செய்து தரையில் வைத்து அதன் மீது பயிற்சி செய்யலாம்.

7. கண் கண்ணாடி, கழுத்து ஆபரணங்கள் முதலியவைகளை அணியக்கூடாது, அவை சேதம் அடையலாம். அல்லது உங்களுக்குச் சேதம் விளைவிக்கலாம்.

8. காலையில் வெறும் வயிற்றுடன் தான் ஆசனம் செய்ய வேண்டும். அல்லது உணவுக்குப் பின் 3 அல்லது 4 மணி நேரத்திற்குப்பின் செய்தல் வேண்டும். ஆசனப் பயிற்சிக்குப் பின் அரைமணி நேரம் கழித்தபிறகே காலை உணவை உண்ண வேண்டும், அல்லது குளிக்க வேண்டும்.

9. ஆசனத்திற்குப் பிறகு பத்துநிமிடங்கள் கழித்து திரவ உணவு உண்ணலாம். ஆசனம் செய்வதற்கு முன் திரவ உணவு குடிப்பதானால் அரை மணி நேரம் முன்பு குடிக்கலாம்.

10. ஆரம்பத்தில் ஒவ்வொரு ஆசனத்தையும் ஒரு சிலநொடிகள் மட்டுமே செய்ய வேண்டும். நாட்கள் செல்லச் செல்ல நேரத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகரிக்கலாம். அவசரமாக எதையும் செய்யக் கூடாது.

11. ஆசனப் பயிற்சிகளையும் பிராணாயாமத்தையும் முடித்த பிறகு சாதகர் ஒரு வசதியான முறையில் அமர்ந்து தியானத்தையும் 10 முதல் 30 நிமிடங்கள் வரை செய்ய வேண்டும். ஆசனம் உடலையும், பிராணாயாமம் மூச்சையும், தியானம் மனத்தையும் ஒழுங்குபடுத்துகின்றன.

12 ஒருவருக்கு எல்லா ஆசனங்களையும் காலை நேரத்தில் செய்ய முடியாவிட்டால் அவர் நிற்கும் நிலை ஆசனங்களையும் சூரிய நமஸ்காரம், சவாசனம் முதலியவைகளைச் செய்யலாம். மற்ற ஆசனங்களையும் பிராணாயாமத்தையும் மாலை யில் செய்யலாம்.

13. பயம், ஆவல், களைப்பு முதலியவற்றால் மனம் அல்லல்படும்போது யோகாசனம் செய்யக்கூடாது. இயமநியமப் பயிற்சியின் மூலம் முதலில் அவைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். சாதகரின் உடலும் உள்ளமும் அமைதியாகவும் சாந்தமாகவும் இருக்கும்போதுதான் சிரசானத்தையும், பிராணாயாமத்தையும் செய்ய வேண்டும். அவர்களைத்து, சோர்ந்துபோய் இருந்தாலோ, மனம் உணர்ச்சி வசப்பட்டுச் சஞ்சலமாக இருந்தாலோ சவாசனம் செய்துகளைப்பு நீங்கி அமைதி பெற வேண்டும். பத்துப் பதினைந்து நிமிடங்களுக்குப் பிறகு, யோகப் பயிற்சி ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

14. ஆசனம் செய்யும் அறை காற்றோட்டமாகவும், தூய்மையாகவும் இருக்க வேண்டும். குளிர் நாட்டிலுள்ளவர்கள் அறையை முடிய நிலையில் செய்யலாம். தரை சமமாக இருக்க வேண்டும். ஆற்றுப் படுகைகளிலும் திறந்த வெளி மைதானத்திலும் கடற்கரைகளிலும் செய்யலாம்.

15. தடுக்க முடியாத நிலையில் ஆசனம் செய்வதைச் சிறிது காலம் நிறுத்திவிட்டாலும் பயப்பட வேண்டியதில்லை எந்தத் தொல்லையும் ஏற்படாது. இயலும்போது மீண்டும் தொடரலாம்.

16. யோகாசனங்களிலிருந்து சீக்கிரத்தில் பெரும் நன்மை களைப் பெற தினமும் தவறாது பயிற்சி செய்ய வேண்டும். இதுவே மிக முக்கியமானது.

17. ஆசனங்களையும் உடற்பயிற்சிகளையும் ஒன்று சேர்க்கக் கூடாது. உடலைத் தளர்த்தும் பயிற்சிகட்குப் பிறகு போது மான அளவு சுவாசனம் செய்தபிறகு ஆசனங்களைத் துவக்க வேண்டும்.

18. ஆசனத்தின் பூரண நிலையில் உடலை ஓய்வு கொள்ளச் செய்து, முறுக்கத்தைத் தளர்த்த வேண்டும் ஒரு ஆசனத் துக்கும் அடுத்த ஆசனத்துக்கும் இடையில் சில நிமிடங்கள் ஓய்வு எடுக்க வேண்டும்.

19. யோகாசனம் போட்டபிறகு சாதகர் உடல் புத்துணர்ச்சி யுடனும் சுகமாகவும் இருக்க வேண்டும். களைப்படைந்தோ சக்தி இழந்தோ வியர்த்தோ போகக்கூடாது.

20. எவ்வளவு நேரம் களைப்பின்றிப் பூரண நிலையில் நிற்க முடியுமோ அதைவிட அதிக நேரம் நிற்க முயலக் கூடாது. வளர்ச்சிக்குத் தகுந்த மாதிரி நேரத்தைச் சரி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

21. பெண்கள் மாதச் சுற்று சமயத்தில் ஆசனம் பயிலலாகாது. கர்ப்பிணிகள் ஐந்தாம் மாதத்திலிருந்து பிள்ளைப் பேற்றுக்குப் பின் மூன்று மாதம் வரை ஆசனம் பயிலக் கூடாது.

— டாக்டர் யோகரத்னா, யோகாசன மருத்துவர்
தமிழ்மொகி திரு அ. கிருஷ்ணன்
பொறிஞர் அ. மெய்யப்பன்
நெறியாளர்கள்

அடுப்பில்லா உணவு

செய்முறைக் குறிப்பு

யோகரத்னா திரு தி. ஆ. கிருஷ்ணன்
பொறிஞர் அ. மெய்யப்பன்

1. எலுமிச்சை பானகம்

ஓர் எலுமிச்சம் பழத்தைப் பிழிந்து 3 தம்ளர் தண்ணீர் (சுமார் அரைலிட்டர்) கலந்து நாட்டுச் சர்க்கரை அல்லது அச்சு வெல்லம் 50 கிராம் சேர்க்க வேண்டும். வாசனைக்காக 4 ஏலக்காய்களைத் தூள் செய்து போட்டுக் கொள்ளலாம்.

2. பேரிச்சைச் சாறு

பேரிச்சம்பழத்தைக் கழுவித் குறைந்தது 6 மணிநேரம் தண்ணீரில் ஊறவைக்க வேண்டும். பின்னர் பிசைந்து வடிகட்டிக் கொள்ளவேண்டும். அளவு 200 மி. லி. தண்ணீருக்கு (ஒரு தம்ளர்) 3 பேரிச்சம்பழம்.

3. முளைக்க வைத்த வேர்க்கடலை

நிலக்கடலையை 24 மணிநேரம் தண்ணீரில் ஊற வைத்து வடிகட்டுக. பின்னர் நிலக்கடலையை ஒரு பருத்தித் துணியில் கட்டி 24 மணி நேரம் தொங்கவிடுக. 24 மணி நேரத்திற்குள் முளை தோன்றிவிடும். பின்னர் அதை உண்ணலாம். அளவு ஒருவருக்கு ஒரு கைப்பிடி அல்லது 50 கிராம் நிலக்கடலை.

4. பசுங்கலவை (Salad)

புடல், பிரீக்கு, மொட்டு கோஸ், கேரட், வெள்ளரிக்காய் இவற்றுள் ஏதேனும் முன்றையோ அல்லது எல்லா வற்றையுமோ தனித் தனியே சிறுசிறு துண்டுகளாக நறுக்கி

அல்லது சல்லடைக் கத்தியில் துருவி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவற்றைக் கலந்து தேவையான அளவு தேங்காய்த் துருவல் சேர்த்து அப்படியே சாப்பிடலாம். மிகு சுவை விரும்புவோர் சிறிதளவு மிளகுத்தூள் சீரகத்தூள், உப்புத்தூள் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அளவு இந்தக் கலவை ஒருவருக்கு 100 கிராம்.

குறிப்பு : உப்பு உடல் நலத்திற்கு உகந்ததல்ல, உப்பு தவிர்ப்பது நல்லது.

5. கார அவல்

அவலைக் கழுவி ஊறவைத்துத் தேங்காய்த் துருவல் சிறிதளவு மிளகுத்தூள் சீரகத்தூள் உப்புத்தூள் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அளவு ஒருவருக்கு அவல் 50 கிராம் தேங்காய்த் துருவல் 1 கைப்பிடி.

6. தேங்காய் கேரட்டுச் சட்டினி

தேங்காய், கேரட்டுத்துருவல்களுடன் பொட்டுக்கடலை, சிறிதளவு பச்சையிளகாய் சிறிதளவு உப்பு சேர்த்து மிக்ஸி அல்லது குடக்கல்லில் அரைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வாசனைக்காகச் சிறிதளவு கறிவேப்பிலைகொத்தமல்லித்தழை சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

5 பேர்கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்குத் தேங்காய் 1 மூடி கேரட்டு 250 கிராம் பொட்டுக்கடலை 50 கிராம் பச்சையிளகாய் 3 சுவைக்குத் தகுந்தபடி உப்பு, கொத்தமல்லி, கறிவேப்பிலை

7. அவல் பாயாசம்

அவலைக்கழுவி 2 மணி நேரம் ஊறவைத்துக் கனிந்த மெனத்தன்பழம் சேர்த்துப் பிசைந்து தேங்காய்ப்பால், நாட்டுச்சர்க்கரை கலந்து கொள்ளவேண்டும். சிறிது

ஏலக்காய்த்தூள். முந்திரிப்பருப்பு காய்ந்த திராட்சை சேர்க்கலாம். அளவு 5 பேர் கொண்ட குடும்பத்துக்கு அவல் 100 கிராம் தேங்காய் 1 மொந்தன் பழம் 3 சர்க்கரை 50 கிராம் முந்திரிப்பருப்பு 10 காய்ந்த திராட்சை 15 ஏலக்காய் 5

8. கேரட்டு கீர்

கேரட்டுத்துருவலை கிரைண்டர் அல்லது மிக்ளியில் ஆட்டிச் சாறு எடுத்து அத்துடன் தேங்காய்ப்பால் நாட்டுச் சர்க்கரை கலந்து கொள்ளவேண்டும். வாசனைக்காக ஏலக்காய், பச்சைக்கற்பூரம் சேர்க்கலாம் அளவு ; 5 பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்துக்கு கேரட்டு அரைக்கிலோ, பெரியதேங்காய் 1 நாட்டுச் சர்க்கரை 100 கிராம் ஏலக்காய் பச்சைக்கற்பூரம் 4 சிட்டிகை.

9. கார்ப்புமா

சின்ன வெங்காயம், பச்சைமிளகாய், கறிவேப்பிலை கொத்துமல்லித்தழை இவற்றைப் பொடிப் பொடியாக நறுக்கி அவற்றையும் தேங்காய்த் துருவலையும் மிகச் சிறிதளவு உப்பையும் பச்சரிசி மாவில் சேர்த்துப் பிசைந்து தயாரிக்கலாம். அளவு ஒருவருக்கு 100 கிராம் பச்சரிசி மாவு ஒரு தேங்காயில் கால் பகுதி, சின்னவெங்காயம் 3 பச்சைமிளகாய் 1 உப்பு, கறிவேப்பிலை, கொத்துமல்லித்தழை முதலியன தேவையான அளவு

10. வல்லாரை ஊறுகாய்

வல்லாரை இலையைப் பொடிப் பொடியாக நறுக்கி அதில் தேங்காய்த் துருவல் பச்சைமிளகாய் சின்னவெங்காயத் தின் பொடித்துண்டுகள், எலுமிச்சம்பழச்சாறு சிறிதளவு உப்புசேர்த்துக் கிளறி வைத்துக் கொண்டு உடனே சாப்பிடலாம்.

அளவு வல்லாரை 1 கைப்பிடி தேங்காய் ஒருமுடி பச்சை

மிளகாய் 1 சின்னவெங்காயம் 3 எலுமிச்சம் பழம் கால் பகுதி

குறிப்பு : வல்லாரை ஒருகொடி. வயல் வரப்புகளில் படர்ந்திருக்கும். அரிவாள்மனையில் உள்ள தேங்காய் துருவிபோல இலையின் அமைப்பு இருக்கும்.

மால்ட்

(இக்குறிப்பைத் தந்துதவிய திருவண்ணாமலை வழக்கறிஞர் திரு P. தண்டவராயன் அவர்களுக்கு நன்றி)

தேவையான பொருட்கள்

கம்பு $\frac{1}{2}$ கிலோ கோதுமை, $\frac{1}{2}$ கிலோ கேழ்வரகு, $\frac{1}{2}$ கிலோ பச்சைப்பயறு, $\frac{1}{2}$ கிலோ சுக்கு, ரூ 2, நன்னாரி வேர் ரூ 1, கசகசா 50 கிராம், சோம்பு 50 கிராம், ஏலக்காய் 5 கிராம்

முதலில் கம்பு, கேழ்வரகு, பச்சைப்பயறு, கோதுமை நான்கையும் காலை 10 மணி அளவில் தனித்தனியாக ஊற வைக்கவேண்டும். பின்பு மாலை சுமார் 4 மணி அளவில் நான்கையும் தனித்தனியாக கல் நீக்கி நீரில் கழுவி நீரை வடிகட்டிவிட்டு அவற்றைத் தனித்தனியாகத் துணிகளில் கட்டி முடிந்து போடவும். மறுநாள் காலையில் பார்த்தால் எல்லாம் நன்றாக முளை வந்திருக்கும். அதனைக் காலை 10 மணி அளவில் வெயிலில் தனித்தனியாகவே காயவைக்க வேண்டும். சுமார் 1 மணி நேரம் அல்லது 2 மணிநேரம் காயவைத்த பின்பு அதனைத் தனித்தனியாக அடுப்பில் வானலியில் பொன்றிறமாக வறுத்துக் கொள்ளவேண்டும். வறுத்த பின்பு ஒன்றாகச் சேர்க்கவும். அதோடு சுக்கு. ஏலக்காய் நன்னாரிவேர் முன்றையும் உரலில் ஒன்றிரண்டாக இடித்துச் சேர்க்கவும். பின்பு எல்லாவற்றையும் மாவு மிஷினில் கொடுத்து மாவாக அரைத்துப் பின்பு சலித்து வைத்துக் கொள்ளவும்.

செய்முறை

½ டம்ளர் நீரில் 1 கரண்டி மால்ட் மாவைச் சேர்த்துக் கலக்கி அடுப்பில் வைத்தால் மாவு வெந்தவுடன் கஞ்சி போல வரும். அதனோடு பால், சர்க்கரை சேர்த்துப் பருகலாம்.

வெந்தயப்பொடி (இரும்புச் சத்துப் பெற)

வெந்தயத்தை முதல் நாள் மாலை தண்ணீரில் ஊறப் போடவும், மறுநாள் காலையில் அதை ஒருதுணியில் கட்டி காற்றும் வெளிச்சமும் படும்படி தொங்கவிடவும். துணி காயாமல் இருக்க அடிக்கடி தண்ணீர் தெளிக்கவும். அதற்கு மறுநாள் வெந்தயம் நன்றாக வேர் விட்டு முளைத்திருக்கும். இதைக் காயப்போட்டுப் பவுடர் செய்து கொள்ளவும். வெந்தயப்பொடி 2 டீஸ்பூன் காலையில் சாப்பிட்டால் இரைப்பைப் புண்ணும் நெஞ்செரிச்சலும் நீங்கும்.

இயற்கை நல்வாழ்வு விதிகள் 5

- 1 தினசரி இருமுறை நியானம்
- 2 காலையில் யோகாசனம் / பிராணாயாமம்
- 3 ஒரு நாளைக்கு இருவேளை உணவு
- 4 நாளொன்றுக்குப் பத்துக்குவளை தண்ணீர் அருந்துதல்.
- 5 வாரம் ஒருநாள் உபவாசம்.

நன்றி : உயிருள்ள இயற்கை உணவுகள்

சதுர்யுகம்

சதுர்யுகம் இரண்டாயிரம் கொண்டது பிரம்மாவுக்கு ஒரு நாள் என்று சொல்லப்படும்.

தமிழ் ஆண்டுகள் அறுபது

பிரபவ	சித்திரபானு	ஏவிளம்பி	பரிதாபி
விபவ	சுபானு	விளம்பி	பிரமாதீக்ஷ

சுக்கில	தாரணா	விகாரி	ஆனந்த
பிரமோதூத	பார்த்திப	சார்வரி	இராட்சச
பிரசேரப்பத்தி	விய	பிலவ	நள
ஆங்கிரச	சர்வசித்து	சுபகிருது	பிங்கள
ஸ்ரீமுக	சர்வதாரி	சோபகிருது	காளயுத்தி
பவ	விரோதி	குரோதி	சித்தாத்திரி
யுவ	விக்குதி	விசுவாவசு	ரௌத்திரி
தாது	கர	பராபவ	துன்மதி
ஈஸ்வர	நந்தன	பிலவங்க	துந்துபி
வெருதானிய	விஜய	கீலக	ருத்ரோற்காரி
பிரமதி	ஜெய	சௌமிய	இரத்தாக்ஷீ
விக்கிரம	மன்மத	சாதாரண	குரோதன
விஷு	துன்முகி	விரோதிருது	அட்சய

அயனமாவண : 1.உத்தராயணம் 2.தட்சிணயணம். தை
மாதமுதல் ஆறு மாதங்கள் உத்தராயணம். ஆடிமாதம் முதல்
ஆறு மாதங்கள் தட்சிணயணம்.

பெரும்பொழுதாவன ஆறு : 1.கார் 2.கூதிர் 3.முன்
பனி 4.பின்பனி 5.இளவேனில் 6.முதுவேனில்

சிறுபொழுதாவன ஆறு : 1.மாலை 2.யாமம் 3.வை
கறை 4.விடியல் 5.நண்பகல் 6 ஏற்பாடு

ருதுக்களாவன ஆறு : 1.சித்திரையும் வைகாசியும் வசந்த
ருது 2.ஆனியும் ஆடியும் கிருஷ்ணருது 3.ஆவணியும்
புரட்டாசியும் வருஷருது 4.ஐப்பசியும் கார்த்திகையும் சரருது
5.மார்கழியும் தையும் இமந்தருது 6.மாசியும் பங்குனியும்
சசிருது

மாதங்கள் பனிரெண்டு : 1.சித்திரை 2.வைகாசி 3.ஆனி
4.ஆடி 5.ஆவணி 6.புரட்டாசி 7.ஐப்பசி 8.கார்த்திகை
9.மார்கழி 10.தை 11.மாசி 12.பங்குனி.

திதிகளாவன பதினைந்து : 1.பிரதமை 2.துதியை
3.திரிதியை 4.சதுர்த்தி 5.பஞ்சமி 6.சஷ்டி 7.சப்தமி
8.அக்ஷ்டமி 9.நவமி 10.தசமி 11.ஏகாதசி
12.துவாதசி 13.திரயோதசி 14.சதுர்த்தசி 15.பௌர்ணமி
அல்லது அமாவாசை.

வாரமாவன ஏழு : 1.ஞாயிறு 2.திங்கள் 3.செவ்வாய்
4.புதன் 5.வியாழன் 6.வெள்ளி 7.சனி.

சங்கற்ப வாரமாவன ஏழு : 1.பானுவாரம் 2.இந்துவாரம்
3.பௌமவாரம் 4.சௌமிய வாரம் 5.பிரகஸ்பதிவாரம்
6.சுக்கிரவாரம் 7.சனிவாரம்.

	இராகு காலம்	குளிகை காலம்	எமகண்டம்
ஞாயிறு	4-30 to 6-00	3-00 to 4-30	12-00 to 1-30
திங்கள்	7-30 ,, 9-00	1-30 ,, 3-00	10-30 ,, 12-00
செவ்வாய்	3-00 ,, 4-30	12-00 ,, 1-30	9-00 ,, 10-30
புதன்	12-00 ,, 1-30	10-30 ,, 12-00	7-00 ,, 9-30
வியாழன்	1-30 ,, 3-00	9-00 ,, 10-30	6-00 ,, 7-30
வெள்ளி	10-30 ,, 12-00	7-30 ,, 9-00	3-00 ,, 4-30
சனி	9-00 ,, 10-30	6-00 ,, 7-30	1-30 ,, 3-00

வாரஞ்சுறை : திங்கள், சனி—கிழக்கு; செவ்வாய், புதன்—
வடக்கு; வெள்ளி, ஞாயிறு—மேற்கு; வியாழன்—தெற்கு.

நட்சத்திரங்கள் இருபத்திரெழு : 1 அசுவனி 2 பரணி
3.கார்த்திகை 4.ரோகிணி 5.மிருகசீரிடம் 6.திருவாதிரை
7.புனர்பூசம் 8.பூசம் 9.ஆயில்யம் 10.மகம்
11.பூரம் 12.உத்திரம் 13.அஸ்தம் 14 சித்திரை 15 சுவாதி
16.விசாகம் 17.அனுஷம் 18.கேட்டை 19.மூலம்
20.பூரடம் 21.உத்திராடம் 22.திருவோணம் 23.அவிட்டம்
24.சதயம் 25.பூரட்டாதி 26.உத்திரட்டாதி 27.ரேவதி.

யோகங்கள் இருபத்திரெழு : 1.விஷ்கம்பம் 2.பிரீதி
3.ஆயுஷ்மான் 4.சௌபாக்கியம் 5.சோபனம் 6.அதி

கண்டம் 7.சுகர்மம் 8.திருதி 9.சூலம் 10.கண்டம்
 11.விருத்தி 12.துருவம் 13.வியாகதம் 14.அரிஷணம்
 15.வச்சிரம் 16.சித்தி 17.விதிபாதம் 18.வரியான்
 19.பரீகம் 20.சிவம் 21.சித்தம் 22.வைத்தியம்
 23.சுபம் 24.சுப்பிரம் 25.பிரமம் 26.ஐந்திரம்
 27.வைதிருதி.

கரணங்கள் பதினொன்று : 1.பவம் 2.பாலவம் 3.கௌலவம்
 4.தைதுலை 5.கரசம் 6.வணசம் 7.பத்திரை
 8 சகுனி 9.சதுஷ்பாதம் 10.நாகவம் 11.கிமஸ்துக்
 கினம்.

இராசிகள் பணிரெண்டு : 1.மேஷம் 2.ரிஷபம் 3.மிது
 னம் 4.கடகம் 5.சிம்மம் 6.கன்னி 7.துலாம்
 8 விருச்சிகம் 9.தனுசு 10.மகரம் 11.கும்பம் 13.மீனம்.

இராசி நாழிகையாவன

மேஷம் —	நாலேகால்	துலாம் —	ஐந்து
ரிஷபம் —	நாலேழுக்கால்	விருச்சிகம் —	ஐந்தே கால்
மிதுனம் —	ஐந்தேகால்	தனுசு —	ஐந்தரை
கடகம் —	ஐந்தரை	மகரம் —	ஐந்தேகால்
சிம்மம் —	ஐந்தேகால்	கும்பம் —	நாலே முக்கால்
கன்னி —	ஐந்து	மீனம் —	நாலேகால்

இராசி மாதமாவன

மேஷம் —	சித்திரை	சிம்மம்—	ஆவணி	தனுசு—	மார்கழி
ரிஷபம்—	வைகாசி	கன்னி—	புரட்டாசி	மகரம்—	தை
மிதுனம்—	ஆனி	துலாம்—	ஐப்பசி	கும்பம்—	மாசி
கடகம்—	ஆடி	விருச்சிகம்—	கார்த்திகை	மீனம்—	பங்குனி

கிரகங்களாவன ; சூரியன், புதன், சனி, சந்திரன் குரு,
 இராசு. செவ்வாய், சுக்கிரன், கேது ஆக கிரகங்கள் ஒன்பது.

கிரகங்களுக்குரிய இராசிகள்

மேஷம், விருச்சிகம் — செவ்வாய்; ரிஷபம், துலாம்—சுக்
கிரன்: மிதுனம், கன்னி—புதன்; கடகம்—சந்திரன்; சிம்மம்—
சூரியன்; தனுசு, மீனம்—வியாழன்; மகரம், கும்பம்—சனி
ஆக இராசி பனிரெண்டு கிரகங்கள் ஏழு. இராகு, கேதுவிற்கு
என்று தனி வீடு கிடையாது.

திக்குகளும் திக்குப் பாலகர்களும்

கிழக்கு—இந்திரன்	தென்கிழக்கு...அக்கினி
தெற்கு...எமன்	தென்மேற்கு—நிருதி
மேற்கு—வருணன்	வடமேற்கு—வாயு
வடக்கு...குபேரன்	வடகிழக்கு...ஈசானியன்

திப்பாலகர்களின் ஆயுதங்கள்

இந்திரன்..வச்சிரம்; அக்கினி சத்தி; எமன்...தண்டம்
நிருதி...முசலம்; வருணன்...பாசம்; வாயு...துழம்
குபேரன்..கடகம்; ஈசானியன் சூலம்

திப்பாலகர்களின் பட்டணங்கள்

இந்திரன்...அமராவதி; அக்கினி...தேஜோபதி; எமன்..சம
ரூபதி; நிருதி...இரகேஷாபதி; வருணன்...சுத்தாபதி; வாயு
கங்காபதி; குபேரன்..அழகாபுரி; ஈசானியன்...கைலாசபுரி

திப்பாலகர்களின் வாகனங்கள்

இந்திரன்...வெள்ளாணை; அக்கினி..ஆட்டுக்கடா; எமன்...
எருமைகடா; நிருதி..தண்டிகை; வருணன்...முதலை;
வாயு..கலைமான்; குபேரன்..குதிரை; ஈசானியன்...ரிஷபம்

திப்பாலகர்களின் மனைவிகள்

இந்திரன்...சசி; அக்கினி..ஸ்வாகை; எமன்...சாமளே;

நிருதி—துர்க்கை; வருணன்...காளிகை; வாயு அஞ்சனை; குபேரன்.. சித்திரரேகை; ஈசானியன்...பார்வதி

மேலுலகங்கள் ஏழு - பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், சனலோகம், தபோலோகம், மகாலோகம், சத்தியலோகம்.

கீழுலகங்கள் ஏழு : அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், சசாதலம், மகாதலம், பாதாளம்.

தீவுகள் ஏழு :- சம்புத்தீவு, பிலக்ஷத்தீவு, குசத்தீவு, கிரௌஞ்சத்தீவு, சாகத்தீவு, சான்மலித்தீவு, புஷ்கரத்தீவு.

கடல் ஏழும் அவற்றின் தன்மையும் : லவணம்—உப்பு; இட்சு...கருப்பஞ்சாறு; சுறா—கள்ளு; சர்ப்பி—நெய்; ததி—தயிர்; கூசுரம்—பால்; சுத்தோதகம்—நல்லநீர்

தேவ வருஷங்கள் ஏழு : பாரத வருஷம், கிம்புருட வருஷம், அரிவருஷம், இளாவிந்தவருஷம், இரமியவருஷம், ஐரன்வத வருஷம், குருவருஷம்.

முத்திதரும் நகர்கள் ஏழு :- அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை

சப்த ரிஷிகள் : மரிசி, அத்திரி, ஆங்கிரசு, புலஸ்தியன், புலகன், பிருகு, வசிஷ்டர்.

சப்த மாதாக்கள் : கவுரி, அபிராமி, மயேஸ்வரி, நாராயணி வராகி, இந்திராணி, காளி.

கன்னிகள் ஐவர் : அகலிகை, திரௌபதை, சீதை, தாரை மண்டோதரி.

சிரஞ்சீவிகள் ஏழுபேர் : அஸ்வத்தாமன், மாபலி, வியாசன், அனுமான், விபீஷணன், கிருபாசாரியன், பரசுராமன்

சிவமுகூர்த்தங்கள் இருபத்தைந்து : சந்திரசேகரர், உமா

மகேசுவரர், ரிஷபாருடர், சபாபதி, கல்யாணசுந்தரர், பிஷாடனர், காமாரி, அந்தகாரி, திரிபுராதி, சலந்தராதி, வித்வம்சர், வீரபத்திரர், நரசிங்கனி பாதர், அர்த்தநாதீசுவரர், விக்किராதரர், கங்காளர், சண்டேசநுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கராயப்பிரத, கசமுகா நுக்கிரகர், ஏகபாதர், சோமாஸ் சுந்தர், அனங்கபிருது, தட்சிணாமூர்த்தி, லிங்கோற்பவர்.

உருத்திரர்கள் பதினோருபேர் : மகாதேவர், சிவன், உக்கிரர், சங்கரர், நீலலோகிதர், கஜானர், விஜயர், வீமர், தேவ தேவர், பாவோற்பவர், கபாலிசர்.

வித்தியேசுவார்கள் எண்மர் : அனந்தர், சூட்சுமர், சிவோத் தமர், ஏகநேந்தர், ஏகருத்தரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீ கண்டர், சிகண்டர்.

மாலவதாரங்கள் பத்து : மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிம்மம், வாமனம், பரசுராமர், ஸ்ரீ ராமர், பலராமர். கிருஷ்ணர், கல்கி.

மாலாயுதங்கள் ஐந்து : சங்கு, சக்கரம், சாரங்கம், தண்டு, வாள்.

பஞ்சபூதத் தலங்கள் : நிரிதிவி — காஞ்சிபுரம், அப்பு — திருவானைக்காவல், தேயு — திருவண்ணாமலை ; வாயு — காளத்தி ; ஆகாயம் — சிதம்பரம்.

தத்துவம் தொண்ணூற்றாறு

பூதம் — 5, தன்மாதிரை — 5, ஞானேந்திரியம் — 5
கர்மேந்திரியம் — 5, கரணம் — 4, நாடி — 10, அவஸ்தை — 5, மலம் — 3, குணம் — 3, மண்டலம் — 3, பிணி — 3, விகாரம் — 8, ஆதாரம் — 6, தாது 7, வாயு — 10, கோசம் — 5, வாயில் — 9.

தன்மாத்திரைகள் ஐந்து : சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்.

ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து : சுரோத்திரம், தொக்கு, சக்ஷு,

சிங்குவை, கிராணம்.

கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து : வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம்.

கரணங்கள் நான்கு : மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்.

நாடிகள் பத்து : இடை, பிங்கலை, சுழிமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிசுவை, அலம்புடை, புருடன், குகு, சங்கினி.

அவஸ்தைகள் ஐந்து : சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம்.

மலம் மூன்று : ஆணவம், காமியம், மாயை.

குணம் மூன்று : சாத்வகுணம், ரசோகுணம், தமோகுணம்,

மண்டலம் மூன்று : அக்கினிமண்டலம், ஆதித்தமண்டலம், சந்திரமண்டலம்.

பிணிகள் மூன்று : வாதம், பித்தம், சிலேட்டுமம்.

விகாரங்கள் ஆறு : காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம்.

ஆதாரங்கள் ஆறு : மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்கினை.

தாதுக்கள் ஏழு : இம்த்தம், உதிரம், எலும்பு, தோல், சதை, மூளை, சுக்கிலம்.

வாயுக்கள் பத்து : பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன், நாகன், கூர்மன், கிருதரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன்.

கோசங்கள் ஐந்து : அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம்.

வாயில்கள் ஒன்பது : கண் இரண்டு, காது இரண்டு, மூக்கு இரண்டு, வாய் ஒன்று, குதம் ஒன்று, குய்யம் ஒன்று.

வேதங்கள் நான்கு : இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம்.

சைவ ஆகமங்கள் பதினாறு : காமிகம், யோகசயம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகத்திரம், அஞ்சுமான், ரேப்சபதகம், விசயம், நிசுவாசம், சுவாயம்புவம், அனலம், வீரம், ரௌரவம்.

வைஷ்ணவ ஆகமங்கள் இரண்டு : பஞ்சராத்திரம், வைகானசம்.

புராணங்கள் பதினெட்டு : மச்சியம், கூர்மம், வராகம், வாமனம், பிரமம், வைணவம், பாகவதம், சைவம், இலிங்கம், பெளடிகம், நாரதீயம், கார்டம், பிரமகை வர்த்தம், ஸ்காந்தம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பிரமாண்டம், பதுமம்.

ஸ்மிருதிகள் பதினெட்டு : மனு, அத்திரி, ஒளரதம், விஷ்ணு, யாக்யாவற்கிய, உசனம், ஆங்கிரசம், யமம், ஆபஸ்தம்பம், சமவர்த்தயகம், கார்த்தி தானம், பிரகஸ்பதி, பராசரம், வியாசம், சங்கிலிதம், தக்ஷம், கௌதமம், சாதான்மம்.

சாஸ்திரங்கள் ஆறு : வேதாந்தம், வைசேடிகம், பாட்டம், பிரபாகரம், பூர்வமீமாஞ்சை, உத்தரமீமாஞ்சை.

தருமங்கள் முப்பத்திரண்டு : சாலை அமைத்தல், ஓதுவார்க்கு குணவு, அறு சமயத்தார்க்கு உண்டி, பசுவுக்கு வாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம், திண்பண்டம் நல்கல், அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவு வளர்த்தல், பால் வார்த்தல், அறவைப் பிணஞ்சுடுதல், அறவைத் தூரியல், சுண்ணம், நோய் மருந்து, வண்ணான், நாவிதன், கண்ணாடி, காதோலை, கண்மருந்து தலைக்கு எண்ணெய், பெண்போகம், பிறர் துயர் காத்தல், தண்ணீர்ப் பந்தல்; மடம், தடம், சோலை, ஆவுரிஞ்சுதறி, விலங்கிற்குணவு, ஏர்விடுத்தல், விலை கொடுத்து உயிர்காத்தல், கன்னிகாதானம்.

இதிகாசங்கள் : இராமாயணம், பாரதம், சிவரகசியம்.

தானங்கள் பத்து : கோதானம், பூதானம், இரணியதானம், கிருகதானம், குளதானம், ரசித தானம், லவண தானம், வஸ்திர தானம், தானிய தானம், திலதானம்.

உபசாரங்கள் பதினாறு : ஆவாகனம், ஆசம்ன, பாத்தியம், அருக்கியம், ஆசமனீயம், ஸ்நானம், வஸ்திரம், எக்ஞோப வீதம், கந்தம், புஷ்பம், தூபம், நைவேத்தியம், தாம்பூலம், நமஸ்காரம், உத்வாகனம், தீபம்.

கர்மங்கள் பதினாறு : கர்ப்பதானம், புர்ஸ்வனம், சீமந்தம், ஜாதகர்மம், நாமகர்ணம், அன்னப்பிராசனம். செளளம், ஆக்கினேயம், உபநயனம், பிரஜாபத்தியம், செளமியம், வைசுவதேவம், கோதானம், சம்வர்த்தனம், விவாகம். அந்தியகர்மம்.

தசாபுத்திகள் நூற்றியிருபது : சூரிய மகா திசை ஆறு வருடம், சந்திர மகா திசை பத்து வருடம், அங்காரக திசை ஏழு வருடம், இராகு மகா திசை பதினெட்டு வருடம், குரு மகா திசை பதினாறு வருடம், சனி மகா திசை பத்தொன்பது வருடம், புதன் மகா திசை பதினேழு வருடம் கேது மகா திசை ஏழு வருடம், சுக்கிர மகா திசை இருபது வருடம்.

நம்பிக்கை

“தத்துவ ஞானம் எதுபேசினாலும் பேசுக ; பிராமண வாதம் எதனைக்கொள்ளினும் கொள்ளுக ; உலகிலே மரணம் என்பது இருக்கும் வரையும், மனித இதயத்திலே பலவீனம் இருக்கும் வரையும், அந்த பலவீனத்தாலே மனிதனுடைய இதயத்திலிருந்து, அமுகுரல் வரும் வரையில் ஆண்டவ னிடத்தில் நம்பிக்கை இருந்தே தீரும்”

திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள்

பாயிரம் : : அதிகாரம் 4

அறன் வலியுறுத்தல்

சிறப்பு ஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தின் ஊஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு

அறத்தின் ஊஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கு இல்லை கேடு

ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வாய் எல்லாம் செயல்

மனத் துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச் சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்

அன்றறிவாம் என்னாது அறம் செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை

அறத்தாறு இதுவைன வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல்.

அறந்தான் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல.

செயற்பாலது ஒரும் அறனே ஒருவற்கு
உயற்பாலது ஒரும் பமி

பிள்ளையார் வழிபாடு

அடியமர்ந்து கொள்வாயே நெஞ்சமே அப்பம்
இடியவலோடு எள்ளுண்டை கன்னல்—வடிசுவையில்
தாழ்வாணை ஆழ்வானைத் தன் அடியார் உள்ளத்தே
வாழ்வானை வாழ்த்தியே வாழ்

யானை முகத்தான் பொரு விடையான் சேயழகார்
மான மணிவண்ணன் மாமருகன்—மேல் நிகழும்
வெள்ளக் குமிழி மதத்து விநாயகன் என்
உள்ளக் கருத்தின் உளன்.

கணங்கொண்ட வல்வினைகள் கண்கொண்ட நெற்றிப்
பணங்கொண்ட பாந்தட் சடைமேல்—மணங்கொண்ட
தாதகந்த தேன்முரலுங் கொன்றையான் தந்தளித்த
போதகத்தின் தாள்பணியப் போம்

வேட்கை வினைமுடித்து மெய்ப்படியார்க் கின் பஞ்செய்
தாட்கொண்ட டருளும் அரன்சேயை—வாட்கதிர்கொள்
காந்தார மார்பில் கமழ்தார்க் கணபதியை
வேந்தர் உடைத்தமர் விண்

களியானைக் கன்றைக் கணபதியைச் செம்பொன்
ஒளியானைப் பாரோர்க் குதவும்—அளியானைக்
கண்ணுவதுங் கைத்தலங்கள் கூப்புவதும் மற்றவன்றாள்
நண்ணுவதும் நல்லார் கடன்.

— கபிலர்

விநாயகக் கடவுள்

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

வைரவக் கடவுள்

பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
ஒருதலை கிள்ளியோ யொழிந்த வானவர்
குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்குவாம்.

வெஞ்சினப் பரியமுன் மீது போர்த்திடும்
அஞ்சனப் புகையென வால மாமெனச்
செஞ்சுடர்ப் படிவமேற் செறித்த மாமணிக்
கஞ்சுகக் கடவுள்பொற் கழல்க ளேத்துவாம்.

வீரபத்திரக்கடவுள்

அடைந்தவி யுண்டிடு மமரர் யாவரும்
முடிந்திட வெருவியே முனிவர் வேதியர்
உடைந்திட மாமக மொடியத் தக்கனைத்
தடிந்திடு சேவகன் சரணம் போற்றுவாம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

இருப்பரங் குறைத்திடு மெஃக வேலுடைப்
பொருப்பரங் குணர்வுறப் புதல்வி தன்மிசை
விருப்பரங் கமரிடை விளங்கக் காட்டிய
திருப்பரங் குன்றமர் சேயைப் போற்றுவாம்,

சூரலை வாயிடைத் தொலைத்து மார்புகீண்
உரலை வாயிடு மெஃக மேந்தியே
வேரலை வாய்தரு வெள்ளி வெற்பொரீஇச்
சீரலை வாய்வரு சேயைப் போற்றுவாம்

கவினன் குடிலுறு காமர் பொன்னகர்
மேவினன் குடிவர விளியச் சூர்முதல்
நீவினன் குடிலையம் பொருட்கு மாலுற
ஆவினன் குடிவரு மமலற் போற்றுவாம்

நீரகத் தேதனை நினையு மன்பினோர்
பேரகத் தலமலரும் பிறவி நீத்திடுந்
தாரகத் துருவமாந் தலைமை யெய்திய
ஏரகத் தறுமுக னடிக னேத்துவாம்.

ஒன்றுதோ ருடலை யொருவி யானிமெய்
துன்றுதோ ருடலைத் தொடங்கி ஐவகை
மன்லுதொ ருடிய வள்ளல் காமுறக்
குன்றுதொ ருடிய குமரற் போற்றுவாம்.

எழமுதி ரைப்புனத் திறைவி முன்புதன்
கிழமுதி ரிளநலங் கிடைப்ப முன்னவன்
மழமுதிர் களிரென வருதல் வேண்டிய
பழமுதிர் சோலையம் பகவற் போற்றுவாம்.

ஈறுசேர் பொழுதினு மிறுதி யின்றியே
மாறிலா திருந்திடும் வளங்கொள் காஞ்சியிற்
கூறுசீர் புனைதரு குமர கோட்டம்வாழ்
ஆறுமா முகப்பிரா னடிகள் போற்றுவாம்,

திருநந்திதேவர்

ஐயிரு புராணநா லமலற் கோதியுஞ்
செய்யபன் மறைகளுந் தெரிந்து மாயையான்
மெய்யறு சூள்புகல் வியாத னீட்டிய
கையடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்.

— கச்சியப்பர்

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய புஜங்கம்

தமிழாக்கம்

தீராத இடர் தீரும்

என்றும் இளமை எழிலன் எனினும்
இடர்மா மலைக்கே இடராவான்
துன்னும் கரிமா முகத்தேரன் எனினும்
சிம்ம முகச்சிவன் மகிழ்நேயன்

நன்றே நாடி இந்திரன் பிரமன்
நாடித் தேடும் கணேசனெனும்
ஒன்றே எனக்கு சுபம் திருவும்
உதவும் மங்கள மூர்த்தமதே.

1

புலமை ஏற்படும்

சொல்லு மறியேன் சுதி அறியேன்
சொற்கள் சுமக்கும் பொருளறியேன்
சொல்லைச் சொல்லும்விதி யறிவேன்
தோயந்து சொல்ல நானறிவேன்
எல்லை யிலாதோர் ஞான வொளி
இதயத் தமர்ந்து அறுமுகமாய்
சொல்லை வெள்ள மெனப் பெருக்கும்
தோற்றம் கண்டேன் சுடர்கண்டேன்

2

திருவடி தரிசனம் கிட்டும்

மயில்மீது ஆர்த்து உயர்வாக்கிற் பொதிந்து
மனதைக் கவரும் உடலான்
பயில்வோர்கள் உள்ளக்குகைக் கோயில்தங்கி
பார்ப்பவர்கள் தெய்வ மானான்
உயிராகும் மறையின் பொருளாகி நின்று
உலகைப் புரக்கும் பெருமான்
கயிலாய மேவும் அரணாரின் செல்வக்
கந்தன் பதம் பணிகுவாம்.

3

பிறவிப் பிணி தீரும்

என்றன் சந்நிதி யடையும் மனிதர்
எப்போ தெனினு மப்போதே
இந்தப் பிறவியின் சாகரக் கரையை
எய்திக் களித்தோ ராகின்றார்
மந்தரு மறிய மறையை விளக்கிச்
செந்தில் சாகரக் கரையதனில்
சுந்தரன் சக்திபாலன் அமர்ந்தான்
தூயன் பாதம் துதிக்கின்றேன்.

4

போகர்த துன்பம் போகும்

கடலில் தோன்றும் அலையும் அழிந்து
காட்சி மறைவது போல்
திடமாய்ச் சந்நிதி சேவித் திடுவார்
தீமை யழிந்து படும்
படமாய் மனதில் பதியச் செய்ய
பரவைக் கரையில் குகன்
இடமே யமர்ந்தான் இதயமலர் மேல்
ஏற்றித் தியானம் செய்கின்றேன்.

5

கயிலை தரிசன பலன் கிட்டும்

என்றன் இருக்கை யறிந்தே யெவரும்
இம்மலை ஏறி வரின்
எந்தைக் கயிலை மலை மீதேறும்
இனிய பலன் கொள்வார்
கந்தன் இதனைச் சுட்டிக் காட்டிக்
கந்த மான கிரிமேல்
சிந்தை மகிழ முவிரு முகமாய்த்
திருக்கொலு வமர்ந்தே யிருக்கட்டும்.

6

பாவம் கரையும்

கொடிதாம் பாவக் குறை நீக்கிடவே
பெரிதாம் கடற் கரையில்
அடியார் தவமே நிறைவே தருமோர்
கந்த மான கிரிமேல்
குடியாம் குகையில் ஒளியின் வடிவாய்
குலவி விளங்கு குகன்
அடியார் யிடிமை கெடவே செய்வான்
அவனைச் சரண மடைகின்றேன்.

7

மனம் சாந்தியுறும்

மன்னும் இளமை யாயிரம் ஆதவர்
 மலரும் காந்தி யுடன்
 நன்மலர்க் கொத்துச் சூழ்ந்து மறைக்கம்
 இரத்தின மஞ்ச மதில்
 கன்னிய ரறுவர் போற்றி வளர்த்த
 கந்தன் கொலு காணப்
 பொன்மயக் குகையில் புதந்த மாந்தர்
 சித்தம் சாந்தி யுறும்.

8

புகலிடம் கிட்டும்

மென்மை மிகுந்த கமலத் திருவடி
 மேலும் அசையச் சிவப்பாகும்
 மன்னும் அழகு மனதைக் கவர்ந்து
 மலரின் மேலே குடியேற்றும்
 சின்னம் சிறிய வண்டாட் மனது
 சிக்கல் பலவும் விட்டேகி
 பொன்னாம் பாதத் தாமரைச் சார்ந்து
 பொலிவு பெற்றே வாழட்டும்.

9

வக இருள் நீங்கும்

பொன்னெனத் திகழும் பூந்துகி லாடை
 பொலிவுடன் இடையில் ஒளி துள்ள
 மின்னென மணிகள் மெல்லிசை ஒலிக்க
 மேகலை இடையைப் பொன்னாத்த
 தன்னிக ரில்லா இடையதன் காந்தித்
 தன்னொளி ஒன்றை ஏழிவிடும்
 நின்னெழில் இடையின் அணியா அழகை
 நெஞ்சில் தியானம் செய்கின்றேன்.

10

ஆபத்து விலகும்

வேடவேந்தன் திருமகள் வள்ளி
 விரிந்த நகில்கள் மீதயர்ந்த
 சேடல் குங்குமச் சேற்றில் தோய்ந்து
 திகழும் நின்றன் தடமாப்பு
 நாடும் அடியர் துன்பம் துடைத்து
 நலமே பொங்கச் சிவந்து விடும்
 கோடிய தாரகன் தன்னைக் கடிந்த
 குமரன் மார்பைப் போற்றுகிறேன்.

11

ப்ரம்ம ஞானம் கிட்டும்

வேதன் தலையில் குட்டிய கை
 விண்ணவர் கோனை வாழ்த்தும் கை
 வாதனை போக்கும் யமதண்டமதாய்
 வையம் தாங்கும் விளையாட்டாய்
 சாதனைக் கரியின் கைபற்றி
 தன்மத மடக்கும் நின்னுடைய
 காதல் கரங்கள் பன்னி ரெண்டும்
 கந்தா என்னைக் காத்தடுக.

12

தாபங்கள் நீங்கும்

சந்திரர் அறுவர் வான் வெளியில்
 சற்றும் களங்க மில்லாமல்
 சுந்தரச் சுடர்தான் வீசி யெங்கும்
 தோற்றக் குறைவு யேதின்றி
 யந்திர மேன்னச் சுழன் றாங்கு
 என்றும் உதயத் தோற்றமொடு
 கந்தா அவைதான் விளங்கினும், நின்
 கருணை முகத்திற கெதிராமோ

13

அமுத லாபம் ஏற்படும்

அன்னம் அசைதல் போல் நின் புன்னகை
 அழகின் அதரம் அமுதூர
 சின்னஞ்சிறிய கொவ்வைப் பழமாய்ச்
 சிவந்த உதடும் அழகூர
 பன்னிரு கண்கள் வண்டாய் ஊர்ந்து
 பவனி கடைசி ஓரியாக
 நின்திரு முகங்கள் ஆறும் தாமரை
 நிகர்த்தே நிற்கக் காண்கிறேன்

14

கிருபா கடாஷம் கிட்டும்

விண்ணிலும் விரிந்த கருணை யதால்
 வியத்தரு தயவை அருளுகின்ற
 பன்னிரு விழிகள் செவி வரைக்கும்
 படர்ந்து இடையீ டேதின்றி
 மின்னென அருளைப் பெய் வனவாய்
 விளங்கு குகனே மனதிறங்கி
 என்மீது கடைக் ணை வைத்தால்
 ஏது குறைதான் உனக்கெய்தும் ?

15

இஷ்டசித்தி ஏற்படும்

மறைகள் ஆறு முறை யோதி
 வாழ்க மகனே என மகிழும்
 இறைவன் உடலில் இருந்தே பின்
 எழுந்த கந்தா, முத்தாடும்
 துறையாய் விளங்கும் நின் சிரங்கள்
 திகழும் மகுடத் தோடுவகை
 நிறைவாய்க் கவதும், சிரங்களையே
 நெஞ்சில் தீயானம் செய்கின்றேன்.

16

சத்ருபயம் போகும்

இரத்தினத் தோள் வளை ஒளிகதுவ
நல்முத்து மாலை யசைந்தாட
வரத்தில் உயர்ந்த நின் குண்டலங்கள்
வளைந்த கன்னத்தே முத்தாட
திரிபுரத்தை எரித்த சிவக் குமரா !
செந்தில் தலைவா ! வேல்தாங்கி
மரகதப் பட்டை இடை யுடுத்தி
வருக என்றன் கண்முன்னே.

17

ஆனந்தம் ஏற்படும்

வருக குமரா ! அரு கெனவே
மகிழ்ந்தே இறைவன் கர மேந்த
பெருகும் சக்தி மடி யிருந்தே
பெம்மான் சிவனின் கரம் தாவும்
முருகே ! பரமன் மகிழ்ந் தணைக்கும்
முத்தே ! இளமை வடிவுடைய
ஒரு சேவகனே ! கந்தா ! நின்
உபய மலர்த்தாள் தொழுகின்றேன்.

18

கர்ம வினை தீரும்

குமரா ! பரமன் மகிழ் பாலா !
ருகனே ! கந்தா ! சேனாபதியே !
சமரில் சக்தி வேல் கரத்தில்
தாங்கி மயில்மீ தூர்பவனே !
குமரி வடிக் காதல ! எம்
குறைகள் தீர்க்கும் வேலவனே,
அமரில் தாரகன் தனை யழிந்தாய் !
அடியன் என்னைக் காத்திடுக !

19

திவ்ய தரிசனம் கிட்டும்

தயவே காட்டும் தன்மை யனே !
 தங்கக் குகையில் வாழ்பவனே !
 மயங்கி ஐந்து புலன் ஒடுங்கி
 வாயில் கபமே கக்கிடவும்
 பயந்து நடுங்கிப் பயண மெனப்
 பாரை விட்டுப் புறப்படவே
 அயர்ந்து கிடக்கும் போதென் முன்
 ஆறுமுக ! நீ தோன்றுகவே.

20

எம்பயம் தீரும்

காலப் படர்கள் சினம்கொண்டு
 கட்டு வெட்டு குத்தென்று
 ஓலமிட்டே அதட்டி என் முன்
 உயிரைக் கவர வரும் போது
 கோல மயில் மேல் புறப்பட்டு,
 குமரா சக்தி வேலோடு
 பாலனம் என்முன் நீ வந்து
 பயமேன் என்னத் தோன்றுகவே.

21

அபயம் கிட்டும்

கருணை மிகுமோர் பெருங்கடலே
 கந்தா நினைநத் தொழுகின்றேன்
 அருமைமிகு நின் பொன்னொளி சேர்
 அடியில் நானும் விழுகின்றேன்
 எருமைக்காலன் வரும் போதென்
 எந்தப் புலனும் பேசாது
 அருகே வந்து காத்திட நீ
 அசட்டை செய்ய லாகாது.

22

கவலை தீரும்

அண்ட மனைத்தும் வென்றங்கே
 ஆண்ட ரூபது மனையும்
 மண்ணுள் மண்ணாய்த் தாரகனை
 மாயன் சிம்ம முகத்தனையும்
 தண்டித் தவனும் நீ யன்றோ?
 தமிழன் மனதில் புதுந்திங்கே
 ஒண்டிக் கிடக்கும் கவலையினும்
 ஒருவனைக் கொல்லுத லாகாதோ?

23

மனநோய் போகும்

துன்பச் சுமையால் தவிக்கின்றேன்
 சொல்ல முடியா தழுகின்றேன்
 அன்பைச் சொரியும் தீனருக் கிங்
 கருளும் கருணைப் பெருவாழ்வே
 உன்னை நாடித் தொழுவதலால்
 ஊமை, நானோர் மாற்றறியேன்
 நின்னைத் தொழவுடு தடை செய்யும்
 நெஞ்சின் நோவைப் போக்கிடுவாய்.

24

கொடிய பிணிகள் அபஸ்மாரம்
 குஷ்டம் கூடியமும் மூலமொடு
 விடியா மேகம் சுரம் பைத்யம்
 வியாதி குன்மமென நோய்கள்
 கொடிய பிசாசைப் போன்ற வைகள்
 குமரா உன்றன் திருநீறு
 மடித்த இலையைப் பார்த்தவுடன்
 மாயம் போலப் பறந்திடுமே!

25

சுரணாகதி பலன் கிட்டும்

கண்கள் முருகன் தனைக் காணக்
காதப் புநழைக் கேட்கட்டும்
பண்ணை வாயுங் காக் கட்டும்
பதத்தைக் கரமும் பற்றட்டும்
என்சாண் உடலும் குற்றேவல்
எல்லாம் செய்து வாழட்டும்
கண்ணாம் முருகைப் புலன்களெலாம்
கலந்து மகிழ்ந்து குலவட்டும்

26

வரம் தரும் வள்ளல்

முனிவர் பக்தர் மனிதர்கட்கே
முன்னே வந்து வரமளிக்கும்
தனித் தனி தேவர் பற்பலர்கள்
தாரணி யெங்கும் இருக்கின்றார்
மனிதரில் ஈன மனி தருக்கும்
மனம்போல் வரமே நல்கிடவே
கனிவுடைக் கடவுள் கந்த னன்றிக்
கருணை வடிவைக் காண்கிலனே.

27

குடும்பம் இன்புறும்

மக்கள் மனைவி சுற்றம் பசு
மற்ற உறவினர் அனைவோரும்
இக்கணத் தென்னுடன் வசித்திடுவோர்
யாவரும் ஒன்றே லட்சியமாய்
சிங்னெப் பற்றிதின் திருவடியைச்
சேவிக்கும் தன்மை தருவாய் நீ
குக்குடக் கொடியோய் செந்தில் வாழ்
குமரா எமக்குக் கதிநீயே.

28

விஷம், நோய், போகும்

கொடிய மிருகம் கடும் பறவை
கொட்டும் பூச்சி போலென்றன்
கடிய உடலில் தோன்றி வுடன்
கட்டி வருத்தும் நோயினையே
நெடிய உன்றன் வேல்கொண்டு
நேராய்ப் பிளந்து தூளாக்கு
முடியாம் க்ரௌஞ்ச கிரிபிளந்த
முருகா வருக! முன் வருக!;

29

குற்றம் குறை தீரும்

பெற்ற குழந்தை பிழை பொறுக்கும்
பெற்றோர் உலகில் உண்டன்றோ
உற்ற தேவர் தம் தலைவர்!
ஒப்பில் சக்தி யுடையானே
நற்றவத்தின் தந்தாய் நீ
நாயேன் நாளும் செய்கின்ற
குற்றம் யாவும் பொறுத்தென்னைக்
குறை யில்லாமல் காத்தருள்க.

30

ஆனந்தப் பெருமிதம்

இனிமை காட்டும் மயிலுக்கும்
இறைவன் ஊர்ந்த ஆட்டிற்கும்
தனிமெய் ஒளிகொள் வேலுக்கும்
தாங்கும் சேவற் கொடியுடனே
இனிதாம் கடலின் கறையினிலே
இலங்கும் செந்தில் நகருக்கும்
க்னியுடன் நின்றன் அடிகட்கும்
கந்தா வணக்கம் வணக்கமதே.

31

வெற்றி கூறுவோம்

ஆனந்த முர்த்திக்கு வெற்றி கூறுவோம்
 அளவற்ற சோதிக்கு வெற்றி கூறுவோம்
 வான்புகழ் முர்த்திக்கு வெற்றி கூறுவோம்
 வையக நாயகர்க்கு வெற்றி கூறுவோம்
 தீனரின் காலலர்க்கு வெற்றி கூறுவோம்
 திகழ்முத்தி தருபவர்க்கு வெற்றி கூறுவோம்
 மோனசிவன் புதல்வர்க்கு வெற்றி கூறுவோம்
 முருகனுக்கு என்றென்றும் வெற்றி கூறுவோம் 32

வாழ்த்து

எந்த மனிதன் பக்தி யுடன்
 எழிலார் புஜங்க விருத்தமதைச்
 சிந்தை கனிந்து படித் திடிலோ
 செல்வம் கீர்த்தி ஆயுளுடன்
 சுந்தர மனைவி புத்திரர்கள்
 சூழ ஆண்டு பல வாழ்ந்து
 கந்தன் பதத்தை அடைந்திடுவார்
 காசினி மீதில் நிச்சயமே 33

ஆதிசங்கரர் அருளிய நூலின் தமிழாக்கம்

உ

மாணிக்கவாசகர் அருளிய

4. போற்றித் திருவகவல்

(இது தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது.)

சகத்தின் உற்பத்தி

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
 ஈரடி யாலே முவுல களந்து
 நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
 போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்
 றடிமுடி யறியும் ஆதர வதனிற்

5

கடுமுரண் ஏன மாகி முன்கலந்
 தேழ்தல முருவ இடந்து பின்னெய்த்
 தூழி முதல்வ சய!சய! வென்று
 வழுத்தியங் காண மலரடி யிணைகள்
 வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில்

10

யானை முதலா எறும்பீ ருய
 ஊனமில் யோனியி னுள்வினை பிழைத்தும்
 மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா வுதரத்
 தீனமில் கிருமிச் செலவினிற் பிழைத்தும்
 ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்

15

இருமதி வினைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
 மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
 ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்
 அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
 ஆறு திங்களில் ஊறவர் பிழைத்தும்

20

எழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
 எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும்
 ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
 தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
 துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும் 25

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தஅக் காலை
 ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
 காலை மலமொடு கடும்பகல் பசிநிசி
 வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்
 கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில் 30

ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கிஉள் மதர்த்துக்
 கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பனைத்
 தெய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்
 தீர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தம்
 கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும் 35

பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
 மத்தக் களிநெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
 கல்வி யெனும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
 செல்வம் என்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
 நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும் 40

புல்வரம் பாய பல்துறை பிழைத்தும்
 தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
 முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
 ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
 வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின 45

ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
 நாத்திகமும் பேசி நாத்தமும் பேறினர்
 சுற்ற மென்னும் தொல்பசுக் குழாங்கள்
 பற்றி அழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
 விரத மேபர மாகவே தியரும் 50

சரத மாகவே சாத்திரம் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்த மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாத மென்னும்
சண்ட மாருதம் சுழித்தடித் தாஅர்த் 55

துலோகா யதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிடம் எய்தி
அதிற்பெரு மாயை எனைப்பல சூழவும்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத் 60

தொழுதுள முருகி அழுதுடல் கம்பித்
தாடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியுங்
கொடியும் பேதையும் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையரு அன்பிற்
பசுமரத் தாணி அறைந்தாற் போலக் 65

கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது ஒழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுதல் இன்றிச் 70

சதிரிழந் தறிமால் கொண்டு சாரும்
கதியது பரம அதிசய மாகக்
கற்ற மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் களவிலு நினையா
தருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து 75

குருபர னாகி அருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யினையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை
என்புறைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி 80

அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புலன் ஒன்றி நாதஎன் றரற்றி
உரைதடு மாறி உரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி யரும்பச்

85

சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி

90

கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
தென்றில்லை மன்றினு ளாடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி

95

மின்னு குருவ விகிர்தா போற்றி
கன்னு ருரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா வென்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி

100

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரைசே போற்றி யமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி

105

வேதி போற்றி விடலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி யுணர்வே போற்றி

110

கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
 ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
 சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
 குறியே போற்றி குணமே போற்றி
 நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி 115

வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
 ஏனோர்க் கெளரிய இறைவா போற்றி
 மூவேழ் சுற்ற முரணுறு நரகிடை
 ஆழா மேயரு ளரசே போற்றி
 தோழா போற்றி துணைவா போற்றி 120

வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
 முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
 அத்தா போற்றி யரனே போற்றி
 உரையுணர் விறந்த வொருவ போற்றி
 விரிகட லுலகின் வினைவே போற்றி 125

அருமையி லெளரிய அழகே போற்றி
 கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
 மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
 என்னையு மொருவ னாக்கி இருங்கழல்
 சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி 130

தொழுகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
 வழுவினா ஆனந்த வாரி போற்றி
 அழிவது மாவதுங் கடந்தாய் போற்றி
 முழுவது மிறந்த முதல்வா போற்றி
 மானேர் நோக்கி மனாளா போற்றி 135

வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
 பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
 நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
 தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
 வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி 140

வெளியிடை ஒன்றாய் வினாந்தாய் போற்றி
அளிபவ ருள்ளத் தழுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி
இடைமரு துறையும் எந்தாய் போற்றி 145

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரு ரமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாரு போற்றி
அண்ண மலையெம் அண்ண போற்றி
கண்ண ரமுதக் கடலே போற்றி 150

ஏகம் பத்துறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி 155

குற்ற லத்தெம் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி 160

அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு முவர்க்
கத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்ன டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி 165

ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தேன் அடியேன் தமிழேன் போற்றி 170

களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே யமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி - ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி 175

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதலவா போற்றி 180

உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணூரா போற்றி
பஞ்சே ரடியான் பங்கா போற்றி
அலந்தே னாயே னடியேன் போற்றி 185

இலங்கு சுடரெம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநாடுடைய மன்னே போற்றி
கலையார் அரிகே சரியாய் போற்றி 190

திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமு யிறந்த சுடரே போற்றி 195

தெரிவரி தாகிய தெனிலே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெய்மான் போற்றி 200

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
 நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
 சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
 சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
 மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி

205

எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
 புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினே போற்றி
 அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
 கருங்குரு விக்கன் றருளினே போற்றி
 இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி

210

படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
 அடியொடு நடுவீ ருனாய் போற்றி
 நரகொடு சுவர்க்க நானிலம் புகாமற்
 பரகதி பாண்டியற் கருளினே போற்றி
 ஒழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி

215

செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
 கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
 தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
 பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
 குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி

220

புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
 பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
 போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
 போற்றி போற்றி புராண காரண
 போற்றி போற்றி சயசய போற்றி

உ

இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிய

திருப்பள்ளி எழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழுது விடிந்ததென் உள்ளமென் கமலம்
 பூத்தது பொன்னொளி பொங்கிய தெங்கும்
 தொழுதுநிற் கின்றனன் செய்பணி எல்லாம்
 சொல்லுதல் வேண்டும்என் வல்லசற் குருவே
 முழுதும்ஆ னுன்ன ஆகம வேத
 முறைகள் லாம்மொழி கின்றமுன் னவனே
 எழுதுதல் அரியசீர் அருட்பெருஞ் சோதி
 எந்தந்தை யேபள்ளி எழுந்தருள் வாயே. 1

துற்குண மாயைபோய்த் தொலைந்தது ஞானம்
 தோன்றிடப் பொன்னொளி தோற்றிய கதிர்தான்
 சிற்குண வரைமிசை உதயஞ்செய் ததுமா
 சித்திகள் அடிப்பணி செய்திடச் சூழ்ந்த
 நற்குணச் சன்மார்க்க சங்கத்தார் எல்லாம்
 நண்ணினர் தோத்திரம் பண்ணிநிற் கின்றார்
 எற்குண வளித்தஎன் அருட்பெருஞ் சோதி
 என்னம்மை யேபள்ளி எழுந்தருள் வாயே. 2

நிலத்தெளிந் ததுகண மழுங்கின சுவண
 நீடீடானி தோன்றிற்றுக் கோடொலிக் கின்ற
 அலர்ந்தது தாமரை ஆணவ இருள்போய்
 அழிந்தது கழிந்தது மாயைமால் இரவு
 புலர்ந்தது தொண்டரோ டண்டரும் கூடிப்
 போற்றியோ சிவசிவ போற்றினன் கின்றார்
 இலங்குரு வளித்தஎன் அருட்பெருஞ் சோதி
 என்குரு வேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 3

கல்லாய மனங்களும் கரையப்பொன் ஒளிதான்
கண்டது கங்குலும் விண்டது தொண்டர்
பல்லாரும் எய்தினர் பாடிநின் ருடிப்
பரவுகின் ருர் அன்பு விரவுகின் ருராய்
நல்லார்மெய்ஞ் ஞானிகள் யோகிகள் பிறரும்
நண்ணினர் சூழ்ந்தனர் புண்ணிய நிதியே
எல்லாஞ்செய் வல்லஎன் அருட்பெருஞ் சோதி
என்தெய்வ மேபள்ளி எழுந்தருள் வாயே.

4

புன்மலை இரவெலாம் புலர்ந்தது ஞானப்
பொருப்பின்மேல் பொற்கதிர் பொலிந்தது புலவோர்
சொன்மலை தொடுத்தனர் துதித்துநிற் கின்றார்
சுத்தசன் மார்க்கசங் கத்தவர் எல்லாம்
மன்மலை மாலையா வந்துசூழ் கின்றார்
வானவர் நெருங்கினர் வாழிஎன் கின்றார்
என்மலை அணிந்தஎன் அருட்பெருஞ் சோதி
என்பதி யேபள்ளி எழுந்தருள் வாயே

5

ஒருமையின் உலகெலாம் ஓங்குக எனவே
ஊதின சின்னங்கள் ஊதின சங்கம்
பெருமைகொள் சமரச சுத்தசன் மார்க்கப்
பெரும்புகழ் பேசினர் பெரியவர் சூழ்ந்தார்
அருமையும் எளிமையும் ஆகிஅன் ருகி
அம்பலத் தேசித்தி ஆடல்செய் பதியே
இருமையும் அளித்தஎன் அருட்பெருஞ் சோதி
என்அர சேபள்ளி எழுந்தருள் வாயே.

6

சினைப்பள்ளித் தாமங்கள் கொணர்ந்தனர் அடியார்
சிவசிவ போற்றிஎன் னுவகைகொள் கின்றார்
நினைப்பள்ளி உண்ணத்தெள் ஆரமு தளிக்கும்
நேரம்இந் நேரம்என் ரூரியர் புகன்றார்

முனைப்பள்ளி பயிற்றுதென் தனைக்கல்வி பயிற்றி
முழுதுணர் வித்துடல் பழுதெலாம் தவிர்த்தே
எனைப்பள்ளி எழுப்பிய அருட்பெருஞ் சோதி
என்னப்ப னேபள்ளி எழுந்தருள் வாயே.

7

மதம்பிடித் தவர்எல்லாம் வாய்ப்பிடிப் புண்டு
வந்துநிற் கின்றனர் வாய்திறப் பிப்பான்
கதம்பிடித் தவர்எல்லாம் கடும்பிணி யாலே
கலங்கினர் சூழ்ந்தனர் உலம்புறு கின்றார்
பதம்பிடித் தவர்எல்லாம் அம்பலப் பாட்டே
பாடினர் ஆடினர் பரவிநிற் கின்றார்
இதம்பிடித் தெனையாண்ட அருட்பெருஞ் சோதி
என்அய்ய னேபள்ளி எழுந்தருள் வாயே.

8

மருளொடு மாயைபோய்த் தொலைந்தது மதங்கள்
வாய்முடிக் கொண்டன மலர்ந்தது கமலம்
அருள்ஒளி விளங்கிய தொருதிருச் சபையும்
அலங்கரிக் கின்றனர் துலங்கிவீற் றிருக்கத்
தெருளொடு பொருளும்மேன் மேல்எனக் களித்துச்
சித்தெலாஞ் செய்திடத் திருவருள் புரிந்தே
இருள்அறுத் தெனையாண்ட அருட்பெருஞ் சோதி
என்வள்ள லேபள்ளி எழுந்தருள் வாயே.

9

அலங்கரிக் கின்றோம்ஓர் திருச்சபை அதிலே
அமர்ந்தருட் சோதிகொண் டடிச்சிநி யோமை
வலம்பெறும் இறவாத வாழ்வில்வைத் திடவே
வாழ்த்துகின் றோம்முன்னர் வணங்கிநிற் கின்றோம்.
விலங்கிய திருள்ளலாம் விடிந்தது பொழுது
விரைந்தெமக் கருளுதல் வேண்டும் இத்தருணம்
இலங்குநல் தருணம்எம் அருட்பெருஞ் சோதி
எம்தந்தை யேபள்ளி எழுந்தருள் வாயே.

10

லலிதா சகஸ்ரநாமம்

முன் னுரை

ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம், பிரமாண்ட புராணத்தின் நடுநாயகமாய் அமைந்துள்ளது. பிரமாண்ட புராணத்தில் லலிதோபாக்யானத்தில், ஸ்தோத்திர சண்டத்தில் கருவூலநிதி போல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர் அகத்தியருக்கு உபதேசம் செய்த மகிமை வாய்ந்தது. இந்த ஸஹஸ்ரநாமத்தால் ஸ்ரீ சக்ரத்தில் வில்வத்தாலோ தாமரை மலராலோ துளசியாலோ அர்ச்சனை செய்தால் அன்னை விநாயகம் அருள் புரிவாள். பூஜையும் செபமும் செய்யச் சக்தியற்றவரும் இத்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்தால் நினைத்த பயனை அடைவர். எல்லாத் தேவதைகளும் சூழ லலிதா தேவி கொலு இருக்கையில் வாசினி முதலிய வாக் தேவதைகள் இத்துதியால் தேவியைத் துதித்தனர். தேவி, தேவதைகளை நோக்கி “இதை எப்போதும் என் ப்ரீதியின் வளர்ச்சிக்குப் படிப்பதுடன் என் அடியவர்கள் இடமும் பரவச்செய்க” என ஆசி கூறினள்.

“ஸகுண ரூபங்களில் ஈசுவரன், அம்பிகை, விஷ்ணு ஆகிய மூன்று மூர்த்திகள் பிரம்ம கோடியைச் சேர்ந்தவை” என்று சான்றோர் பகர்வர். விஷ்ணு, சக்தி உபாசனை ஸகுணப் பிரம்மம்; பரமசிவ உபாசனை நிர்குணப் பிரம்ம உபாசனையாம்; மூன்றும் ஒரே சமரச மார்க்கங்கள்; பரப்பிரம்ம ரூபினியாய் இருப்பவளும் அவளே. அளவு கடந்த அழகும், அளவு கடந்த மகிமையும் அளவுகடந்த கருணையும் பொருந்தியது ஸ்ரீ லலிதா மஹாத்ரிபுர சுந்தரியின் திவ்யரூபம். இதுவே சிவ-சக்தி ஐக்ய ஸ்வரூப ரகசியம்.

தினமும் ஸஹஸ்ர நாம பாராயணம் செய்வது எல்லா நன்மைகளையும் தரும்; நோயை அகற்றி ஆயுளைத் தரும்; ஜீவரம் உள்ளவன் தலையைத் தொட்டுப் பாராயணம் செய்

தால் ஜ்வரம் அகலும்; எபூதியை ஜபித்து இட்டால் நோய்
கள் நீங்கும். கலச தீர்த்தத்தில் ஜபித்து அதை அபிடேகம்
செய்தால் கிரக பீடைகளும் ஆபிசாரதோஷங்களும் நீங்கும்.
நவராத்ரி மஹாநவமியிலும் ஒவ்வொரு வெள்ளக்கிழமை
யிலும், விஷு ஸங்கராந்தி தினங்களிலும் தன்பிறந்த
நாளிலும் நவமியிலும், சதுர்த்தசியிலும் பெளர்ணமியிலும்
இத் துதிநூலைப் படிப்பதால் ஸர்வமங்களங்களும் உண்டாம்.
வடமொழியில் உள்ள இத்துதி நூலைத் தமிழ் கூறும் நல்லு
லகம் படித்துப்பயன் பெற என்னால் தமிழில் ஆசிரியப்பாவால்
இயற்றப்பெற்றது இது. “அன்னையை என் உணர்வி
னுள்ளே இருத்தினேன். அதுவும் அவளது இன்னருளே”.

இங்ஙனம்

மு முத்துவேங்கடாசலம்

ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ர நாமம் அம்பிகைக்கு ஆயிரம் நாமங்கள்

தமிழாக்கம்

காரைக்குடி பண்டித. முத்து வேங்கடாசலம்

அன்னை பேரரசி அரியா சனத்தி
உன்னு ஞானக்னி குண்டத் துதித்தாள்
உம்பர்க்கு நலஞ்செய ஊக்க முடையவள்
ஆயிரங் கதிரவர் உதித்த ஒளியினள்
நாற்பொருள் வழங்கும் நான்கு கரத்தினள்
இச்சையாம் பாசம் இடதுகைத் தரித்தாள்
கோபாங் குசத்தை வலதுக்கை கொண்டாள்
மனமாம் கரும்புனில் இடதுகைக் கொண்டாள்
1ஐந்துதன் மாத்திரைச் சரம் வலம் கொண்டாள்
அருண ஒளிதனில் அகிலம் அமிழ்த்தினாள்

சண்பகம் புனனாக மணமலர்க் கூந்தலார்
 பத்ம ராகம் பதிமணி முடியினள்
 எட்டாம் பிறையென இலங்கு தெற்றியாள்
 மதிமலுப் போல்முகம் வயங்கு பொட்டினள்
 மன்மதன் வசிக்கும் மங்கல வீடாம்
 வதன,தோ ரணமென வயங்குபுருவத்தாள்
 முகத்தின் அழகுவெள் ளத்திற் பிறமும்
 மீன்போல் மிளிரும் விழிகளை யுடையாள்
 அலர் சண்பகம்போல் அழகுமுக குடையாள்
 உலவு¹யின் வெருட்டும் ஒளிமுக குத்தியாள்
 சிறந்த கதம்பம் செவிப்பூ வானவள்
 சந்திர சூரியத் தாடங்கம் அணிந்தவள்
 பத்மராச² ஆடி பகர்கன்னம் உடையவள்
 பவழம் கோவைப் பழம்நிகர் இதழாள்⁴
 சுத்த வித்தைபோல் துலங்குபல் வரிசையள்
 மிகுமணக்⁵ கற்பூர வீடிகை தரித்தவள்
⁶ கச்சபி யாழ்ஒலி கைக்கும் இன்மொழியாள்
 காமே சன்மனங் குடைத்து விளையாடும்
 வெள்ள மென்ன விளங்குபுன் முறுவலள்
 உவமையில் அழகுடைச்⁷ சிபுகம் அமைந்தவள்
 நாயகன் மங்கல நாண்அமர் கழுத்தினள்
 துலங்கு பொன்னா லும் தோள்வளை அணிந்தவள்
 அரதனப் பதக்கத் தட்டிகை அணிந்தவள்

1. சப்த-ஸ்பர்ச-ருப-ரஸ கந்தம்-ஐந்து தன்மாத்திசை
2. மீன் - நட்சத்திரம்
3. ஆடி - கண்ணாடி
4. இதழ் - உதடு. 5. ஏலம். லவங்கம், பச்சைக் கற்பூரம், கஸ்தூரி கேஸரி ஜாதிக்காய் ஜாதிபற்றி கலந்த தாம்பூலம்
6. கச்சபி : சரஸ்வதி வீணை. 7. சிபுகம் : மோவாய்

1 கலசந் தந்தரன் காதலைக் கொண்டவள்
 நாபிப் பாத்தியில் நன்கு முளைத்தெழும்
 உரோமக் கொடியின் உச்சியில் பழுத்த
 பழங்கனோ எனப் பகர்தன முடையாள்
 உரோம பந்தியால் ஊகிக்கு மிடையாள்
 தனபா ரத்தால் தளர்இடை காக்க
 இணைத்த முப்பட்டையோ எனுமும் மடிப்பினள்?
 செப்பட்ட டாடை திகழும் இடையினுள்
 அரதனச் சதங்கை அரைஞாண் பூண்டாள்
 அரலால் மட்டும் அழகும் மென்மையும்
 அறியப் பெற்ற துடையினை உடையாள்
 முழுமணி மகுட முழந்தாள் சில்லினள்
 இந்திர கோபமொய் எழில்மதன் தூணியோ
 என்னும் பசலை முன்னங் காலினள்
 உருண்டழ கியவாம் உயர் கணைக் காலினள்
 ஆமை முதுகுபோல் அமை புறங் காலினள்
 அடியார் அகத்திருள் அகற்றொளி நகத்தினள்
 அப்புறம் வென்ற அடிமலர் உடையவள்
 மணிப்பரல் சிலம்பொலி வளர்திரு வடியாள்
 அன்னம் போன்ற மெதுவாம் நடையினள்
 பேரழ கதலின் பெட்டகம் : ஆடை
 அணிகலம் அனைத்துஞ் செந்திற மானவள்
 அழகு குறைவற்ற அங்க முடையவள்
 அணிகலம் யாவும் அணிந்து பொலிபவள்
 படைக்கக் காமுறும் பன்னதுடை அமர்ந்தாள்
 சிவகுபி சிவனைத் தன்வயப் படுத்தினாள்
 திகழ்மேரு நடுவின் சிகரத் துறைபவள்
 ஸ்ரீநகர நாயகி சிந்திப்ப தருளும்
 “சிந்தா மணிகிருஹம்” சிறப்புடன் உறைவாள்

-
1. ரத்னகலசம் போன்ற தனம் 2. மும்மடிப்பு : வயிற்றி
 லுள்ள முன்றுமடிப்பு. 3. சிந்தித்த பொருளை எல்லோ
 ருக்கும் அருளும் மந்திரங்களின் உறைவிடம்

¹ஐந்து ப்ரம்ம ஆசனத் தமர்வாள்
தாமரைக் காட்டில் சால்புடன் உறைபவள்
²கதம்ப வனத்தில் காதலாய் வசிப்பவள்
அமிர்தக் கடலின் நடுவே அமர்வாள்
³கடாட்சத் தாலே காமம்நிறை வேற்றுவாள்
வேண்ட முழுதும் விரைந்து தருபவள்
தேவர்முனிவரர் தினம்துதித் திடுபவள்

பண்டா சுரவதம்

பண்ட வதத்திற்குப் பரபரப் புடன்வரு
சக்தி சேனை தனைச்சூழ நிற்பாள்
ஸம்பத் கரியின் கரிப்படை சூழ்ந்தவள்
அச்வா ருடா பரிப்படை அணைந்தவள்
⁴ஸ்ரீ சக்ரத் தேரில் படையுடன் திகழ்வாள்
கேயசக்கரத் தேரில் கிளர்ந்து வீற்றிருக்கும்
'மந்த்ரிணி' சக்தியால் வணங்கப் பெற்றவள்
'கிரிசக்ர' ரதத்தில் மருவி வீற்றிருக்கும்
'வாராஹி' சக்தி வழிகாட்ட வருவாள்
ஜ்வாலா மாலினி சுடர்விட அமைத்த
அக்கினி மதில்நடு அழகுறப் பொலிவாள்
பண்டர்படை அழிப்பதில் பராக்ரமம் காட்டிய
சக்திக ளிடத்திற் சந்தோஷித் தவள்
நித்யா தேவதை பராக்ரமம் நேரில்
காண உற்சாகம் கரைபுரண் டிடுவாள்

-
1. பிரம்ம - விஷ்ணு - ருத்ரன் - ஈசானன் - ஸதாசிவன்
என்ற பஞ்சப் பிரம்மம் 2. கதம்பவனம் - மதுரை.
மீனாட்சி - மந்த்ரிணி 3. காமாக்ஷி ; தண்டினி -
பராஹந்தா ருபினி ; மந்த்ரிணி-புத்திருபினி.
காமாக்ஷி - ஆத்மஸ்வருபினி - திரிபுரசுந்தரி
4. ஒன்பது தட்டுள்ள தேர்

பண்டன் மகார்களைப் பாலை அழிப்பதில்
 காட்டிய வீரங் கண்டு மகிழ்ந்தவன் ;
 மகிழ் ஸங்கீத மந்த்ரிணி முடித்த
 விஷங்க வதத்தால் மிகமகிழ் வுற்றவன் ;
 விசுக்ரனைக் கொன்று விளங்கு வாராஹி
 வீரியந் தன்னை மிகமெச் சுபவன் ;
 முன்கா மேசன் முகதர் சனத்தால்
 கணேசனைப் பெற்றுக் கழியுவகை வுற்றான் ;
 விசுக்ரன் நாட்டிய விக்ன யந்திரத்தைப்
 பொடிசெயுங் கணேசனைக் கண்டு பூரித்தவன் ;
 பண்டன் விடுத்த பாணங் களுக்கெலாம்
 பிரதியாம் பாணங்கள் பிழையாது பொழிந்தவன் ;
 நாடுகை விரல்களின் நகநுனி பத்தால்
 அரியின் அவதாரம் அங்குண் டாக்கினான் ;
 பாசுபதத் (து) அசுரர் படைகளைப் பொசுக்கினான் ;
¹காமேச்வ ராஸ்த்ரம் காட்டிப் பண்டனை —
 சூன்ய' நகரைத் தொலைத்தே எரித்தனை ;
 அயன்மால் இந்திரன் அருந்துதி பெற்றனை ;
 இறைவன் நுதல்விழி எரித்த அநங்கனைத்
 தான்உயி ரூட்டிய சஞ்சீவி மூலிகை.²

தேவி சூட்சும மந்திரம்

வாக்பவ கூடமே வதனமாய் அமைந்தாள்
 கண்டத் தின்கீழ்க் கடிபரி யந்தம்
 காம ராஜ கூடமாய் நின்றாள்
 இடைக்கீழ்ச் சக்தி கூடமாய் இலங்குவாள்
³மூலமந்திரப் பொருள் தானாய் நிற்பாள்
 முக்கூடம் தான் மூன்று கூறுகளாய்க்

-
1. காமேச்வர அஸ்த்ரம் — "சித்" என்றநெருப்பு.
 2. விஷய காமம் எரிந்தபின்தான் ஆத்மகாமம் பிறக்கும்,
 3. மூலமந்திரம் க. ஏ. ஈ. ல. ஹ்ரீம் ! ஹ. ஸ. க. ஹ. ல. ஹ்ரீம் ! ஸ. க. ல. ஹ்ரீம் !

காரண வடிவில் காட்சி தருவாள்⁴
 5 'குலாம்ருதம்' பருகக் குதூகலிப்பாள்
 பகர்குல ரஹஸ்யம் பாதுகாத் திடுவாள்
 குலமகள் போன்றாள் ; குலர்எனும் த்ரிபுடியில்
 அறியுத் தக்கதாய் அமைந்து விளங்குவாள்
 1 குலம் அகுலம் இவை கூடும்வடிவினள்
 நடல் ஆறுசக்கரக் குலத்தொடர் புடையாள்
 3 குலத்துக் கப்பால் கூடி இருப்பவள்
 இதயா காசத் திருவரைச் சமமாய்
 வழிபடும் 'ஸமய' மதத்தில் ஒளிப்பவள்
 ஆறு ஆதாரத் தகவழிபாடு செய்
 சமயா சாரத்தில் தனி வேட்கையினுள்²
 7 மூலா தாரத்து முச்சுவிட் டொளிப்பவள்
 பிரம முடிச்சைப் பிளந்திடச் செய்து
 படைப்பு வாசனையைக் கடத்து விப்பவள்⁴
 மணிபூ ரத்தில் அணிபுல காட்டுவாள்
 விஷ்ணு முடிச்சை விரைவில் பிளந்து
 ஸ்திதி வாசனையைக் கடத்துவிப்பவள்⁵
 ஆணைச் சக்கரத் தமரும் மனோன்மணி
 உருத்திர முடிச்சைப் பிளந்திட உதவி
 அழிப்பு வாசனையைக் கடத்து விப்பவள்⁶
 ஆயிர இதழின் அப்புயத் தமர்வாள்
 சுதை அமிர் தந்தனைச் சூழ்ந்த நாடிகளில்
 பெருகச் செய்யும் பேரருட் சக்தி
 மின்னற் கொடிபோல் விளங்கி ஒளிப்பவள்
 ஆறு சக்கரத்திற் கப்பால் இருப்பவள்
 அராதனையில் அளவிலா வேட்கையாள்
 குண்டலி வடிவிற பிராணனாய்க் குலவுவாள்
 தாமரை நுட்போல் மெல்லியல் தலைவி

-
4. ஈசன் — உலகு ஜீவர்களைக் குறிப்பன இவற்றுக்கு
 அதிஷ்டானம் சுத்த சைதன்யம் - இவை ஸ்தூல
 ரூபத்தின் அவயவங்களாய்ப் பரிணமித்தன .
 5. ஸஹஸ்ரா ரத் திருந்து பெருகும் அமிர்தம் குலாம்ருதம்.
 6. குலம் — சக்தி அகுலம் — சிவன்.
 1, 2, 3, 4, 5, 6. விளக்கம் அடுத்த பக்கத்தில்

‘பவன்’ எனப்புகும் பரசிவ பத்னி
 அபேத பாவனையால் அடையத் தக்கவள்⁷
 பிறனிக் காட்டைப் பிளக்கும் கோடரி
 அன்பர்க்கு மங்கலம் அளிப்பதில் மகிழ்வினள்
 மங்கல வடிவினள்; வணங்கு பக்தர்க்குச்
 சகல சௌபாக்யம் சால்புற வழங்குவாள்;
 பத்தி நெறியில் பரவசம் அடைவாள்
 அரிய பக்தியினால் அடையத்தக்கவள்;
 பத்திக்குக் கட்டுணும் பரை; பயந்தவிர்ப்பாள்,
 சம்புனின் பத்தினி, சரற்கால இரவில்
 பூசனை ஏற்பவள், புகல் சர்வன் பத்தினி
 தனிச் சுகம் அளிப்பவள், சங்கரர் பத்தினி
⁸‘திருவை’ வழங்குவாள், ஸதி, மதிவதனி
 நுட்ப வயிற்றினள், நோற்ற பொறுமையவள்

நிர்க்குணத்த்யானம்

தனக்காதாரம் வேண்டாத் தகையவள்

1. ஆறு சக்கரங்களுக்கு மேல் உள்ளது அகல ஸஹஸ்ராரம். அதில் இருப்பவள்
2. மூலாதாரத்திலிருந்து படிப்படியே தேவியை ஆறு ஆதாரங்களிலும் மானசீக பூசை செய்வது ஸமயாசாரம்.
3. மூலாதார வடிவம் நாலிதழ்க்கமலம், நடுவில் ‘குலகுண்டம்’ என்ற இடத்தை வாயாற் கௌவிக் கொண்டு ‘குண்டலினி’ உறங்குகிறாள்.
4. மூலாதாரமும் சுவாதிஷ்டானமும் அக்னிகண்டம் பிரமகிரந்தி
5. மணிபூரகமும் அநாஹதமும் சூர்யகண்டம் விஷ்ணுகிரந்தி
6. விசுத்தியும் ஆக்ஷாயும் ஸோமகண்டம் ருத்ரக்கிரந்தி.
7. ஞாத்தூ - ஞான - ஞேயானம் அபேத பாவனம் ஸ்ரீ சக்ர பூஜனம்
- 8 திரு என்பது செல்வம், இன்பம், அழகு, மங்களம், காந்தி முதலியவற்றைக் குறிக்கும்.

அவித்தைமா சற்றவள், பற்றில் லாதவள்
 மலமுன்றற்றவள், மாறுதல் அற்றவள்
 உருஇல்லாதவள், கலக்க மற்றவள்
 அடைமுகக் குணங்கட் கப்பாற் பட்டவள்,
¹கூறுபடாதவள், குளிர் சாந்தவடிவினள்,
 விருப்பம் அற்றவள், அழிவில்லாதவள்;
 அழிவில்வீட்டுருவினள், மாறுதல் அற்றவள்,
 அவனிக்குக்கட்டுனாள், ஆச்ரயம் இலாதவள்,
 என்றும் தூயவள், ஞானமயமானவள்
 என்றுமா சற்றவள், இடைவெளி யிலாதாள்
 காரணமற்றவள், களங்கம் இலாதவள்
²உபாதி யிலாதவள், ஈசன் இலாதவள்
 ஆசை யற்றவள், ஆசையைப் போக்குவாள்
 மதம் இலாதவள், மதத்தை அழிப்பவள்,
 கவலை இல்லாதவள், கடுஞ்செருக் கற்றவள்
 மோகம் இலாதவள், மோகம் போக்குவாள்
 மமதை அற்றவள், மமதை அழிப்பவள்

1 அகண்ட ரூபினி;

2. ஆகாயம் எங்கும் பரவி நிற்கும் பொருள். அது ஒன்று தான். ஆனாலும் “கடாகாசம்,” ‘மடாகாசம்’ என்று பல வாய்ச் சொல்கிறோம். இவ்வேற்றுமைகள் குடம் மடம் முதலான உபாதிகளால் ஏற்படுகிறது. அகண்டரூபத்தில் வேற்றுமை ஏற்பட எது காரணமோ அதற்கு “உபாதி” என்று பெயர். உபாதி ஏற்பட்டதும் அதை ஒட்டி ஆகாசமும் பலவாய் ஆனது போல் தோன்றும். உபாதிகள் நாசம் அடைந்ததும் ஆகாயத்து வேற்றுமையும் மறைகிறது. உண்மையில் ‘கடம்’ முதலிய உபாதிகள் உண்டாய் நாசமடைவதைத் தவிர ஆகாச ரூபத்தில் ஒருவித மாறுபாடும் இல்லை.

பாபம் அற்றவன், பாபம் ஒழிப்பவன்
 க்ரோத மற்றவன், க்ரோதம் அழிப்பவன்
 உலோபம் இலாதவன், உலோபம் ஒழிப்பவன்
 ஐயம் இலாதவன், ஐயம் அகற்றுவான்
 பிறப்பிறப் பற்றவன், பிறவிநோய் நீக்குவான்
 1 விகல்பம் இலாதவன், பாதிக்கப் படாதவன்
 வேற்றுமை யற்றவன், வேற்றுமை போக்குவான்
 நாசம் அற்றவன், யமபயம் போக்குவான்
 கர்மம் இலாதவன், பிறர்உதவி ஏலான்
 ஈடிலா தவன், எழிற் கருங்குழலி
 நாச மடையாதான், தான் ஏற்படுத்தின
 நியதி வரம்பை மீருத நீர்மையன்
 அன்பிலார்க் கெளிதில் அடைய இயலாதவன்
 நெகிழ்மனம் இன்றேல் நெருங்க முடியாதான்
 துர்க்கை, என்றும் துக்கம் துடைப்பான்
 2 சுகம் வழங்குவான், சொலும் தீயவர்க்குத்
 தொடராச் சேய்மையன், துராசா ரங்களைப்
 போக்குவான், தோஷம் அற்றுப் பொலிவான்,

ஸகுண உபாசனை

எல்லா மறிந்தவன், கருணையில் நனைந்தவன்
 ஒப்புயர் வற்றவன், ஸர்வ சக்திமயி
 ஸர்வ மங்களை, ஸத்கதி வழங்குவான்,
 ஸர்வேச்வரி நீ, ஸர்வமயி நீயே
 மந்திர மனைத்தின் வடிவா னவள்தீ
 யந்திர மனைத்தின் அதிதேவதை நீ
 3 தந்திரம் அனைத்தின் தருவடி வானவள்
 4 மனோன்மணி, மஹேசி, மஹாதேவபத்னி

-
1. விருப்பத்துக்கு மாருனது விகல்பம் 2. சுகம் - ரஸம்
 (ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வா ஆனந்தீ பவதி)
 3. தந்திரம் என்பது பூசை முறை
 4. ("மனோன்மனாய நம:") மனோன்மனன் ஆகிய சிவ
 சக்தி. மனச்சு ஸங்கல்பம்—விகல்ப சூன்யம் மனோன்மனோ

மகாலக்ஷ்மி சிவனும் ம்ருடனின் பத்னி
 மஹாநாபா, மஹான்களால் வழிபடத் தக்கவள்
 மாபாதகநா சினி, மகா மாயை¹
 சுத்த ஸத்வ ஸ்வரூபினி ஆவாள்
 அருந்திறன் வாய்ந்தவள், ஆனந்தப் வழங்குவாள்
 பெரும் போகம் உடையவள், பெருஞ்செல்வமுற்றுள்
 வீரிய மிக்கவள், மிகுபலம் உடையவள்
 பேரறிவு படைத்தவள், பெருஞ்சித்தி² உருவினள்
 மஹாயோ கேச்வரர்க் கீச்வரி, யாவாள்
 தலையாந் தந்திர சாஸ்திரம் உடையவள்
 தலைசிறந்த மந்த்ரஸமுகம் உடையவள்
 தலைசிறந்த யந்திரம் பலப்பல உடையவள்
 தலைசிறந்த ஆசனம்³ தன்னில் அமர்ப்பாள்
 மாவேள்வி முறையில் வழிபடற் குரியவள்
 மஹாபை ரவரால் வழிபடப் பெற்றவள்
⁴மஹாகல் பத்தில் மஹேசர் புரியும்
 மாதாண் டவத்தின் சாக்ஷியாய் வயங்குவாள்
 மஹாகா மேச்வரர் பட்ட மஹிஷி
 மஹாத்ரி புரூஷத் தரியெனும் பெயரினள்

1. மாயை 'அவ்யக்தம்' என்ற பெயருடையது ; த்ரிகுணத் மிகை ; அனாதி அவித்யை ; பரமேச்வர சக்தி. இதனால் எல்லா உலகும் படைக்கப்பெற்றது. அறிஞர் இதன் செயற்பாட்டிலிருந்து இதனை ஊகிக் கின்றனர்
2. அஷ்ட சித்திகள் : அணிமா, மஹிமா, கரிமா, லகிமா, ப்ராப்தி, ப்ராகாம்யம், ஈசித்வம் - வசித்வம் என்பன
3. மஹான்களின் உள்ளம், தத்வபீடங்கள், சிம்மம் - இவை தேவியின் ஆசனம்
4. ஆண்களின் நடனம் தாண்டவம், பெண்களின் நடனம் லாஸ்யம்

எண்ணெண் உபசார வழிபா டேற்பவன்
அறுபான் நான்காம் கலைவடி வானவன்,
எண்ணெண் கோடி யோகினி கணங்களின்
நவ கோணத்து வழிபா டேற்பவன்

மனு உபாஸனைசெய் மந்திர ரூபினி

மதி உபாஸனை செய் மந்திர ரூபினி

¹மதி மண்டலத்தின் நடுவில் வயங்குவாள்

அழகு வடிவினள், அழகுப்புன் முறுவலள்

அழகிய மதிக்கலை யணிந்து விளங்குவாள்

சராசர உலகின் தனிப்பெருந் தலைவி

ஸ்ரீசக்ர நிகேதனம் செம்மாந் திருப்பவள்

தாயாம் பார்வதி, தாமரைக் கண்ணி

பத்ம ராக மணி நிகர் பாவை

²ஐந்து ப்ரேத ஆசனத் தமர்ந்தவள்

ஐந்து பிரம்ம ஸ்வரூபமாய் அமைந்தவள்

சின்மயி-பரமா னந்த வடிவினள்

கருதும் விஞ்ஞான கனரூ பினியே³

நினைவு, நினைப்பவன், நினைக்கப் படுபொருள்

என்னும் மூன்று வடிவா யிலங்குவாள்

அறம், மறம் இவற்றுக் கப்பாற் பட்டவள்

⁴‘விசுவன்’ என்ற மேதகு உருவினள்

நனவு நிலையில் நன்னர் இருப்பவள்

கனவு நிலையில் கண்டுகொண் டிருப்பவள்

⁵‘தைஜஸன்’ என்னச் சார்ந்திடு முருவினள்

சுழுந்தி நிலையில் சுகமாய் ஒளிர்வாள்

⁶‘ப்ராக்ஞன்’ என்னும் பெயர்கொள் உருவினள்

1. உள் சந்திரமண்டலமாகிய ஸஹஸ்ராரம் எப்போதும் பூர்ணகலையுடன் விளங்கும்
2. பிரமன், மால், ருத்ரன், ஈசன், ஸதாசிவன் ஐவரும் தத்தம் சக்திகளுடன் கூடினால் பஞ்சப் பிரமம் ; சக்திகளி லின்றும் பிரிந்தால் ‘பஞ்சப் ரேதம்’ எனப்படுவர்.
3. ஸமஷ்டி ஞானம் விஞ்ஞான கனம்
4. விசுவன் அல்லது வைசுவானரன்-தூலவுடல் அபிமானி
5. தைஜஸன் நுண்ணுடல் அபிமானி
6. ப்ராக்ஞன்-காரண சரீர அபிமானி

துரீய நிலையில் துலங்கும் சோதி
 'அவஸ்தை' அனைத்திற் கப்பாற் பட்டவன்
 படைத்தல் புரிபவன், பிரமன் உருவினள்
 காத்தல் புரிபவன், கார்வணன் உருவினள்
 அழித்தல் புரிபவன், அரன்உரு வானவன்
 மறைத்தல் புரிபவன், மகேச்வர உருவினள்
 ஸதாசிவ ரூபினி, அனுக்ரஹம் தருவான்
 ஐந்தொழில் தன்னில் அயரா துழைப்பவன்
 பானுமண் டலநடுப் பாகத் திருப்பவன்
 பைரவ பத்னி பகமா லினியே
 பத்மா சனத்தாள் பகவதி நீயே
 பத்மநா பன்பரி வுடைச் சகோதரி
 விழி இமையால்உல காக்கி அழிப்பவன்
 ஆயிரம் சிரங்கள் முகங்கள் உடையவன்
 ஆயிரம் விழியான், ஆயிரம் பதத்தாள்
 அயன் முதல் புழுவரை அனைத்தும் படைத்தாள்
 வருண நெறிகளை வகுத்து வழங்கினாள்
 வேத வடிவாம் கட்டளை மிட்டவள்
 பகர்வினை இரண்டின் பலனைத் தருவான்
 பஞ்சார் அடித்தா மரைநுண் துகளும்
 செழுமறை வகுட்டில் சிந்தூர மானவன்
 திருமறைச் சிப்பியில் திகழ்முத் தாயவன்,
 உறுதிப் பொருள் நான் குவந்து வழங்குவான்
 தனைப் பூரிக்க வேறென்று மின்றித்
 தான் பரிபூரண மானவன், போகினி,
 ஹ்ரீங்கார தேவதை யாம் புவ னேசி
 அம்பிகை, ஆதிஅந்த மிலாதவள்

-
1. படைப்பு - காத்தல் - அழித்தல் - மறைத்தல், அருளல் - ஐந்தொழில்

அரி. அயன், இந்திரன் அடிதொழ அருள்பவன்
 நாராயணி, நாதருபி, நாமருபம் இலாள்
 ஹ்ரிங்காரி, நாணிநன். இதயத் துள்ளவன்,
 தள்ளுதல் கொள்ளுதல் தவிர்த்து விளங்குவான்.
 மாமன்னர் தம்மால் வழிபடப் பெற்றவன்
 பரவுகா மேசர் பட்டத் தரசி
 மகிழ்வித் திடுவாள் வனச விழியினுள்
 செந்நிறத் தாற்சிவன் சிவப்புறச் செய்பவன்
 ஆடல் புரிபவன், ஆன்மரசம் ஊட்டுவாள்,
 கிங்கிணி ஒலிக்கு மேகலை யணிந்தவன்,
 இலக்குமி, நிறைமதி முகத்தாள், ரதியே,
 ரதியிடத் தன்பினன், எல்லாம் காப்பவன்
 அரக்கரைக் கொல்பவன், அரும்பெண் வடிவினன்,
 பதியுடன் குலவ ஆவல் மிகுந்தவன்
 ஞானியர் என்றும் விரும்பும் நலத்தாள்
 காமகலை வடிவினன், கதம்பமலர் ஆசையன்
 மங்கள வடிவினன், வையகத்தின் வேர்,
 கருணைப் பெருங்கடல், கலாவதி. கலைமொழி
 காந்தி பொருந்தினுள், காதம்பரிப்ரியை,¹
 வரப்பல வழங்குவாள், வாமநயனி²
 வாருணி நாடியில் பெருகின்பத் தேன்
 விச்வாதீதை, வேதம்அறி விப்பவன்,
 விந்தமலை வாஸினி மேதினி தாங்குவாள்

1. காதம்பரி—காதம்பரி என்னும் மது

2. வாமம்—அழகு

வேதம் படைத்தவள், விஷ்ணு மாயை¹
சிறுநீர்ப்பக் கேளியில் சிறந்து ரமிப்பவள்,

சேஷத்ர சேஷத்ரக்ரு வர்ணனை

²சரீர வடிவினள், சரீரத் தலைவி,
உடலைச் சீவனை ஒருங்கு பாலிப்பவள்,
குறைதல் வளர்தல் இலாதவள், சேஷத்ர
பாலரால் நன்கு பரவப் படுவாள்
³விசயை, விமலை, வந்தனம் ஏற்பவள்
வணங்கு மன்பரிடம் வாழ்ஸல்யம் உள்ளவள்⁴
வாக்வா தினி, வாம கேசி, வன்னி⁵
மண்டல வானினி, வணங்கு மன்பர்க்குக்
கற்பகக் கொடி சீவர் பாசங் களைவாள்,
⁶பாஷண் டர்களை நாசம் செய்பவள்
நன்னெறி யதனில் நமை நடத்துவாள்
⁷முவகைத் துன்பத்து முழுகித் தவிப்பார்க்குச்
சாந்தி வழங்குந் தண்நில வாவாள்
தருணி, தவசியர் பூசனை ஏற்பாள்,
குறுகிய இடையாள், இருளைக் குமைப்பாள்,
ஞான ரூபினி, மாவாக் கியத்தில்
⁸தத்பத லக்ஷ்யப் பொருளாய்ச் சமைந்தாள்

-
1. “தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா”
என்றான் கண்ணன் 2. இதம் சரீரம் கௌந்தேய !
சேஷத்ரம் இத்யபி தீயதே -கீதை. 3. விஜயதசமிமாலே
விஜயா முகூர்த்தத்தில் விசேடமாய் ஆராதிக்கப்படுபவள்
4. அன்றின்ற கன்றின்பால் தாய்ப்பசவுக்குப் பெருகு
மன்புவாத்ஸல்யம் 5. வன்னி - நெருப்பு
6. ஸ்வதர்மத்தை விட்டவர்கள் பாஷண்டர்கள்
7. 1ஆத்யாத்மிகம்-நோய், பசி முதலியவற்றால் உண்டாம்
துன்பம் 2 ஆதிநைகம் - பிரேதம், கிரஹம், வெய்யில்
குளிர் இவற்றால் ஆம் துன்பம் 3 ஆதிபௌதிகம்-பாம்பு,
திருடர், புலி இவற்றால் துன்பம்
8. தத்-தவம்-அஸி-மஹா வாக்யம். தத் என்ற பதத்தின்
லக்ஷ்யார்த்தமாய் இருப்பவள்

ஞானரச வடிவினள், நிஜானந்தத்தில்
பிரமன் ஆனந்தம் திவலை போற்செய்வாள்

பீடங்களும் அங்க தேவதைகளும்

1சார் 'பரா' என்ற சப்த ஸ்வரூபினி
அறிவை உள்நோக்காய் ஆக்கி யருள்பவள்
'பச்யந்தி' வடிவினள், பரதேவதையாள்
'மத்யமை' வடிவினள், 'வைகரி' வடிவினள்
அடியவர் மனமடு அமர்ந்திடும் அன்னம்
வரந்தரு காமேச் வரர்ஜீவ நாடி²
இங்கனே வரின்கெயல் எல்லாம் அறிபவன்³
காமன் வழிபடக் "காமகிரி"⁴யிருந்தாள்
நாபியில் பூர்ணகிரி நற்பீடத்தில்⁵
உவகைச்சுவை நிறைந் துற்றவள், ஜயையே
நாத வடிவில் ஜாலந்தரத்⁶ திருந்தவள்
பிரமந் திரத்தில் 'உட்யாணம்' என்னும்
பீடத்திருக்கும் பெருமாட்டி நியே !

-
1. ஜீவர்கள் உடலில் உள்ள குண்டலினி சக்தி காரண
பிந்து வடிவம் இது மூலாதாரத்து நின்றும் நாபிக்கு
வரின் கார்யபிந்து - கார்யபிந்து - பச்யந்தி ; இதயத்
துக்கு வரின் நாதம் - மத்யமா ; கழுத்துக்கு வரின் பீஜம்
அல்லது அக்ஷரம், வைகரி.
 2. அமுதம் உண்டும் அமரர் அழிவர் ; சிவன் விடத்தை
உண்டும் இறைவாமல் இருக்கிறார் ; இதற்குக் காரணம்
தேவி அவரதுப்ராண நாடியாய் இருப்பதே.
 3. சூரியன் சந்திரன் எமன் காலம், பூதம் இவ்வடிவில்
நின்று நோக்குபவன்
 4. காமகிரி பீடம் காரணபிந்து
 5. பூர்ணகிரி பீடம் கார்யபிந்து (சிருங்கார ரஸப்ரதானம்)
 6. கழுத்துக்கு வரின் அட்சரம்

8ரகசிய வேள்வியால் வழிபடற் குரியவன்
 ரகசிய தர்ப்பணத் தால்இன் புறுவான்
 சடக்கென அருள்வான், சகலஸாக்ஷி
 தனக்கென யாதொரு சாட்சியு மிலாதவன்,
 9அங்க தேவதை ஆறுடன் கூடினார்
 7பிந்து மண்டலத்தில் வந்தருள் தேவி
 1ஆறுகுணம் நிறைந்தாள், என்றும் உளத்தில்
 தையயால் ஈரம் சார்ந்திட விருப்பாள்,
 உவமை யற்றவள், உயர்வீ டளிப்பவள்
 ஈரெண் நித்யா தேவதை வடிவினள்²
 பரம சிவனார் பாதி மேனியள்
 பிறங்கணி மாமுதற் ப்ரபை சூழ நிற்பாள்
 சக்திகள் அணிமா தானே ஆனவள்
 பிறப்பில் “நான்” “நான்” எனப்பிரசித்தி
 பெற்றவள்
 பரமேசி, மூலப்பகுதியாய் மிளிர்வாள்
 வெளிப்படையாக விளங்கி டாதவள்
 வெளிப்படத் தெரிந்தும் தெரியாதும் இருப்பாள்
 அங்கிக் கெனாதபடி எங்கும் பரந்தவள்
 பல்வே றுருவினள், வித்தை அவித்தை
 இரண்டின் உருவாய் இலங்கிடும் எந்தாய்

-
7. ஸ்ரீ நகரத்தின் நடுவில் உள்ள பிந்துவிலும் உடலில்
 பிரமரந்திரத்திலும் வசிப்பவள்
8. சிதக்னியில் புன்யம் பாபம் இவற்றை ஒமம் செய்தல்
9. இதயம் - சிரம் - சிகை - கவசம் - சுண் - அஸ்தர்ம் -
 அங்கதேவதைகள்
1. ஆறு குணம் : செல்வம் — தர்மம், — புகழ் — ஸ்ரீ —
 ஞானம்-வைராக்யம்
2. 16. நித்யா தேவதை. காமேச்வரி. பகமாலினி நித்யக்
 லின்னா பேருண்டா வந்நிவாஸினி - வஜ்ரேச்வரி - சிவ
 தூதி - த்வரிதா - குலசுந்தரி நித்யா - நீலபதாகா
 - விஜயா - ஸர்வமங்களா. ஜ்வாலா மாலினி சித்ரா
 ஸ்ரீ லலிதா மகா நித்யா

தலைவன் கண்குமுதம் மலர்த்திடுஞ் சந்த்ரிகை
அகஇருள் போக்கும் ஆதித்த கிரணம்
சிவதூதி, வழிபாடு சிவன்செய ஏற்பாள்
சிவவடி வானுள், மங்கலம் செய்பவன்
சிவப்ரியை, சிவபரை³— சிட்டரை வீரும்புவாழ்

சிட்டர் பூசனை செய்திட நிற்பவன்
அளவிடற் கரியவன், அமர்சுயஞ் சோதி
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மாண்பினள்
சிற்சக்தி வடிவாள், சேதன ருபிணி
சடசக்தி வடிவினள், சடஉல கானவள்
காயத்ரி ஆவாள், “பூர்புவஸ்ஸுவ” எனும்
‘வ்யாஹ்ருதி ஆனவன், சந்தி வடிவினள்’⁴
கூட்டை நாடிச் செல்லும் பறவையாம்
சீவரா சிகள் வணங்குஞ் செவ்வியன்,
தத்துவ ஆசனி ‘தத்’ ரூபம் ஆனவன்
‘த்வம்’ எனப்படுபவன், ‘அயி’ உருவாவாள்
‘ஐந்து கோச நடுவில் அமர்ந்தவன்
எல்லையில் மகிமையன், என்றும் இளமையன்
ஆனந்தக் களிப்பினன், அதனாற் சுழலும்
செங்கண்ணி, களிப்பாற் கன்னம் சிவந்தவன்
அருஞ்சாந்து பூசிய அங்க முடையவன்
சண்பக மலரில் தனியவாக் கொள்பவன்
1குசலம் உள்ளவன் — கோமள வடிவினள்²

-
3. சிவனையன்றி வேறு நாட்டம் இல்லாதவன்
 4. வ்யாஹ்ருதிகள் அ-உ-ம என்ற எழுத்துக்களினின்றும்
தோன்றியவை.
 5. ஜீவப்பிரம ஐக்ய மே ஸந்த்யை
 6. அன்னமயம்-ப்ராணமயம் மனோமயம்-விஞ்ஞானமயம்.
ஆனந்தமயம்
 1. குசலம் — ஸாமர்த்யம் 2. கோமளம் — மிருதுவும்
அழகும்

3. 'குருகுல்லா' தேவி குலத்திற் கீச்வரி
 குலகுண்டம் இடமாய்க் கொண்ட குண்டலி
 4. கொள்ள நெறியினர் வழிபா டேற்றவள்
 சண்முகன் கணபத்தாய், மகிழ்வுருவினள்
 புஷ்டி வடிவினள் — புத்தியா யிருப்பவள்
 தைர்ய ரூபினி — சாந்தியா யிருப்பவள்
 பாரமார்த்திக 'ஸத்' — காந்தி ரூபினி
 5. நந்தினி வடிவினள் — விக்ன விநாசினி
 தேசு வடிவினள் — முக்கண் திகழ்பவள்
 கண்பிறற் மாதர் காம வடிவினள்
 மாலே தரித்தவள் — அன்னம் சூழ்ந்தவள்
 அன்னை வடிவினள் — மலையாள பகவதி
 ஸுமுகி — நளினி — நற்பு நவத்தாள்
 மங்கள ரூபினி — வானவர் தலைவி
 காலகண்டர் பத்னி — காந்திமதி — படைப்பில்
 தீவிர உணர்ச்சியைச் சிவற்கு விளைப்பவள்
 நுண்மை உருவினள் — நுவல் வஜ்ரேச்வரி⁶
 வாம தேவி — வயதுநிலை மாறாள்
 ஸித்தர் தலைவி — ஸித்த வித்தையினாள்⁷
 ஸித்தர்கள் அன்னை — சீர்த்தி செறிந்தவள்

யோகினி நியாஸம்

ஈரெண்இதழ் மரை விசுத்தியில் இருப்பவள்⁸
 சிறிதுசெந் நிறத்தாள் திகழ் முக்கண்ணி
 கட்வாங்கம் ஏந்தினாள் — முகமொன் றுடையாள்

-
3. ஸ்ரீநகரத்தில் அகங்காரக் கோட்டைக்கும் சித்தக் கோட்டைக்கும் நடுவே 'விமர்சம்' என்ற நடைவானியில் இருப்பவள் 4. 64 தந்திரங்களில் கூறப்படுவது கொலமதம் 5. நந்தினி — காமதேனுயின் பெண் 6. ஜாலந்தர பீடத்தின் அதி தேவதை 7. ஸித்தவித்யை — பஞ்ச தசாட்சரீமந்திரம் 8. இச்சக்கரத்தில் ஜீவன் பிரம்ம சமீபம் வந்து சுத்தன் ஆகிறான்

பாயசான் னப்ரியை—தோலில் உறைபவன்¹
 பசுலோக பயங்கரி—பகர் ‘‘அமிர்தா’’ முதல்
 மாசத் தியர்புடை சூழ வயங்குவாள்,
 இடாகிளிச் வரியாம் எழில்உருத் தரித்தவள்
 ஈரா றிதழ்மரை அனாகதத் திருப்பவள்²
 பசுமை நிறத்தவள்—பகர் இருமுகத்தினள்
 கோரைப் பல்லினள்—ஐபமாலை தரித்தவள்
 குருதியில் உறைவாள்—காளராத் திருமுதல்
 சத்தியர் பலர்புடை சூழச் சார்ந்தவள்
 நெய்யன்ன வேட்கையள்—தீரர்க் கருள்வாள்
 ராகிண்யம்பா எழிலுருத் தரித்தவள்
 தசதள மணிபூரகந்³ தனில் சார்வாள்
 முகமுன் றுடையாள்—வச்சிரப் படையாள்
 டாமரி முதலோர் புடைசூழ நிற்பாள்
 செம்மை நிறத்தாள்—மாமிசத் துறைபவள்
 வெல்லச் சோற்றில் வேட்கை மிக்கவள்
 தூய அன்பர்க் கெலாம் சுகத்தை வழங்குவாள்
 ‘லாகின்யம்பா’ எழிலுருக் கொண்டவள்
 ‘அறுதள ஸ்வாதிஷ்டானத் திருப்பவள்
 முகநான் குடையாள்—சூலம் ஏந்தினாள்
 பொன்னிற மானவள்—பொலிவால் செருக்குளாள்
 கொழுப்பில் உறைபவள்—குணத்தேன் வேட்கையள்
 பந்தினி பத்ரகாளி பரவச் சூழ்ந்தவள்
 தயிர்ச்சோ றதனில் தணியா வேட்கையள்
 காகினியம்பா ரூப தாரினி
⁵ நான்கு தளமுலா தாரத் திருப்பவள்
 முகமைந் துடையாள்—என்பில் உறைவாள்
 அங்குசம் ஏந்தினாள்—‘வரதா’ ஆதியாம்

-
1. அறிவில்லாத மாக்களுக்குப் பயத்தை உண்டாக்குபவன்
 2. அனாகதம் - இதயத்தில் உள்ள சக்ரம்
 3. மணிபூரகம் - நாபித்தலம்
 4. சுவாதிட்டானம் - இலிங்கத்தானம் (சூய்யம்)
 5. முலாதாரம் - குத ஸ்தானம்.

மாசத் தியர்புடை குழவயங் குவாள்
 பயறு அன்னத்தில் பரிவுகாட் டுவாள்
 ஸாகின் யம்பா ஸ்வரூபிணி யாவாள்
¹இருதள ஆணைச் சக்கரத் தமர்வாள்
 வெண்மை நிறத்தாள் - மிளிர் ஆறுமுகத்தாள்
²மஜ்ஜைமையில் உறைபவள் - ஹம்ஸ வதீமுதல்
 மாசுத்தியர் புடைகுழ வயங்குவாள்
 மஞ்சள் பொங்கலில் மாவேட் கையினள்
 ஹாகின் யம்பா ஸ்வரூபிணி ஆவாள்
³ஆயிரம் இதழ்கொளும் அம்புயத் திருப்பாள்
 நிறமெலாம் உடையாள் - படையெலா மேந்தினாள்
 சுக்கிலத் துறைவாள் - எங்கும் முகமுளாள்
 அனைத்து வர்க்கான்னந் தவாக்கொளு மனத்தாள்
 யாகின் யம்பா ஸ்வரூபிணி ஆவாள்

விபூதி - விஸ்தாரம் - மார்க்கபேதம்

⁴‘ஸ்வாஹா’ ரூபி ‘ஸ்வதா’ ரூபி
 அளித்தை வடிவுநீ மேதை வடிவுநீ
 வேதரு பிணி - ஸ்மிருதி ரூபிணிநீ⁵
 தன்னின் மிக்கார் இலாதவள் - புண்ணிய
 கீர்த்தியள் - நல்வினை யால்நாம் அடைபவள்,
 புலன்ஒன்றிப் பாடப் புண்ணியம் அளிப்பவள்
⁶சசி பூசித்தவள் - தளைவிடுவிப்பவள்
 அடுக்கடுக் காய்ச் சுருள் அளகமுடையவள்

1. ஆணைச்சக்கரம்-ஆக்ஞாசக்கரம் (புருவநடு)
2. மஜ்ஜை-எலும்புக்கசிவு 3. பிரமரந்திரம் 4. ‘ஸ்வாஹா’-
 தேவர்க்கு ஹோமத்தில் சொல்லப்படும் மந்திரம்
 ‘ஸ்வதா’ - தென் புலத்தார்க்குச் சொல்லப்படும்
 மந்திரம். 5. வேதப்பொருளைத் தழுவி முனிவர் எழுதின
 வழி நூல்கள் ஸ்மிருதி.
6. சசி-இந்திராணி

விமர்ச வடிவினள் - வித்யை வடிவினள்
 வானமுதல் புவிபடைத் தூள்-வ்யாதி நாசினி
 வரும்பல விதமாம் மரணம் தவிர்ப்பவள்
 முதல் எனத் தக்காள் - சிந்திக்க இயலாள்
 கலிமா சகற்றுவாள் - காத்யாயனிலே¹
 காலனை அழிப்பவன் - கார்வணன் வழிபட
 அருள்பவன் - தம்பலம் நிறைந்தவாயினள்
 பொலிவுறு மாதுளம் பூவின் நிறத்தாள்
 மான்விழி - மோகினி - முதன்மை வாய்ந்தவள்
 சுகம்வினை விப்பாள் - மித்ரன் வடிவினள்
 நிஜானந்தத்தால் திருத்தி யுற்றவள்
 அடியவர் தனக்குவை - அடக்கி ஆள்பவள்
 அனைத்திற்கும் ஈச்வரி - மைத்ரி முதலாம்
 வாசனையாற் பெறத் தக்கவள் - ப்ரளய
 காலச் சாட்சி ஸ்ரீ - பராசக்தி நீயே
 நிட்டையின் எல்லை - ப்ரக்ஞான பிரம்மம்நீ
 மிகமது அருந்தி வெளிநாட்ட மற்றவள்
 உள்நாட்டத்தால் மயங்கிருள் போல்வாள் -
 மாத்ருகை எழுத்தின் வடிவினள் - மாபெருங்
 கைலை வீற்றிருப்பாள் - கமலக் கொடிபோல்
 மென்மைப் புயத்தாள் - வேண்டற் குரியவள்
 கருணை வடிவினள் - காசினி ஆள்பவர்க்
 கெல்லாம் ஈச்வரி - ஆத்ம வித்தை யையாள்
 1மகாவித்யையினுள் வளர் ஸ்ரீ வித்யை²
 மன்மதனூலை வழிபடப் பெற்றாள்

7. சிவன் பிரகாச ரூபம். சக்தி விமர்ச ரூபம். இதுவே உமையொரு பாகனும் தத்வம் - வாக். விமர்சம். பொருள் பிரகாசம் 8. ஓட்டயாண பீடத்தில் காத்யாயனி. (ஆக்னே) மூலாதாரத்தில் காமாட்சி; (காமகிரி பீடம்) அநாகதம்-பூர்ணாகிரி-பூர்ணேச்வரி; விசுத்தி-ஜாலர்தரம்-சண்டிகா

1. மஹாவித்தை - நல துர்க்காவித்தை

2 'பஞ்சதசாக்ஷி' மந்திரத்துக்கே 'ஸ்ரீவித்யை' என்னும் சிறப்புப் பெயர் பொருந்தும்

ஸ்ரீஷோட சாக்ஷரி தேவி — த்ரிகூடா³
 காம கோடியாள் — சுட்கடை வேண்டிக்
 கைங்கர்யம் செய்யும் கோடி கமலையாள்
 சிரத்தில் ஒளிர்வாள் — செழுமதி நிறத்தாள்
 நெற்றியில் ஒளிர்வாள் — வானவில் நிறத்தாள்
 இதயத் திருப்பாள் — இரனியின் காந்தியள்
 முக்கோணத்தின் உள்ளொளிர் தீபம்
 தாக்ஷா யணியாள் — தைத்தியர்க் கொல்பவள்
 தட்சன் வேள்வியைத் தகர்த் தெறிந்தவள்⁴
 சிறிது சலிக்கும் நெடுவிழி திகழ்வாள்
 புன்முறுவல் ஒளி பூக்கும் முகத்தாள்
 குருமூர்த்தி-குணநிதி-குலக்காம தேனு
 ஜீவ வர்க்கத்தின் சென்மத் தானம்
 தேவேசி-தண்ட நீதியிற் சிறந்தாள்
¹ தஹரா காசத் தனிவடி வானவன்
² திதி மண்டிலத்திற் பூசனை ஏற்பாள்
³ முக்கலை வடிவினள் முதிர் கலைத் தலைவி
 காவிய வருணனை முழுகிக் களிப்பவள்
 இடத்தும் வலத்தும் இலக்குமி கலைமகள்
 சாமரம் வீசத் தனிசில் வீற்றிருப்பாள்
 ஆதிகா ரணமாய் முழுச்சக்தி ஆயவள்

-
3. மும்முன்றாய் உள்ள தொகுதிகளின் வடிவினள் : 3கூடங்
 கள் ; அக்னி — சூர்ய — ஸோம மண்டலம் ; காலை
 — உச்சி — மாலை ; காலம் 3. உலகம் 3. வேதம்
 3. நனவு — கனவு - சுழுத்தி - நிலை 3 அயன் — அரி
 — அரன் தேவர் 3.
4. “நான் வேள்வி செய்பவன் தானம் அளிப்பவன் என்று
 செருக்குறுவோர் செய்யும் பூஜைகளும் தானங்களும்
 தவங்களும் பயனற்றவை ; அவை “தட்ச யக்ஞம்”
 போன்றவை. அவற்றைத் தேவி அழிக்கின்றாள்.
1. தஹராகாசம்—இதய நுண்வெளி
 2. பிரதமை முதல் பெளர்ணமி வரையுள்ள 15 நிதிமண்ட
 லத்தில் பூசிக்கப்படுபவள். 3. சந்திரகலை, 16 சூரிய
 கலை 12 அக்னி கலை 10 இவற்றின் வடிவானவள் :

அளவிடற் கரியவன் — ஆத்மனாய்ப் பொலிவான்
 அனைத்திலும் சிறந்தவன் — தூய்மை உருவாவான்
 பலகோடிப் பிரமாண் டங்களைப் படைத்தவன்
 அழகிய வடிவினன் — க்லீங்கார வடிவினன்
 தான் தானேயாய்த் தனித்து நிற்பவன்
 இதய குகையில் ரகசிய மானவன்
 கைவல்யம் பதம்⁴ கனிந்து வழங்குவான்
 மும்முன்று வடிவாய் அனைத்திலும் உறைவான்
 முவுல கத்தால் வணங்கத் தக்கவன்
 த்ரிமூர்த்தி வடிவினன் — தேவர்க் கீச்வரி
⁵ மூன்றெழுத் துருவினன் — திவ்ய மணத்தினன்
 சிந்தூரத் திலகம் செறிந் தழகுற்றவன்
 தேவி ப்ரணவமாய்த் திகழ் “உமா” ப்பெயரினன்
 பர்வத ராஜன் பரிவுசால் குமாரி
 வெண்ணிறக் கௌரி—விளங்குகந் தருவர்
 சேவிக்க அருள்வான் — செகம்தன் வயிற்றினான்
 ஹிரண்யகர்ப்ப வடிவான்—கொடியரை ஒறுப்பான்
 வாக்கிற் கீச்வரி—தியானந் தன்னால்
 அடையத் தக்கவன் — “அவன் இக்காலம்
 இவ்விடத் திவ்வாறு இருப்பான் என்று
 குறிப்பிட முடியா தெங்கணு மிருப்பான்
 ஞானம் வழங்குவான்—ஞான மேருவான்
 வேதாந்த மனைத்திலும் விளக்கமாய்ப் பொலிவான்
 ஸத்யானந்த ஸ்வரூபமாய்ச் சார்வான்
 உலோபா முத்திரை பூசனை உவந்தான்
 “அது விளையாட்” டென அண்டம் படைப்பான்
 நோக்க இயலாதவன் - தனக்கு வேருகக்
 காணப்படு பொருள் இலாத காட்சியான்

எலாம் அறிவிப்பவள்-அறிய ஒன்றிலாதவள்
¹யோக ரூபினி-யோகானுபவம் அறிவு
 இவற்றை வழங்குவாள்-இவ் யோகத்தால்
 அடையத் தக்கவள் - யோகானந்தம்
 உள்ளவள் நான்கு யுகங்களைத் தரிப்பவள்
 இச்சை கிரமாய் ஞானம் உடலாய்
 கிரியை பாதமாய்க் கிளர்ந்தெழும் சக்தி
 அனைத்தா தாரம்-அழியா இடத்தினாள்
 சத்தசத் துருவம் தரித்து விளங்குவாள்
²எண்வகை வடிவினள்-அவித்தை வென்றவள்
 நானில யாத்திரை நடத்தி வைப்பவள்
 தனித்த ஒருத்தி-பூமா ரூபா³
⁴த்வைதக் காட்சி தொலைக்குங் கருணையள்
 இரண்டில் நின்றும் இயல்பில் நீங்கினாள்
⁵அன்னம் அளிப்பவள்-அரும்பொருள் நல்குவாள்
 நரையிலா முதியவள்-சீவப்பிரம்ம
 ஐக்ய வடிவினள்-அரும்பெரும் நாயகி

1. ஞானேந்தரியாணி ஸர்வாணி நிக்ருஹ்ய மனஸாஸஹ
 ஏகத்வ பாவனா யோக.
2. ஈசன் அஷ்ட மூர்த்தி ; ஈசுவரியும் அப்படியே. பவன்-
 சர்வன் - ஈசானன் பசுபதி - ருத்ரன் - உக்ரன் - பீமன் -
 மஹான் என்பன சிவநாமங்கள். நிலம், நீர், தீ. காற்று
 ஆகாயம்-சூரியன்-சந்திரன்-புருடன். என்பன எட்டு
 வடிவங்கள்
3. 'பூமா' என்ற பரமாத்ம ரூபினி!. ஒருத்தி ஆயினும்
 அனைத்துமாய் இருக்கும் தன்மை அள்ளுடையது
4. த்வைத தர்சனம் அநித்யம் : பயம் விளைப்பது.
5. அன்னபூர்ணை ஸதா பூர்ணை சங்கர ப்ராணவல்ல
 பே ஞான வைராக்ய ஸித்யர்த்தம் பிக்ஷாம் தேஹிச
 பார்வதி

¹அந்தணன் பத்தினி-அயனாச்சக்தி
 பிரம்மானந்த வடிவிற் பிறங்குவாள்
 சார்பகை வெலும்பல சாலியை விரும்புவாள்
²சொல்லின் வடிவில் துலங்கும் என்அன்னை
 பெரும்படை உடையாள்-உற்பத்தி அழிவு
 இல்லா தவள்-எளி தேத்துதற் குரியவள்³
 மங்கலம் அருள்பவள்-உயர்நலம் வாய்க்க
 எளிதா யடையத்தக் கவள்-ராஜ
 ராஜேச்வரி-ராஜ்ய தாயினி-அரசில்
 பெருவிருப் புடையவள்-ஒளிவிடும் கருணையள்⁴
 அடியரை அரசபீடத் தமர்த்துவாள்
 ராஜ்ய லக்ஷ்மீ கோசங்கள் ஈச்வரி⁵
 நால்வகைப் படைக்கு நாயகி-வணங்கும்
 பத்தர்க்கு ஸாம்ராஜ்யப் பதவி வழங்குவாள்
 சத்திய ஆணையள்-சமுத்திரம் சூழ்ந்த
 செகவடி வானவள்-தீட்சை அளிப்பவள்
 அசுரரை அடக்குவாள்-அகிலம் எல்லாம்
 தன்வசங் கொண்டவள்-பொருட்பெறு தருவாள்
⁶ஸாவித்ரி ஸச்சிதா னந்தரூபினி
 தேசகாலத் தால் பிரிக்கப் பெருதவள்
 எங்கும் நிறைந்தவள்-மோஹிக்கச் செய்பவள்
 சரஸ்வதி சாஸ்திர வடிவினள்-குஹாம்பா
 ரஹஸ்ய ரூபினி “உபாதி” இலாதவள்

-
1. அந்தணன்-சிவன் (ஓ. ‘ஈர்ஞ்சடை யந்தணன்’ . கலித் தொகை)
 2. சப்தமெல்லாம் அன்னை. அர்த்தம் எல்லாம் சிவன். வாக் அர்த்தா இவ’-காளிதாசன். 3. உபவாசம் காயக்லேசம் முதலியன தேவி ப்ரீதிக்கு அவசியமில்லை.
 4. ஒளிவிடும்-எங்கும் ஒளிவிடும் 5. கோசம்-பொக்கிஷம்
 6. குரியனுக்கு ப்ரகாசம் கூட்டுவதால் ஸாவித்ரி. “ஸவித்ரு ப்ரகாச கரணத் ஸாவித்ரி”

ஸதாசிவ பதிவ்ரதை-ஸம்ப்ரதா யேச்வரி⁷
 சிவற்குத் தர்மமாய்த் திகழத் தகுந்தவன்⁸
 'ஈ' எனுங் காமகலை எழுத்து வடிவானவன்
 குருமண்டல ரூபியாய் மறைந்த துணர்த்துவான்
 'இந்திரிய சமுகத் தெட்டா திருப்பவன்
 ஆதித்த மண்டலத் தாரா தனை உளாள்
 'மாயை-ஏழாம்' மதுமதி வடிவாள்
 காசிவி வடிவாள்-கணங்களின் அன்னை
 இரகசிய இடத்தில் ஏத்திட உரியவள்
 கோமளாங்கி-குருபத்னி-ஸ்வதந்த்ரி⁹
 அனைத்துத் தந்த்ரம் நீ-ஆலமர்கடவுள் நீ
 ஸனகா தியர் ஆராதனை யேற்றாள்
 'சிவஞானம் அளிப்பாள்-சித்தலை' யாவாள்
 ஆனந்தத் தம்ச கலையாய் உயிர் இருப்பாள்

7. குரு சிஷ்யக் கிரமமாக வரும் தர்மம் ஸம்ப்ரதாயம்.
8. தர்மி சிவனுக்குத் தர்ம ரூபமாயிருக்க யுக்தமானவன்
9. குலம் - இந்திரிய சமுகம்

1. மாயை-''விசித்ர கார்ய கரண அசிந்தித பலப்ரதா
 ஸ்வப்னேந்த்ர ஜாலவத் லோகே மாயா தேந ப்ர
 கீர்த்திதா''
2. யோகப் படிகளில் ஏழாவது பூமிகை மதுமதி
3. 'ஸ்வதந்த்ரம்' என்னும் தந்திரநூல் வடிவானவன்
4. ஒப்பு நோக்கு :-

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
 பவமனைத்தும் அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம்
 உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
 தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்நார் அந்நிலையில்

— பெரிய புராணம்

5. எங்குமுள்ள சைதன்யம் ஜீவனின் அந்தக்கரணத்தில்
 சித் ரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்றது.

6 அன்பே வடிவினள் - அன்பைப் பொழிபவள்
 நாமபட னத்தால் மகிழ்ச்சி யடைபவள்
 மேதகு நந்தியருள் வித்யா ரூபினி
 நடேசனுக் கொப்ப நடனம் புரிவாள்
 பொய்யுல கத்ததிஷ் டானமாய்ப் பொலிவாள்
 முத்தி வழங்குவாள் - மோட்சானந்தம்
 லாஸ்ய நர்த்தனத்தில் லயித்தா டிடுவாள்
 கீதம் நடனம் தாளத் திணைப்பாள்
 நரண வடிவினள் - ரம்பை வணங்குவாள்
 அடைபிற வித்திக்(கு) அமுதமழையாவாள்
 தீவினைக் கரட்டிற்குத் தியாய் ஒளிர்வாள்
 துர்ப்பாக்யப் பஞ்சக்குச் சுழல்சூற் றுனவள்
 மூப்பிருள் விழுங்குஞ் சூரியன் கிரணம்
 பாக்யக் கடற்குப் பனிமதி போன்றவள்
 அடியவர் மனமயிற் கப்புதம் ஆனவள்⁷
 உரோக மலை பிளக்கும் ஒருவச்சிரப்படை
 மரணமாம் மரத்தை வீழ்த்தும் கோடரி
 மஹேஸ்வரி - மகாகாளி - மாபெருங் கவளம்
 கொள்பவள் - பெருந்தீனி யுள்ளவள் - அபர்ணா¹
 சண்டிகை - சண்டமுண்டனைக் கொன்றவள்

6. ஒப்பு நோக்குக :-

அன்பேயென் அன்பே என்றன்பால் அமுதரற்றி
 அன்பே அன்பாக அறிவழியும் - அன்பன்றித்
 தீர்த்தம் தியானம் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமவை
 சாற்றும் பழம் அன்றே நான் .

— திருக்களிற்றுப்படியார்

7. அம்புதம்—மேகம்

1. அபர்ணா-இலையைக் கூடப் புசிக்காமல் தவம்புரிபவள், சிவன் ஆடாமல்-அசையாமல் மரக்கட்டை போல் இருக்கிருள்; அதனால் 'தானு' என்ற பெயர் பெற்றாள். சிவனைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் அவள் இலை இல்லாத கொடி .

அழிவுள் தமிழவற்ற தனைத்துமாய் இருப்பவள்
 உலகுக் கீச்வரி-உலகைத் தாங்குவாள்
 அறம் பொருள் இன்பம் மூன்று மளிப்பவள்
 ஸௌபாக்ய வடிவினள்-த்ரயம்பகை² ஆனவள்
³ முக்குண வடிவாள்-சுவர்க்கமும் முத்தியும்
 வழங்குவாள்-அவித்தை மாசிலாத் தூயவள்
 செம்பருத்திப்பூ நிறத்தாள-ஓஜஸ்⁴
 உடையவள்-ஒளியாள்-வேள்வி உருவினள்
 விரத வேட்கையள்-வழிபடற் கரியாள்
 வெல முடியாதவள்-மிளிர் பாதிரிப்பூ
 வேட்கையள்-பெரியாள்-மேரு நிலயை
 மந்தார மலரில் மனமூன் றிடுவாள்
 வீரர் நினைப்பவள்-விராட்ருபி-மாசிலாள்
 எல்லோர் கண்வழி எங்கும் பார்ப்பவள்
 உள்நோக்கி லிலகும் ஆன்ம வடிவினள்
⁵ பராகாச ரூபினி-பிராணனைத் தருபவள்
⁶ பிராணனாய் இருப்பவள்-மல்லாரி தொழுதவள்⁷

-
2. த்ரயம்பகா-முக்கண் படைத்தவள். அல்லது முத்தேவர்க்கும் தாய். “சிவம் சத்தி தன்னை ஈன்றும் சத்தி தான் சிவத்தை ஈன்றும், உவந்திருவரும் புணர்ந்து இங்கு உலகுயிர் எல்லா மீன்றும், பவன் பீரம சாரியாரும் பால் மொழி கன்னியாகும்.
 3. தமோ குணத்தால் காளி; ரஜோ குணத்தால் துர்க்கை ஸத்வ குணத்தால் பார்வதி
 4. ஓஜஸ்-இந்திரியங்களின் கூர்மையும் வன்மையும்
 5. பரமே வ்யோமந் ப்ரதிஷ்டிதா உபநிடதம்
 6. “ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும் பொழுதெலாம், நான்நிலாவி இருப்பன் என் நாதனை”
 7. மார்த்தாண்ட பைரவரால் பூசிக்கப் பெற்றவள். அவர் ‘மல்லன்’ என்ற அசுரனைக் கொன்றதால் அவருக்கு மஹாராஷ்ட்ரத்தில் ‘மல்லாரி’ என்று பெயர்.

— அப்பர்

மந்த்ரிணி யிடத்தர சொப்புவித்தவள்
¹த்ரிபுரேசி -- பகையைச் செயிக்கும் படையாள்
முக்குணங்கடந்தவள்-பரஅபரமானவள்
ஸத்ய ஞான ஆனந்த ரூபிணி²
ஸமரஸம் நிலைத்தவள்-கபர்த்தியின் பத்னி
கலைகளின் மாலைகள்-காமதேனு
³காம ரூபிணி-கலாநிதி-காவியக்
கலையாயிருப்பவள்-கலாரஸம் அறிந்தவள்.
ரஸத்தின் பொக்கிஷம்-புஷ்டியாய் இருப்பவள்⁴
புராதனி-பூசனைக் குரியவள்-புஷ்டி
தருபவள்-மரைக்கணி-தனிப்பெருஞ்சோதி
உத்தம இருப்பிடம்-பரமானு-பராத்பரா
பாசக்கரத்தினள்-பாசம் போக்குவாள்
சாடுவார் மந்திர சக்தியைப் பிளப்பவள்
உருவினள்-உருவிலாள்-அறித்தியப்பொருள் வழி
உபசரித் திடிலும் உவகைநனி உடையாள்⁵
ஞானி மனத்தடம் உள்ளநல் லன்னம்
⁶ஸத்ய வ்ரதத்தாள்-ஸத்திய ரூபி
ஸர்வாந்தர் யாமி-ஸதீ-ப்ரம்மசக்தி⁷
பிரம்மமாய் இருப்பவள்-அனைத்தும் படைப்பாள்

1. ஸர்வாசாபரிபூரக சக்ரத்தின் அதிஷ்டான தேவதை
2. 'கபர்த்தி' என்ற சடையைத் தரித்தவன் சிவன்
3. நினைத்த வடிவெடுப்பவள். 4. அன்பான ஆராதனை யால் போஷிக்கப்பட்டவள்.
5. "யாவனே பத்தியொடும் என் பொருட்டுப் பச்சிலையும் பூவும் நறுங்களியும் பூம்புனலும்-ஈவனோ, தூமனத்தன் அன்னான் துலங்கக் கொடுத்தவற்றை, நான் மகிழ்ந்து கொள்வனோ நன்கு.

— பகவத்கீதை வெண்பா 9-26

6. 'உண்மை பேசல்' என்ற விரதத்தால் அடையத்தக்கவன்
7. "ஆனந்தமய கோசஸ்த புச்ச ப்ரம்மரூபா" -சுருதி

⁸பகு ரூபி-ஞானியர் அர்ச்சனையேற்றுள்
 படைத்தவள்-சினமுளாள்-ஆணையுருவினள்
⁹பிரதிஷ்டையானவள்-விளங்கும் வடிவினள்¹⁰
 ப்ராணேச்வரி-ப்ராணசக்தி அளிப்பவள்
 ஐம்பது அட்சர பீடத் தமர்ந்தாள்¹
 தனையில்லாதவள்-தனியிடத்திருப்பவள்
 வீரருக்கன்னை-வெளி படைத்திட்டாள்
 முகுந்தன் வடிவினள்-முத்திக் குறையுள்
²மூல விக்ரஹ ரூபினி யாவாள்
³பாவம் அறிபவள்-பிறவி நோய் அழிப்பாள்
 ஸம்ஸார சக்ரம் தான் சுழற்றுபவள்⁴
 வேதஸாரம்-சாஸ்த்ரஸாரம்-மந்த்ரஸாரம்-தலோதரி
 பரந்த கீர்த்தியாள்-பகரொணுப் பெருமையள்
 எழுத்துரு ஆனவள்-பிறப்பிறப்பு மூப்பு
 அதனில் தவிப்பவர்க் கருஞ் சுக மளிப்பாள்

8. அநேக ரூபம் உள்ளவள்
9. ப்ரதிஷ்டா ஸர்வபூதானம் ப்ரஜ்ஞைஷா பரமேச்வரி
— பிரம்மகீதை
10. “நான்” “நான்” என்று வியவகரிக்கப்படுவதால்
எல்லோரும் வெளிப்படையாகத் தேவியை அறிவர்,
1. அ. ஆ இ. ஈ. உ. ஊரு. ரு ல்ரு. ல்ரு ஏ. ஐ ஓ ஒள
அம் அ: என்ற உயிர் 16. : க முதல் ள வரை மெய் 3 4
(கூ நீங்கலாக) ஆக 50இந்த 50மாத்ருகை சித்சக்தியின்
குக்குமஉருவம் இவையே சக்திபீடங்கள். ஜப ரூபம்சக்தி;
தீயானரூபம் சிவன்; இவற்றின் கூட்டுறவால் ஸித்தி
காமரூபம், காசி, நேபாலம், கேதாரம் உச்சையினிபிரயாகை
காமகோடி முதலிய 51 தலங்கள் வெளி தேவி பீடங்கள்
2. ராஜராஜேச்வரியே எல்லாச் சக்திகளுக்கும் மூலப்பிறப்
பிடம்
3. பாவம்-மனதிலுள்ள எண்ணம் நோக்கம், ப்ரீதி
(இவற்றை அறிபவள்)

உபநிடதம் உயர்வாய் உரக்க ஒலித்தவள்
 சாந்திக் கதீதத் தவிக்கலை வடிவினள்⁵
⁶கம்பீரம் ஆனவள்-⁷ககனத் திடையுளாள்
¹உலகெலாம் நான்' எனும் பராஹந்தையாள்
 கானவேட்கையள்-கற்பனை இலாதவள்
 முடிவாம் எல்லை நிலமாய் இருப்பாள்
 பாவம் போக்குவாள்-சுத்த சைதன்ய
 வடிவில் ஏது செயற் கப்பாற் பட்டவள்
 காமேசர் லீலை அலை தோன்றும் பெருங்கடல்
 தவழ் ஒளிக் கனக தாடங்கம் அணிந்தவள்
 ஒரு வினையாட்டாய்ப்பல உருத் தரிப்பவள்
 பிறப்பிலாள்-இறப்பிலாள்-பேரழகு படைத்தவள்
 விரைந்தருள் புரிவாள்-அந்தர் முகத்தால்
 வழிபடற்குரியாள்-வெளி நாட்டத்தால்
 அடைதற்கரியவள்-மும்மறை வடிவினள்
 உறுதிப்பொருள் மூன்றில் உவந்து நிலைபெற்றாள்
¹மூன்றில் இருப்பவள்-திரிபுர மாலினி²
 நோயற்றவள்-வேறு பிடிப்பு வேண்டாதவள்
 தன்பால் ரமிப்பவள்-அமுத தாரை-

4. ஸமமான சிறிய இடை உடையவள்
5. "(சாந்த்யதீத-கலாத்வைத நிர்வாணாந்த-போத-தா-
ஒப்புநோக்குக)
6. ஆழங்காண முடியாதவள் 7. ககனம்-பூத ஆகாசம்,
தஹ்ராகாசம் பராகாசம்
1. உலகம் மூன்று ; பிறப்பு 3 : உம்மை இம்மை மறுமை.
மனம் வாக்குக்காயம் 3. படைத்தல் காத்தல் அழித்தல்
3. காரம் வெகுளி மயக்கம் 3. சுடர் 3. சந்திர சூர்ய
அக்னி! குணம் 3 சாத்தனிகம் ராஜஸம், தாமஸம்,
திரிபலை : கடுக்காய் நெல்லிக்காய் தான்றிக்காய்;
2. முச்சுக்ரத்தில் ஆருவது ஆவரண தேவதை

பவச்சேறு புதைந்தவர்த் தூக்கும் பருணிதை³
வேள்வி விரும்புவாள்-வேள்வி புரிபவள்
எசமான வடிவினள்-அறத்தின் ஆதாரம்
தனஅதி தேவதை-தனம்நெல் பெருக்குவாள்
⁴அந்தணர் வேட்கையள்-அந்தணர் வடிவினள்
உலகு சுழன்றிட ஒருபெருங் காரணி
உலகொரு கவளமாய்-உண்பவள்-பவளம்
ஒத்த நிறத்தினள்-உறுவைணவியே⁵
விஷ்ணு ரூபினி-பிறப்பிடம் இலாதவள்
அழைத்துல குக்கும் அருங்காரணமாய்
உற்பத்தித் தானமாய் ஒளிர்யோனி நிலயை
ஜீவசைதன்யத் ததிஷ்டானமாகும்
கூடஸ்த சைதன்யம் ஆகிக் குலவுவாள்
குலரூபினி-வீர கோஷ்டி விரும்புவாள்
வீரிய முள்ளவள்-கர்மத் தொடர்பிலாள்
⁶நாதரூபினி-விஞ்ஞானம் ஆக்குவாள்
கலைகளில் திறமையன்-சாதுர்ய முடையவள்
⁷பிந்து ஆசனத்திற் பிறங்குவாள்-தத்துவந்
தமக்கப் பாலாள்-தத்துவ ரூபினி⁸

3. ஒப்புநோக்கு :- வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்துநின்று
போது நான் வினைக்கேடன் என்பாய் போல
‘இனையன் நான்’ என்றுன்னை யறிவித்தென்னை
ஆட்கொண்டு எம்பிரான் ஆனாய்.

— திருவாசகம்

4. அந்தணர்-அழகிய தண்ணளி உடையவர்
5. விஷ்ணு-சக்தி
6. பிரணவத்தின் இறுதியில் உள்ளது நாதம்
7. ஆணைர் சக்கரத்துக்கு மேல் உள்ள பிந்து அல்லது
ஸஹஸ்ரார மத்ய பிந்து
8. ஸத் - ஆத்ம தத்வம் ; சித்-வித்யா தத்வம்; ஆனந்தம்-
சிவதத்வம். ப்ரகிருதி முதல் பூமி வரை உள்ள 24
தத்வம் ஆத்ம தத்வம் மாயை முதல் புகுஷின் வரை 7
தத்வம் வித்யாதத்வம்; சிவ முதல் சுத்த வித்தை வரை
உள்ள சிவதத்வம் 5 ஆகத்தத்வம் 36.

பரமான்ம ஜீவான்ம ஐக்ய வடிவினள்¹
 ஸாம கான ப்ரியை — சந்திர அழகினாள்
 ஸதாசிவ பத்னி — ²இடை பிங்கலையுடன்
 சுழுனையில் இருப்பவள் — துயரெலாம் நீக்குவாள்
³சுகமாய்த் தன்னிடம் நிலைபெற்றிருப்பவள்
⁴மதுர இயல்பினள் — புத்தி சக்தியினாள்
 தீரர் வழிபடும் தேவி — ⁵சைதன்ய
 அர்க்யத் தாரா திக்கத் தக்கவள்
 சைதன்ய குஸுமம் தனைவிரும்புபவள்
 என்றும் உதயமாய் இருப்பவள் — என்றும்
 மகிழ்ச்சியா யிருப்பாள் — இளங் கதிர்போன்று
 சிறிது சிவந்த வெண்ணிறங் காட்டுவாள்
 அறிஞர், அறியார் வழிபா டேற்பவள்
 மரைமலர் போற் புன்முறுவல் முகத்தாள்
⁶கௌலதர்மம், கேவலம் இணைந்தாள்
 அளவிலா முத்தியரசை அருள்பவள்
 துதி நுகர் வேட்கையள் — துதிப்பார்க் கறிவு
 வளர்பொருள் வழங்குவாள் — மறைகள் போற்றும்
 மகிமையள் — மனஸ்வினி — ⁷மானவதி — மகேசி
 மங்கல வடிவினள் — ⁸மகி ஈன்ற அன்னை

-
1. 'தத்' 'த்'வம்' என்ற பரமாத்ம சீவாத்ம ஐக்ய வடிவானாவள்
 2. ஸவ்யம் — வடக்கு ; அபஸவ்யம் — தெற்கு. மார்க்கம் சுழுனே.
 3. இரண்டாவதின் நின்றே துன்பமும் அச்சமும் விளையும்
 4. இயல்பாகவே மதுர மானவள். (மதுரையில் கோயில் கொண்ட மீனாட்சி)
 5. விசேஷாரக்யம் என்ற சைதன்ய அர்க்யத்தால் ஆரா திக்க உரியவள் (ஞானம் அர்க்யம்)
 6. கேவலம் — ஞானாதர்மம்.
 7. மானவதி — பெருந்தன்மை உடையவள்
 8. மகி — உலகம்

உலகைத் தரிப்பாள் — ஒளி விசாலாசுஷி
 வைராக்ய சீலி — துணிவுளாள் — கொடையாள்
 பரமானந்தை — மனோமயி — வானம்
 கேசமாஞ் சிவன் அன்பு கெழுமிய பத்தினி
 விமானத் திருப்பவள் — விளங்கு, சசி⁹ வடிவினள்
 10வாமகர்க் கீச்வரி 11வேள்வ ஐந்த வாவினள்
 ஐம் ப்ரேத வடிவாம் மஞ்சத் திருப்பவள்
¹ஸதாசிவ பத்னி—ஐம் பூதேச்வரி
²ஐவகை உபசார பூசனை ஏற்பவள்
 என்றும் இருப்பவள் — அழியாப் பொருளினள்
 இன்பம் வழங்குவாள் — ஈசனை மயக்குவாள்
 பூதேவி வடிவினள் — புகழ்மலைக் குமரி
 தனமெலாம் நிறைந்தவள் — தன்ம வேட்கையள்
 தன்மம் வளர்ப்பாள் — தரணியைக் கடந்தவள்
 குணங்களைக் கடந்தாள் — எல்லாம் கடந்தாள்
 சாந்த ரூபினி — ³திலகமலர் ஒளியாள்
⁴பாலாம் பிகையாள் — உலோக லீலையில்
 ரமிப்பவள் — சுமங்கலி — சுகத்தை அருள்பவள்
 அணிசெயப் பெற்றவள் — அரும் சுவாஸினி⁵
 சுவாஸினி பூசையால் மனமகிழ் வுறுவாள்
 பரிபூர்ண சோபையாள் — பரிசுத்த மனத்தாள்

-
9. சசி — இந்திராணி-வஜ்ரமேந்திய இந்திரசக்தி
 10. வாமகர் — வாமமார்க்கத்திருப்பவர்
 11. ஸ்மிகுதியில் கூறியன தேவ — பித்ரு — மனுஷ்ய
 — பூத — வேத யக்கும் 5
 1. பஞ்சப் பிரம்மத்தில் ஐந்தாவதான ஸதாசிவ பத்னி
 — பஞ்சமி
 2. கந்தம் — புஷ்பம் — தூபம் — தீபம் — நைவேத்யம்
 என்ற 5 உபசாரங்கள்
 3. திலகம் — மஞ்சாடி — பந்தாகம்
 4. பாலா தேவி (கன்பாகுமரி)
 5. சிறந்த ஆடை அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சுமங்கலி

6பிந்து தர்ப்பணத்தால் பெரிதும் மகிழ்பவள்
 எல்லா வற்றுக்கும் முன்புண் டானவள்
 7த்ரிபுராம் பிகை — தசமுத்திரை தம்மால்
 ஆராதனை செயின் அகம்நனி மகிழ்வாள்
 8த்ரிபுரா ஸ்ரீயைத் தன்பசங் கொண்டாள்
 ஞானமுத்திரை வடிவினள் — ஞானம்
 தன்னால் அடையத் தக்கவள் — 9ஞானமும்
 ஞேயமுமாக இருப்பவள் — யோனி
 முத்திரை வடிவினள் — த்ரிகண்டேச்வரி¹⁰
 முக்குண வடிவினள் — காரண மானவள்
 முக்கோண முற்றவள் — பாவம் அணுகாதவள்
 வியப்பாஞ் சரிதையள் — விரும்புபொருள் தருவாள்

-
6. ஆனந்தமய சக்ர பிந்துவில் பாலால் செய்யப்படும்
 தர்ப்பணம்
7. 8 வது ஆவரணத்தின் அதிதேவதை ; தூலம் முதலிய
 3 உடலுக்கும் நனவு முதலிய 3 நிலைக்கும் அதிதேவதை
8. 5வது ஆவரணமான ஸர்வார்த்த ஸாதக சக்ரத்தின்
 அதிதேவதை
9. ஞானம் — ஞேயம் — இதுவே த்ருக் — த்ருச்யம்
10. 'த்ரிகண்டர்' முத்திரையில் எல்லா முத்திரைகளும்
 அடங்கும்

சிவசக்தி ஐக்ய வருணனை

அப்யா சத்தால் அறியத் தக்கவள்
 1ஆறு மார்க்கங் கடந்த உருவினள்
 காரணம் நோக்காது கருணை புரிபவள்
 அஞ்ஞான இருளை அகற்றும் தீபம்
 குழந்தை கோபாலர் உட்பட அனைவரால்
 அறியப் பெற்றவள் — எவராலு மீற
 முடியாக் கட்டளைப் பிறப்பிட மானவள்
 ஸ்ரீசக்ரத்திற் சிறந்து வீற்றிருப்பாள்
 ஸ்ரீமத்த்ரிபுர ஸுந்தரி போற்றி
 பரம மங்கள ரூபிணி போற்றி
 சிவசக்த்யைக் ரூபிணி போற்றி
 ஸ்ரீலலிதாப்பினை ! போற்றி போற்றியே.

முற்றும்

-
1. ஆறு அத்வாக்களைக் கடந்த ரூபமுள்ளவள் : அத்வா
 - உபாசனமார்க்கம் ஆறு - வர்ணம் - பதம் - மந்திரம்
 - கலை - தத்வம் - புவனம் என்பன.
 முதல் மூன்றும் சப்த ரூபம் - விமர்சம் - சக்திஅம்சம்
 பின் மூன்றும் பொருள் ரூபம் - பிரகாசம் - சிவாம்சம்

அரும்பத விளக்கம்

குலாமிருதம் பருகக் குதூகலிப்பவள்

பார்ப்பவன் பார்வை பார்க்கப்படுவது என்ற திரிபுடி குலம். இந்நிலையில் உள்ள ஆனந்தம் 'குலாமிருதம்'

குலம் அகுலம் இவை கூடும் வடிவினள்

குலம் என்றால் சக்தி; அகுலம் என்றால் சிவம். இரண்டும் சேர்ந்த வடிவம்.

குலத்துக்கப்பால் கூடி இருப்பவள்

சேக்ரங்களுக்கு மேல் உள்ளது அகுல ஸஹஸ்ராரம். அதில் இருப்பவள் கீழ் உள்ளது குலஸஹஸ்ராரம்

குண்டலி வடிவில் முச்சு விடுபவன். இக்குண்டலி னிக்கு மூலாதாரத்தில் குமரி என்றும் அநாஹதம் வரும்போது தகுணி என்றும் ஸஹஸ்ராரத்தில் 'ஸதாசிவபதிவிரதை' என்றும் பெயர்.

மனோன்மணி

பனச்சு ஸங்கல்ப விகல்ப சூன்யம். மனோன்மணி

ஐந்து பிரேத ஆசனத்தமர்வாள்

பிரமன். திருமால் உருத்திரன் ஈசன் சதாசிவன் ஐவரும் தத்தம் சக்திகளுடன் கூடினால் பஞ்சப் பிராம் என்றும் சக்திகளினின்றும் பிரிந்தால் 'பஞ்சப்ரேதம்' என்றும் கூறப்படுவர் (சௌந்தரிய லஹரி முதல் சுலோகம் காண்க)

விஞ்ஞான கனம்-ஸமஷ்டி ஞானம்

செந்நிறத்தால் சிவன் சிவப்புறச் செய்பவன்-ரஞ்ஜனி

கேஷத்ரபாலர் - தாருகனை வதைக்கக் காளி பெருங் கோபத் துடன் எதிர்த்து நின்றாள். அப்போது சிவபிரான் காளி முன்னர் குழந்தையாய் மாறி மிகவும் அழுதார். அக்குழந்தையை எடுத்துக் காளி பாலுட்டினாள், கோபத்தையும் சேர்த்துப் பாலுடன் பானம் செய்த அந்த அவதாரம் கேஷத்ரபாலர். எனவே கேஷத்ரபாலர் சிவன் அவதார மூர்த்தி.

ஞானரச வடிவினன் - 'சத்' என்பது உண்மையான வஸ்து. 'சித்' என்பது அறிவான பொருள்; 'ஸத்' எல்லாம் ஈச்வர ஸ்வரூபம், அதை அறிய அறிவு வேண்டும். அது அம்பிகை ஸ்வரூபம்.

'ஸத்தை' ஈச்வரன் ஆகவும் 'சித்'தை அம்பிகையாகவும் சொல்வதுண்டு

அறிகிறது இல்லையென்றால் உள்ளதால் பயனில்லை இரண்டும் ஒன்றே தான். ஸாக்ஷாத் ஞானம் தான் முக்தி சாதனம்

— காமகோடி சங்கரர்.

பரை

சீவர்கள் உடலில் உள்ள குண்டலினி காரண பிந்து வடிவம். இது புலப்படா ஒலி; இது மூலாதாரத்திலிருந்து கிளம்பி நாபிக்குவரின் கார்யபிந்து; இது 'பச்யந்தி' எனப்படும் இதயத்துக்குவரின் நாதம். 'மத்யமா' எனப்படும் கழுத்துக்கு வரின் பீஜம் அல்லது எழுத்து இது 'வைகரி' எனப்படும்.

பிறப்பில் நான் நான் எனப் பிரசித்தி பெற்றவன் பிரஸித்தா.

“இதய குகை நடுவே என்றும் பிரமம்
இதுநான் நான் என்றே உன் ஆன்மா—அதுவாம்;
இதயம் நுழைந்துளத்தால் தேடி யன்றி முழுகிக்
குதிகாற் றடக்கி நிட்டை கூடு”

—ஸ்ரீரமணர் அருள்மொழி

பிந்து மண்டலத்தில் பிறங்கிடும் தேவி

ஸ்ரீ சக்ரத்தின் நடுவில் உள்ள பிந்துவிலும், உடலில் பிர்ம ரந்தி ரத்தி லும் வசிப்பவள்.

அங்க தேவதை ஆறுடன் கூடினாள்

இதயம், சிரம், சிகை, கவசம், கண். அஸ்த்ரம் என்ற ஆறும் அங்க தேவதைகள். இவற்றின் அதிஷ்டான தேவதை மஹேச்வரன். ஸர்வக்ஞதை, நித்யதிருப்தி, அனாதி போதம் ஸ்வதந்த்ரம், அலுப்த சக்தி (பேரருள் உடைமை) அனந்த சக்தி என்பன.

அறு குணம் நிறைந்தவள்

செல்வம், தர்மம், கீர்த்தி, ஸ்ரீ ஞானம், வைராக்கியம்

மூலப்பகுதியாய் மினிர்வாள்

விகுதியாம் மண் தனக்குப் பகுதியாம் நீரில் லயிக்கும்; நீர் நெருப்பில்; நெருப்பு காற்றில்; காற்று தனக்குப் பகுதியான ஆகாயத்தில்; ஆகாயம் மூலப்பகுதியில் அதற்கு வேறு பகுதி கிடையாது. அதுதான் அனைத்துக்கும் வேர்.

வெளிப்படத் தெரிந்தும் தெரியாதும் விளங்குவாள்

ஞானிகட்கு வெளிப்படை ஆனவள்

அஞ்ஞானிகட்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாதவள்.

‘வ்யாஹ்ருதி’ ஆயவள்

அ. உ. ம என்ற எழுத்துக்களினின்று தோன்றியவை பூ: புவ: ஸுவ: என்ற வ்யாஹ்ருதிகள்

அ. உ. ம என்பன பகுதி பூர்புவஸ்ஸுவ: என்பன விகுதி வியாஹ்ருதியின் விகுதி காயத்ரி: காயத்ரியின் விகுதி ருக் முதலிய வேதங்கள்.

‘சந்தி’ வடிவினள்

ஜீவப்பிரம்ம ஐக்யமே ஸந்தி அவ்வடிவில் தேவி இருப்பாள்

ஐந்து கோச நடுவில் அமர்வாள்

அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமய கோசங்கள்

குலகுண்டம் இடமாய்க் கொண்ட குண்டலி

மூலாதார பிந்து குலகுண்டம்; இது நான்கிதழ் வடிவம். இதை ஆலயமாகக் கொண்ட குண்டலினி சக்தி

ஸித்த வித்தையினாள்

‘பஞ்சதசீ’ மந்திரம் ‘ஸித்த வித்தை’ யாகும். பொதுவாக இம்மந்திரம் இவனுக்கு ஏற்றதா என்று பரீட்சித்தே உபதேசிக்க வேண்டும். ஆனால் இந்தப் பஞ்சதசீ மந்திரத்துக்கு இப்பரீட்சை வேண்டுமெனில்லை. அனைவர்க்கும் சித்திதரும் மஹாமந்திரம் இது.

விசுத்தியில் இலங்குவாள்

(16தள கமலம்) இச்சக்கரத்தில் (கண்டப்) சீவன் பிரம்மத்தின் அருகில் வந்து சுத்தன் ஆவதால் இதற்கு விசுத்திசக்ரம் எனப் பெயர்.

ஸ்வாஹா ரூபி ஸ்வதா ரூபி

தேவர்களுக்கு ஹோமத்தில் சொல்ல வேண்டியது ஸ்வாஹா. பிதுர்க்களுக்கு ஹோமத்தில் சொல்ல வேண்டியது ‘ஸ்வதா’—

சசி பூசித்தவள்

சசி — இந்திராணி

விமர்ச வடிவினள்

சிவன் பிரகாச ரூபம்; சக்தி விமர்சரூபம்
இதுவே அர்த்தநாரீச்வர தத்வம்
சொல் - விமர்சம் பொருள் - பிரகாசம்

காத்யாயனியே

(புருவநடு) ஆக்ஞையில் - ஓட்யாண பீடத்தில்
காத்யாயினி வடிவினள்
மூலாதாரத்தில்—காமகிரி பீடத்தில் காமேச்வரி வடிவினள்
(இதயம்) அநாஹதத்தில்—பூர்ணகிரி பீடத்தில்
பூர்ணேச்வரி வடிவினள்
(கண்டம்) விசுத்தியில் ஜாலாந்தர பீடத்தில்
சண்டிகை வடிவினள்

மைத்திரி முதலாம்வாசனை

சுகம் நிறைந்தவர்பால் நட்பும், துக்கம் நுகர்பவர் பால்
கருணையும் புண்ணியப் பயன்களை நுகர்பவர் பால் மகிழ்ச்சி
யும், பாவப் பயன்களை நுகர்பவரிடம் உபேക്ഷையும் கொள்ளும்
மனநிறைவு.

குருமூர்த்தி

குரு ரூபினி, தேவி மந்திரம், குரு மூன்றும் ஒன்று என
உபாசிக்க வேண்டும்.

தகராகாச வடிவினள்

பூதாகாசம், தகராகாசம்(உள்வெளி)பராகாசம் (பரவெளி)
என்ற மூன்றின் வடிவில் இருப்பவள்.

கைவல்யம், பதம் கனிந்து வழங்குவாள்

கைவல்யத்தையும், ஸாலோக, ஸாமீப, ஸாரூப, ஸா
யுஜ்யம் என்ற பதங்களையும் வழங்குபவள்.

கைவல்யம் — உத்தமஞானத்தால் அடையப் பெறும்
நித்யானந்தம்.

‘உமா’ பெயரினள்

இந்நாமம் தேவி பிரணவம், அகார உகார மகாரம்
சேர்ந்து ‘ஓம்’ என்று பிரணவம் ஆகிறது.

உகாரம் மகாரம் அகாரம் சேர்ந்து ‘உமா’ என்ற தேவி
ப்ரணவம் ஆகிறது.

மாயை

விசித்ர கார்ய கரண — அசிந்தித பலப்ரதா
ஸ்வப்ன இந்த்ரஜாலவத் லோகே மாயா தேந
ப்ரகீர்த்திதா

மதுமதீ

யோகம் படிகளில் 7வது படியான மதுமதீ வடிவானவள்.

சித்தகலை ஓவாள்.

எங்கும் உள்ள சைதன்யம் சீவனின் அந்தக் கரணத்தில்
சித்ரூபமாகப் பிரகாசிக்கிறது.

லயகரி

கீதம் நடனம் தாளத் திணைப்பாள்

மாபெருங்கவனம் கொள்வாள்

அம்பிகையின் ‘பராஹந்தா’ ஸ்வரூபத்தில் 36 தத்துவங்
களும் விழுங்கப்படுகின்றன.

முக்குண வடிவாள்

தமோ குணத்தால் காளி; ரஜோ குணத்தால் துர்க்கை
ஸத்வ குணத்தால் பார்வதி

மல்லாரி தொழுப்பவள்

‘மல்லன்’ என்ற அசுரனைக் கொன்ற மார்த்தாண்ட பைரவர்க்கு மராட்டிய மாநிலத்தில் மல்லாரி என்று பெயர். அவனால் பூசிக்கப்பட்டவள்

மூன்றில் இருப்பவள்

உலகம் மூன்று : தேவர் மூவர் : அக்னி 3 (தட்சிணாக்னி காருக பத்யம், ஆகவனீயம்) ஒளி 3: சூரியன் சந்திரன் அக்னி வர்க்கம் 3: (அறம், பொருள், இன்பம்) குணம் 3: (ராஜஸம்) ஸாத்தவிகம், தாமஸம்) காலம் 3: (இறந்த காலம், நிகழ் காலம், எதிர் காலம்) தோடம் 3: (வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம், அவஸ்தை 3: (ஜாக்ரம் ஸ்லப்தம் சுழுத்தி) காலம் 3: (பகல்) சந்த்யை, இரவு) இங்ஙனம் மும்மூன்று வடிவானவள் ஸவ்யாபஸவ்ய மார்கஸ்தா

இடை, பிங்கலையொடு, சுமுனையில் இருப்பவள்

சைதன்ய குசுமம் தான் விரும்புவாள்

ஸத்-அரும்பு சித்-புஷ்பம்; ஆனந்தம் கனி

வேள்வி ஐந்து அவாவினள்

ஸ்மிருதியில் கூறப்பெற்ற வேள்விகள் 5. தேவர் வேள்வி தென்புலத்தார் வேள்வி மனிதர் வேள்வி, பூத வேள்வி, வேத வேள்வி என்பன.

பூசையில் உபசாரம் 5. கந்தம், புஷ்பம், தூபம், தீபம் நைவேத்யம்

ஞானம் தன்னால் அடையத் தக்கவள்

“நிஷ்களம் ரூபம் சின்மாத்ரம் கேவலம் சிவம் ஸர்வோபாதி விநிர்முக்தம் அனந்தம் அம்ருதம் பரம்

ஞானேந ஏகேந தல்லபம்” என்றபடி ஞான

விசாரம் செய்தே அடையத் தக்கவள்

ஆறுமார்க்கம் கடந்த உருவினள்

மார்க்கம் 6. சைவம், வைணவம், காளுடத்யம், சாக்தம் பாசுபதம், பைரவம்.

ஸ்ரீ சக்கரத்தின் பெயர்களும் அதிதேவதைகளும்

1. த்ரை லோக்ய மோஹன சக்ரம் — திரிபுரை
2. ஸர்வாசாபரி பூரக சக்ரம் — த்ரிபுரேசி
3. ஸர்வ ஸங்ஷோபண சக்ரம் — த்ரிபுரசுந்தரி
4. ஸர்வ ஸௌ பாக்யதாயக சக்ரம் — த்ரிபுரவாஸினி
5. ஸர்வார்த்த ஸாதக சக்ரம் — த்ரிபுராஸ்ரீ
6. ஸர்வரக்ஷாகர சக்ரம் — த்ரிபுரமாலினி
7. ஸர்வ ரோக ஹர சக்ரம் — த்ரிபுராஸித்தி
8. ஸர்வ ஸித்தி ப்ரத சக்ரம் — த்ரிபுரம்பா
9. ஸர்வானந்த மய சக்ரம் — ஸ்ரீ மஹாத்ரிபுர
ஸுந்தரி

1. நான்கு துவாரம் உள்ள பூபுரம் மூன்றும்
திரைலோக்ய மோஹன சக்ரம்
2. 16 தளங்கள் உடையது ஸர்வாசா பரிபூரகம்
3. 8 தளங்கள் உடையது ஸர்வஸங் ஷோபண சக்ரம்
4. 14 கோணங்கள் உடையது ஸர்வஸௌ பாக்ய தாயக
சக்ரம்
5. வெளிக்கோணங்கள் 10 உடையது ஸர்வார்த்த ஸாதக
சக்ரம்
6. உள் கோணங்கள் 10 உடையது - ஸர்வரக்ஷாகர சக்ரம்

7. அடுத்து 8 கோணங்கள் உடையது - ஸர்வ ரோக ஹர சக்ரம்
8. அடுத்து நடுவில் உள்ள முக்கோணம் ஸர்வஸித்திப்ரத சக்ரம்
9. நடுவில் உள்ள பிந்து - ஸர்வானந்த, மய சக்ரம்.

விந்து முக்கோணம் வியத்தகு சீர் எண் கோணம் உந்தும் ஒரு பான் கோணம் உள், வெளியில் — முந்துபதி னாற்கோணம் மூவட்டம் நல்லிதழ் எட்டு ஈரெட்டு மேற் சதுர மூன்று பரை விடு.

நவமங்களீ பாராயணம்

(ஸ்ரீ தேவீ பாகவதத்து நின்றும் 9 சுலோகங்களைத் தொகுத்து 'நவமங்களீஸ்துதி' எனப்பெயரிட்டு உபாஸகர்கள் தேவியை ஆராதித்து வருகின்றனர் அந்த ஒன்பது சுலோகங் களும் கீழே தரப்படுகின்றன ஒவ்வொரு செவ்வாய், வெள்ளி இத்தினங்களில் பாராயணம் செய்தால் இஷ்ட சித்திகளை அடையலாம்)

1. காத்யாயனீ ! மஹாமாயே ! பவானி! புவனேச்வரி ஸம்ஸார ஸாகரே மக்ஞத் உத்தர! ஸ்ரீ க்ருபாமயீ!
- 2 தன்யோஹம் அதிபாக்யோஹம் பாவிதோஹம்
மஹாத்மபி :
யத் ப்ருஷ்டம் ஸுமஹத் புண்யம் புராணம் வேத வித்-க்ருதம்

3. நமோ தேவ்யை ப்ரக்குத்யைச விதாத்ர்யை ஸததம் நம :
கல்யாண்யை காமதாயைச வ்ருத்யை ஸித்யை
நமோநம :
4. ஸச்சிதா னந்த ரூபிண்யை ஸம்ஸாராரணயே நம :
பஞ்ச க்ருத்யை விதாத்ர்யைச புவனேச்வர்யை
நமோநம :
5. க்ரீடா தே லோக ரசனா ஸகா தே சின்மயச்சிவ :
ஆஹாரஸ்தே ஸதானத்த. வாஸஸ்தே ஹ்ருதயம்மம
6. நமச் சிவாயை—கல்யாண்யை சாந்த்யை புஷ்ட்யை
நமோநம :
பசுவத்யை நமோ தேவ்யை ருத்ராண்யை ஸததம் நம :
7. ஜயே! ஜயே! ஜலாதாரே ஜலசிலே ஜலப்ரதே
யக்ஞ ஸுகர ஜாயே! த்வம் ஜயம் தேஹி ஜயாவஹே
8. ஸுகதே மோட்சதே! தேவி ப்ரஸந்நா பவ ஸுந்தரி
புஷ்ப ஸாரா நந்தனிச துளஸி க்ருஷ்ணஜீவனீ
9. நமஸ்தே துளஸி ரூபே! நமோ லக்ஷ்மி ஸ்வரூபிணி
நமோ துர்க்கே பகவதீ நமஸ்தே ஸர்வரூபிணி

சுபம்

உ

சிவலிங்க தத்துவம்

மையிருள் நீங்கிடவே வாலறிவைக் காட்டுவிக்கும்
மெய்யார் விவேக மிருகண்டு — துய்யமகன்
தத்துவவி சாரம் தனை அறியாப் பாசத்தால்
மொத் துண்டு மோக எமன் பற்றத் துன்புறுங் கால்
சத்ய நிஜா னந்தம் அடைந் தான்

இருள் நீங்கி உள்ளபடி பரம ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தும்
“விவேகம்” என்ற மார்க்கண்டன் ‘மோகம்’ என்ற யமனால்
தடுக்கப்பெற்று, ‘தத்வவிசாரம் இன்மை’ என்ற கயிற்றால்
கட்டுண்டு இருமையச் சத்துக்கு ஆளாய்வருந்தும் போது
உஜ்ஜீத்விது ‘நிஜானந்தம்’ அடைகிருள்.

உஜ்ஜீவித்து ‘நிஜானந்தம்’

ஓம்
நமச்சிவாய வாழ்க !

பழநி வழிநடைப் பாடல்கள்

உலகத்து மக்களே வருக !

மயிலேறி வருகின்ற முருகன் — திரு
மாலவன் உறவென்று மகிழ்கின்ற மருகன்
தயவோடு காப்பாற்றும் ஒருவன் — மாந்தர்
தழைத்தோங்க எப்போதும் வழிகாட்டும் அறிஞன் !
(மயிலேறி)

மலையேறி வாழ்கின்ற தலைவன் — குற
வள்ளியின் விழிவேலில் வீழ்கின்ற அழகன்
கலையாவும் நல்கிடும் வள்ளல் — அவன்
கழலினைத் தொழுவார்க்கு மனத்திலே துள்ளல்.
(மயிலேறி)

கோலத்தில் அவனேழைத் துறவி — அள்ளிக்
கொடுப்பதில் தடையற்ற குற்றால அருவி
ஞாலத்தின் இணையற்ற தெய்வம் — அவனை
நம்பினால் உறுதியாய் உய்யுமே வையம்
(மயிலேறி)

உலகத்து மக்களே வருக — அந்த
ஒருவனைப் பணிகுவோம் உளமெலாம் உருக
தலமோங்கும் பழனிக்குச் செல்வோம் — தெய்வச்
சரவணன் அருள்பெற்று வாழ்விலே வெல்வோம் !
(மயிலேறி)

இருவிழி நோக்குவாய் நலமெங்கும் சூழ!

தென்பழநி வாழ்தண்ட பாணி — எங்கள்
சிந்தையில் அமைதியை இப்போதே தாநீ

துன்பநிலை அனுகாமல் ஒட்டு — மக்கள்
சுகமாக வாழ்கின்ற வழியினைக் காட்டு !
(தென்பழநி)

பொல்லாத மதவேறு பாடு — இந்தப்
பூமியைக் கெடுக்காமல் வேலாலே சாடு !

கொல்லாமல் கொல்கின்ற சாதி — அதன்
கொடுமையை தீர்த்துநீ வழங்குவாய் நீதி !
(தென்பழநி)

கல்லாமை இல்லாமல் செய்வாய் — எங்கும்
கற்றவர் ஒங்கிட நல்லருள் பெய்வாய்

எல்லோரும் இன்பமாய் வாழ — உன்றன்
இருவிழி நோக்குவாய் நலமெங்கும் சூழ
(தென்பழநி)

ஆலத்தை உண்டவன் செல்வா! அந்த
அழகியாம் எள்ளியின் மனம்கவர் கள்வா !

சீலத்தை நெஞ்சுக்குள் சேர்ப்பாய் — அருட்
செல்வத்தைத் தந்துநீ உலகினைக் காப்பாய் !
(தென்பழநி)

“காதலித்துக் கைபிடிக்க.....”

வண்ண வண்ண தோகைமயில்
வந்து ஆடுது—எங்கும்
வந்து ஆடுது—பழநி

எண்ணமெலாம் எத்தி எத்தி
எங்கும் ஓடுது—நெஞ்சில்
எங்கும் ஓடுது.

காவடிகள் வந்து வந்து
கண்சிமிட்டுது—எந்தன்
கண்சிமிட்டுது—பக்திப்

பாவடிகள் நாவில் வந்து
பாட்டுப் பாடுது—எனக்குள்
பாட்டுப் பாடுது.

காலார மலையேற
கால் துடிக்குது—எந்தன்
கால் துடிக்குது—கண்கள்

பாலார அபிஷேகம்
பார்க்கத் துடிக்குது—நாளும்
பார்க்கத் துடிக்குது.

மின்னல்ஒளி ஓங்கார
வேல்தெரியுது—நீண்ட
வேல்தெரியுது—எந்தன்

இன்னலெலாம் மலையேற
யேற இறங்குது—விரைவில்
யேற இறங்குது

வெண்ணீறு ருத்ராட்ச
வடிவம் தெரியுது—சாமி
வடிவம் தெரியுது—பக்திக்

கண்ணீரு பெருக்கத்தில்
கவலை மறையுது—எந்தன்
கவலை மறையுது

தண்டுகொண்டு நிற்குமந்த
சாமி தெரியுது—முருக
சாமி தெரியுது—பழநி

கண்டுகொண்ட கருணைநெஞ்சில்
கலந்து நிற்குது—எனக்குள்
கலந்து நிற்குது

வெள்ளிரதம் தங்கரதம்
ஓட்டந் தெரியுது—நல்ல
ஓட்டந் தெரியுது—அங்கே

துள்ளிவந்து காணும் கோடி
கூட்டந் தெரியுது—பக்தர்
கூட்டந் தெரியுது

காவணத்தில் பஞ்சாமிர்தம்
கமகமக்குது—கையில்
கமகமக்குது—அந்தக்

கோவணத்தில் கோலமுருகன்
சீலங்கொஞ்சுது—கருணை
சீலங்கொஞ்சுது

வள்ளிதெய்வ ஆனையுடன்
வடிவம் தெரியுது—முருகன்
வடிவம் தெரியுது—சற்று

தள்ளியுள்ள திருவாவி
னன்குடியிலே—பழநி
நன்குடியிலே

வட்டநிலாத் தைப்பூசம்
வந்துவிட்டாலே—தையில்
வந்துவிட்டாலே—மனதின்

கொட்டமெலாம் கொக்கறித்து
ஓடி போகுது—நாளும்
ஓடிபோகுது

ஆதலினால் ஆண்டியினைப்
பார்க்க வாருங்கோ—பழநி
பார்க்க வாருங்கோ—அவனைக்

காதலித்துக் கைப்பிடிக்க
வேண்டி. வாருங்கோ—நாளும்
வேண்டி வாருங்கோ!

மால்மருகன் பழநியப்பன்
என்று சொல்லியே—முருகன்
என்று சொல்லியே—அந்த

வேல்முருகன் வெண்ணிறைப்
பூசிக் கொள்ளுங்கோ!—உடம்பில்
பூசிக் கொள்ளுங்கோ!

புதிய தேன்

காவடிகள் தூக்கிவாரோம் பாட்டுப் பாடுங்க — கந்தன்
சேவடிகள் போற்றிவாரோம் கூடப் பாடுங்க
பாவடிவில் ஆறுமுகன் பேரைக் கூறுங்க — அன்புப்
பூவடிசேர் நாதனவன் சீரைச் சேருங்க (காவடிகள்)

ஆறுமுகம் கொண்டதொரு மன்னன் வேலவன் — தினம்
ஏறுமயில் ஏறிவரும் இனிய காவலன்
ஆறுபடை வீடுகளில் அமர்ந்த நாவலன் — இன்பம்
சேரும்வழி காட்டுகின்ற சிறந்த பாவலன் (காவடிகள்)

வள்ளிமயில் கைபிடிக்க வேலன் ஆனவன் — தந்தை
வெள்ளிமலை ஆளும்சிவன் இவனின் மானாவண்
உள்ளமதில் என்னும்போது புதிய தேனவன் — பகை
வெல்லுதற்கு வேல்விடுக்கும் வலிய ஆண்அவன்
(காவடிகள்)

தெய்வயானை மணம்முடித்த திந்தச் சிங்கமே — இவன்
மெய்யடியார்க்கு இவ்வுலகில் இல்லை பங்கமே
தெய்வமவன் கந்தனைப்போல் இல்லை எங்குமே—தினம்
கைதொழுது சரணடைந்தால் இன்பம் தங்குமே.
(காவடிகள்)

நெஞ்சில் ஆடும் குகன்

பழனிமலை நோக்கிநிதம் அன்பர் வெள்ளம் — உந்தன்
பக்தர்களின் நடைப்பயணம் வெல்லும் வெல்லும்

அழகுமயில் குமரன்பேர் சொல்லிச் சொல்லி — உண்மை
அடியவர்கள் அழைத்துவரும் சொல்லும் வெல்லும்!

புள்ளியில் ஏறுகுகன் நெஞ்சில் ஆடுவான் — பகைப்
புரட்டுகளை வேறுப்போம்! வாகை குடுவோம்

நல்லமனப் பக்தர்களின் உள்ளம் கூடுவான் — தினம்
நடந்துவரும் அன்பர் அவன் அருளை நாடுவோம்

வேலவனின் கருணையது வலிவு கூட்டுது — வரும்
வீதியெலாம் அவன்புகழைப் பாடல் காட்டுவது

சீலமுறும் கந்தனெழில் மனது தீட்டுது — அவன்
சேவடியே நெஞ்சினிலே வெற்றி நாட்டுது!

தூரமில்லை துணைவருவான் என்று ஓரடி — இங்கே
தொல்லையில்லை அவனருளால் என்று ஓரடி

பாரமதைக் களைவதெலாம் கந்தன் சீரடி — வரும்
பாதையெலாம் அவன்புகழே என்று கூறடி!

கற்பகமூர்த்தி

கற்பகமூர்த்தி தரும் அற்புதக்கீர்த்தி
அற்புதக் கீர்த்தி தரும் கற்பகமூர்த்தி

வித்தகனே விநாயகனே கற்பகமூர்த்தி
வேழமுக நாயகனே கற்பகமூர்த்தி
தத்துவத்தின் தலைமகனே கற்பகமூர்த்தி
சரவணனின் சோதரனே கற்பகமூர்த்தி (கற்பக)

சத்தியத்தின் சந்நிதியே கற்பகமூர்த்தி
தர்மம் காக்கும் சங்கொலியே கற்பகமூர்த்தி
உத்தமனே ஒம்உருவே கற்பகமூர்த்தி
உலகைக் காக்கும் திருவுருவே கற்பகமூர்த்தி (கற்பக)

கல்லில் வந்த ஓவியமே கற்பகமூர்த்தி
காணும் இன்பக் காவியமே கற்பகமூர்த்தி
வெள்ளைக் கொம்பின் ஒளிமுகமே கற்பகமூர்த்தி
வெற்றி கூட்டும் விழிமுகமே கற்பகமூர்த்தி (கற்பக)

ஞாலம் போற்றும் அருள்நிதியே கற்பகமூர்த்தி
நம்பிக்கையின் அதிபதியே கற்பகமூர்த்தி
சீலம் மிகும் சிலம்பொலியே கற்பகமூர்த்தி
செல்வம் தரும் வலம்புரியே கற்பகமூர்த்தி (கற்பக)

ஆலமர அகல்விளக்கே கற்பகமூர்த்தி
ஆற்றங்கரை புகழ்விளக்கே கற்பகமூர்த்தி
கோலமிகு குணநிதியே கற்பகமூர்த்தி
கும்பிடுவோர் மனநிறைவே கற்பகமூர்த்தி (கற்பக)

பிள்ளையார் பட்டியிலே கற்பகமூர்த்தி
பெருமை புகழ் செட்டி மக்கள் கற்பகமூர்த்தி
வள்ளல் தெய்வம் எங்கள் தெய்வம் கற்பகமூர்த்தி
வாழ்வளிக்கும் வல்லவனே கற்பகமூர்த்தி (கற்பக)

— குறள் இலக்குவன்

முருகுப் பிள்ளை

பிள்ளை எங்கள் பிள்ளை
பெருமை முருகுப் பிள்ளை
உள்ளம் உயர்வுப் பிள்ளை
உயர்ந்த மலையின் பிள்ளை
கள்ளம் இல்லாப் பிள்ளை
கணிவு கொஞ்சம் பிள்ளை
கொள்ளை அழகுப் பிள்ளை
குமர வேலுப் பிள்ளை
நல்ல அறிவுப் பிள்ளை
நான்கு வேதப் பிள்ளை
வெல்ல மொழிப் பிள்ளை
வேலை ஏந்தும் பிள்ளை
சொல்லும் செயலும் பிள்ளை
சுந்தரத் தமிழ்ப் பிள்ளை
எல்லை இல்லாப் பிள்ளை
எங்கள் பழனிப் பிள்ளை .

“மயிலே மயிலே நீயாடு”

மயிலே மயிலே நீயாடு
மகிழ்வுடன் மயிலே தீயாடு (மயிலே)

அயில் வேலாளை அகம்பாட
அழகு மயிலே அசைந்தாடு

தீயில் பிறந்தாளைத் தினம்பாட
திருவுடை மயிலே நீயாடு (மயிலே)

நாவில் இனிக்கும் தமிழ்பாட
நடமிடு மயிலே நன்காடு

புனியில் அனைவரும் மகிழ்ந்தாட
புள்ளி மயிலே நீயாடு (மயிலே)

தேவியர் இருவர் உடனாடு
திகழொளி மயிலே தினமாடு

பாவில் பாலனை நாம்பாட
பண்பார் மயிலே பறந்தாடு (மயிலே)

கோலக் குமரன் குணம்பாட
கோலமா மயிலே குதித்தாடு

ஞாலம் புரப்பான் நலம்பாட
நீலச் சிறகை நிமிர்த்தாடு (மயிலே)

சிங்கார முருகன் சீர்பாட
சிறப்பாய் மயிலே சிலிர்த்தாடு

எங்கும் அழகன் அருள்பாட
எழிலார் மயிலே எழுந்தாடு (மயிலே)

குறத்தி கணவன் திறம்பாட
குன்ற மயிலே நின்றாடு

ஓராறு முகவன் உளமாட
ஓங்கார மயிலே உவந்தாடு (மயிலே)

ஆறுபடை வீடுடையான் அடிபாட
அலங்கார மயிலே ஆடாடு

கூறும் அடியார் குலம்வாழ
குலுங்கி மயிலே நீயாடு (மயிலே)

— அரு. இராமனாதன்

இராகம் : ஹம்ஸத்வனி

தாளம் - ஆதி

எடுப்பு

உன்னை நம்பி ஓடிவந்தேன் பழனியப்பா
உன் பாதம் சரணடைந்தேன் பழனியப்பா (உன்னை)

தொடுப்பு

என்னையும் ஓர் ஆளாக்கி எந்நாளும் உனைத் துதிக்கும்
ஏற்றம் பெறும் மனத்தை எனக்கருள்வாய் தேவா (உன்னை)

முடிப்பு

சத்திய சன்மார்க்க சமரச நிலை தழைக்க
உத்தம வாழ்விலே உலகமெலாம் செழிக்க
பக்திப் பரவ்சத்தில் பரமன் அருள் நிலைக்க
உன்னை யல்லாமல் வேறு ஏது துணை எனக்கு? (உன்னை)

— மா. வரதராஜன்

“சேவிக்கும் நமக்கே சேவடிதருவான்”

காவியை விரும்பிடும் கந்தனே தாண்டி
ஆவினன் குடியினை ஆளுமோர் ஆண்டி
அலைவாய் பதியின் அதிபனாந் தாண்டி
சோலைமலை ராஜனும் சுப்பையா தாண்டி
பரங்குன் றமரும் பாண்டியன் தாண்டி
பிறகுன்றும் நின்றிடும் பெற்றியன் தாண்டி
ஏரகத் துறையும் ஏந்தலே தாண்டி
பாரெலாம் காக்கும் பைந்தமிழோன் தாண்டி
தேவியர் குழ ஓச்சிடும் தெய்வீக ஆட்சி
கோவிலில் எங்கும் கொண்டிட்ட காட்சி

வேறு

கோவிலாய் உளமது கொண்டுமே ஆக்கி
ஆவியாய் அழகனை அகந்தனில் அமர்த்தி
பாவினால் பண்பெலாம் பாடியே வாழ்த்தி
பூவினால் புண்ணியம் பொற்பதம் போற்றி
கூவியே அழைத்திடக் குமரனே வருவான்
தாவியே வருவான் தடமயில் ஏறியே வருவான்
கூவிடுஞ் சேவலைக் கொடியினில் கொண்டான்
ஏவியே வேலினால் எதிரினை வென்றான்
மேவிடும் கருணையை மேகமாயப் பொழிவான்
சேவிக்கும் நமக்கே சேவடி தருவான்.

காட்டுவாயே ஒளிவாழ்வை !

முருகா உன் வாயிலிலே
மேளதாளம் முழங்குது
முத்து முத்தாயக் காவடி
சுத்திச் சுத்தி ஆடுது

பார்க்குமிட மெல்லாமே
பரவசமாய் இருக்குது
பச்சைமயில் பறந்துவந்து
கச்சிதமாய் ஆடுது

நாற்புறமும் சனக்கூட்டம்
நடுவில் உன் தேரோட்டம்
பாற்குடங்கள் கோடிவரும்
பார்க்கப் பார்க்கத் தேடிவரும்

ஆடிவரும் காவடியில்
ஆயிரமாய் வேண்டுதல்கள்
நாடி உனை அடைந்தவுடன்
நலன்களெல்லாம் கைகூடும்

வேட்டுச் சத்தம் கேட்குது
வேல் வேல் என முழங்குது
பாட்டுச் சத்தம் கேட்குது
பக்தர் கூட்டம் மயங்குது

நாட்டு மக்கள் எல்லோரும்
நம்பும் தெய்வம் நீதானே
காட்டுவாயே ஒளிவாழ்வை
கருணையுள்ள தலைவா நீ !

கும்பிட கும்பிடப் பலன் அதிகம்!

அழகாம் முருகன் ஞானப்பழம்—அவன்
ஆசை வைத்ததோ மாம்பழம்

கலகம் பிறந்தது இதனாலே
உலகம் சிறந்தது அதனாலே

ஆண்டியாய் நின்றான் பழநியிலே—அவன்
அள்ளி வழங்கினான் அருள்தனையே

பழநிக்கு ஒருதரம் வாருங்களே—அந்தப்
பாலன் முகத்தைப் பாருங்களே

தீரும் வினைகளும் தேருங்களே
தீர்ந்ததைப் பிறரிடம் கூறுங்களே

மாறாக் கருணை மன்னனவன்—நம்
மனதுக்குப் பிடித்த தெய்வமவன்

பால்குடம், காவடி பல்விதமாய்ப்
பிரார்த்தனை செய்பவர் ஒருகோடி

பிரார்த்தனை செய்வோர் அதனாலே
பெற்றிடும் பலனோ பலகோடி

நாளும் நடக்குது அவன் ராஜாங்கம்—அதை
நம்பிச் சென்றவர்க்கு மிகயோகம்

கும்பிடக் கும்பிடப் பலன் அதிகம்
கும்பிட்டுப் பாடுங்கள் ஒரு பதிகம்!

கந்தன் கருணை

பழுதி மலையானைப் பாடிவிட் டாலவன்
கழனி யானினுங் கதிர் மணி குவிப்பான்
உளந் தனிலேற்றி நினைந்துவிட் டாலவன்
இள நீரினைப் போலவே இனித்திருப்பான்
நீள நடந்தவன் மலையினைச் சேர்ந்திட்டால்
குழுவந்த துயரினையே அவன்தூசெனச் செய்திடுவான்
தாளமிட்டே சிலசங்கதி சொன்னாலவன்
வாழ நமக்கு நல்வர மளிப்பான்
ஏளனம் செய்யாதீர் ! எக்காளம் பேசாதீர் !
எல்லாம் அவனென்றே எப்போது மேயிருப்பீர் !

— வி. முருகப்பன்

அதோ வருது காவடி

அதோ வருது அதோ வருது காவடி
ஆனந்தமாய் பாட்டுப் பாடி வருகுது

ஆனைமுகன் தம்பியவன் காவடி
ஆறுமுக வேலனவன் காவடி
பன்னீரும், சந்தனமும் மணத்திடும்
பன்னிரு கரத்தனவன் காவடி

வண்ணமயில் தோகையுடன் கூடிய
வள்ளிமயில் வேந்தனவன் காவடி
பெண்ணிற வண்ணமவன் காவடி
(அவன்) பொலிவினையே நினைவூட்டும் காவடி
(அதோ வருது)

— உ. மணிபாரதி

பழநியில் நின்ற குகன்

ஆண்டவனே	முருகா !	தில்லைத்
தாண்டவனின்	குமரா !	உன்னை
அண்டியவர்	நலமேய	தினமும்
வேண்டிய	வரம்	அருள்வாய்
அரக்கரை	அழிக்க	அவதரித்தாய்
அவுணரை	ஒழிக்க	வேல்பிடித்தாய்
அழுக்கரை	அழிக்க	நல்லருள்
அவனியில்	வேண்டி	நின்றேன்
நின்னருள்	கிட்டி	விட்டால்
நன்னலம்	நல்கி	வரும்
மயிலினில்	விரைவில்	வந்தாய்
மலையினில்	வந்து	அமர்ந்தாய்
பழநியில்	நின்ற	குகனே
பழமுதிர்	சோலையின்	செல்வ
கழநிகள்	காக்க	நீயே
கடிதினில்	வந்தே	அருள்வாய்

— முத்து நாராயணன்

ஏறுமயில்

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடிவரும் வேலவா
ஏது துணை உனையன்றி எங்களுக்கு பாலகா
சீறிவரும் துயரனைத்தும் மாறு முகமாக
காரிகுனை கிழித்துலகும் கதிரவனாய் எழுந்துவா

தொன்று தொட்டே உனை வணங்கி வருகிறோம்
(உன்) தொண்டினிலே பண்பினிமை காண்கிறோம்
ஒன்று தெய்வம் உண்டென்றே நம்பினோம்
ஓரரறு முகமென்றே கை கூப்பினோம்.

பட்டி தொட்டி எனஎட்டி நடைபோட்டு
கட்டிய காவியுடன் கட்டவிழ்ந்த கானையென
செட்டி மக்கள் ஆண்டுதோறும் சிலிர்த்தெழுந்து
செல்வா உன் சிறப்பதனை அள்ளியே வருகிறோம்.
தருகிறோம்.

— உ. மணிபாரதி.

பழநிமலை வேலவா

பண்டாரமாய் ஆனவா
பாட்டுப் பாடிக் கூட்டம் கூடி
பக்தியுடன் ஆடவா (பழனிமலை)

கழனியெலாம் நெல்மலை
காட்சியெலாம் உன் மலை
காற்று வானம் ஊற்றில் எல்லாம்
கமகமக்கும் ஆண்டவா (பழனிமலை)

வளமை நிறை உள்ளமே
வையாபுரி வெள்ளமே
வண்டி கட்டி அண்டி வந்தோர்
வாசலுக்கு வந்தவா (பழநிமலை)

தலங்கள் எலாம் திருப்புகழ்
தண்டபாணிப் பெரும் புகழ்
தமிழருந்தி அமிழ்துறைந்து
தன்னிகரில் ஆனவா (பழநிமலை)

— காசி ஸ்ரீ அரு. சோமசுந்தரம்

வடிவேலன் படைவீடு வணங்க வாரீர் !

1. திருப்பரங்குன்றம்

மதுரைக்குத் தென்மேற்கே குன்றில் நின்றான்
மாதரசி தேவயானை இணையாய்க் கொண்டான்
புதுமைக்கும் பழமைக்கும் பாலம் ஆனான்
பொன்மனச் சண்முகனை வணங்க வாரீர் !

2. திருச்சீரலைவாய்

அலையெறியும் கடற்கரையில் கோயில் கொண்டான்
ஆணவத்தான் குரளையும் அடிமை கொண்டான்
மலைபோன்ற விளைகளையும் மைந்தன் வேந்தன்
மங்கலத்து வேலவனை வணங்க வாரீர் !

3. திருவாவினன் குடி !

பழம் வேண்டி வலம்வந்த பழையியப்பன்
பக்தர் தரும் பழமகுந்தும் தண்டபாணி
முழங்குகிற “அரோகரா” வில் மையல் கொள்ளும்
முத்தமிழ் முருகனையே வணங்க வாரீர் !

4. திருவேரகம்

ஏரகத்தில் இளமுருகன் சுவாமி ஆனான்
இறைவனவன் மாணவனாய் இருந்துகேட்டான்
பாரகத்தில் பெருமைக்கே புதுமை சேர்த்தான்
பாலகளை சரவணனை வணங்க வாரீர் !

5. குன்றுதோளூடல்

அன்னை தந்த வேலெடுத்து அறத்தைக் காத்தான்
ஆறெழுத்து மந்திரத்து விளக்கமானான்
வண்ணமயில் வள்ளியையும் வாழ்வில் கொண்டான்
வடிவழகுச் செவ்வேளை வணங்கவாரீர்

6. பழமுதிர்சோலை

அழகர்மலை பெருமானின் அழகுச்சோலை
அருள் ஞானத் தேரோடும் தெய்வச்சாலை
பழமுதிரும் திருக்காட்சி படைப்பின் மாட்சி
பார் போற்றும் பழறிவேலை வணங்கவாரீர் !

— குறள் இலக்குவன்

மங்கலநாயகி ஒன்பது கோயிலில்

வஞ்சிசிவ காமவல்லி வாடா மலர்மங்கை
வளர்பிள்ளை யார்பட் டியிலே
மாத்தூரில் பெரியநாயகி மாதுசிவ புரந்தேவி
வளர்இரணிக் கோயில் தனிலே

மஞ்சளணி ஆவுடையாள் மலர்கூரக் குடியதனில்
வளர்வேலங் குடிகா மாட்சி
மாயிலுப்பைக் குடியோடு நேமத்தில் செளந்திர
நாயகியாய் ஒளிரும் மலரே

கொஞ்சமெழில் இனையாற்றங் குடிநித்ய கல்யாணி
குவலயங் காக்குந் தலைவி
கூடுமெழில் வயிரவன் கோயிலமர் வடிவுடையாள்
குலமாதர் போற்றும் இறைவி

விஞ்சுகழ் நகரத்தார் வியனொன்பது கோயிலில்
கொஞ்சிவரும் சக்கி மயிலே
அஞ்செழுத்து நாயகனின் நெஞ்சைநிட் டகலாத
அன்னபூரணி ஆத்தா உமையே!

— மீ. சேவுகள் செட்டி

பல்லவி

உனை யெங்கும் காண்பது சுகமானதே—முருகா
உனை யெங்கும் காண்பது சுகமானதே!
கனிதையில் கலைகளில் சுகமில்லையே!
கனவிலும் நினைவிலும் உன் எல்லையே!

சரணம்-1

விரல் மீட்டும் ராகங்கள் வினையாடுதே!
சுரம் பரடும் கானங்கள் சுகம்தேடுதே!—உன்
அழகினில் விழிமினில் அமுதாறுதே! முருகா!

(உனைஎங்கும்)

சரணம்-2

கண்கொண்ட நிலங்கள் கரைந்தோடுதே!
சுகம் காண உந்தன் துணை தாடுதே!
உன் அருளினில் என்மனம் அலைபாயுதே! முருகா!

(உனைஎங்கும்)

— ரமணன்

பல்லவி
எளமாந் தினைப்பவர் நெஞ்சினிலே ! — என்றும்
உறவாடி வினையாடும் முருகனே !

சரணம் 1

அலைபாயும் கண்கள் என்மேல் வலைவிசுதே !
இனிதாகவே இன்பக் கதைபேசுதே !

சரணம் 2

உன் புதுப் பார்வை தனைக்கண்டு
மனம் ஏங்குதே ! — எனை
அறியாமல் அருள் வந்து எனை மீறுதே !

உலகெல்லாம் உணர்ந்தோதற்கரியவன்

பழநிமலை மேலமர்ந்த பாலகன்
பண்டாரம் போல் காட்சிதரும் வேலவன்
கழலிணைகள் காண்பதற்கோ காதலேயாகும்
காசினியில் பிறந்தபயன் மாதவமாகும் !

உலகெல்லாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்
உயிராகிக் கதியாகிக் குருவானவன்
நிலமெல்லாம் ஆட்கொள்ளும் நேரானவன்
நின்றுலகில் வினையாடும் பேரானவன் !

வேலாடும் இடமெல்லாம் வெற்றியே !
வினையாடும் பறந்தோடும் சுற்றியே
பாலோடும் பழமோடும் பக்தியே
பாரினிலே நாம்காணும் முக்தியே !

கலிக்காகப் போனவன்தான் தனியே
கருணைக்குக் கடலானான் மணியே
பணிவார்க்குப் பார்த்தருளும் ஓனியே
பந்தபாசம் தீர்த்தருளும் வெளியே

சூராத் சூரனையும் வென்றவன்
சுடர்க்கொடியான் வள்ளிமானைக் கொண்டவன்
நேராக மயிலேறி வந்தவன்
நெடுங்குன்றோன் காட்சிதனைத் தந்தவன் !

— செல்வி சிவராமன்